La medicació sulfurosa a domicili
Si el metge us recomana banys sulfurosos no cal pas que aneu a un balneari
Dissolent una ampolla de GOTES MARES SULFUROSES DE BAR, al bany, tindreu el balneari a casa

LA PUBLICITAT

ANY LIV.—NUM. 18.078.—PREU: 15 CENTIMS — BARCELONA, DIMECRES, 20 DE JULIOL DE 1932
TALLERS D'IMPRENTA: CARRER BARBARÀ, 11 I 13. — TELEFON 19603 REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589, 1.er. TELEFON 11490

AJUNTAMENTS
Ilumineu els carrers amb refractors HOLOPHANE i obtindreu una iluminació econòmica i uniforme
Més de 7.000 refractors HOLOPHANE instal·lats a Barcelona
Més de 80 quilòmetres de vies iluminades
METRON - Plaça Catalunya, 9

La setmana parlamentària

El debat polític

Cal reconèixer que d'ençà que el senyor Lerroux pronunciava el seu discurs a Saragossa, el panorama polític de la República s'ha alterat sensiblement. I l'alteració més important ha estat la conversió oficial del radicalisme en partit conservador. Els esdeveniments que s'anuncien per a aquesta setmana, si es realitzen, no significaran altra cosa sinó això: la topada de les forces republicanes que els socialistes flanquegen amb les que ocupen la zona més pròxima a una restauració monàrquica cohesionades sota el prestigi de l'ex-cabdill radical; és a dir, entre el Govern i una política molt més acostada a les dretes, que no perden l'esperança de reproduir dintre la República la vella concepció política que predominà en la monarquia.

Aquesta conversió no ha estat sobtada; símptomes inequívocs la denunciaven de temps ha. L'ingrés d'elements adversos al règim uns, altres de qualificats pel seu monarquisme o per la seva declarada adhesió a la dictadura, posava el partit radical en pugna amb la seva història d'intransigència política i confessional. Aquestes incorporacions, que han estat nombroses, per força havien de donar un contingut i una fesomia nova al lerrouxisme. I així ha estat, en efecte. Aquesta traslació cap a la dreta fa incompatible, dintre l'organització present del radicalisme, l'abrandament del "jove bàrbar", que havia estat l'element actiu, l'exèrcit permanent del partit radical. Aquesta força, o s'ha de considerar llicenciada, o s'ha de disposar a defensar allò que havia combatut amb més entusiasme.

¿Quina actitud ha de mantenir el catalanisme davant d'aquesta transformació del partit radical? Els que creuen que una restauració borbònica seria fatal per a les aspiracions catalanes han de mirar amb profund recel aquesta conversió, que automàticament converteix en candidat al govern de la República el partit que la fa imminent. És possible que a Catalunya aquesta esperança inspiri un tracte, si no amable, almenys benigne, a algun sector catalanista; aquesta ingenuïtat o aquesta ofuscació és plena de perills; cal recordar només un fet tan pròxim com el cop d'Estat de Primo de Rivera per a veure què en treuria Catalunya d'una restauració.

Però si això no passa d'ésser una hipòtesi, l'actuació real del lerrouxisme justifica la desconfiança i la impaciència dels defensors de l'Estatut. És cert que a Catalunya els radicals que ocupen llocs de govern a la Generalitat i a l'Ajuntament no combaten l'Estatut, i és cert també que tres diputats catalans radicals al Parlament voten sempre a favor. ¿Què representen, però, aquests homes i la seva actuació davant l'hostilitat manifesta de tota la massa del partit radical, que aprofita l'Estatut com a palanca per a tombar el Govern? ¿Com és possible de mantenir la impassibilitat quan els que el combaten, al costat dels enemics irreductibles de Catalunya, confessen que l'Estatut tant se'ls en dóna, que el votaran en dues sessions, si cal, sempre que se'ls prometi que immediatament després d'aprovat ells entraran a substituir els socialistes al Govern? ¿Com no ha de trobar-se vexant aquest desdeny per l'Estatut, convertit en objecte de barata, preu d'una deslealtat? I, posada la qüestió en aquests termes tan crus, ¿com pot evitar-se que un hom es pregunti per què aquesta frisança de governar quan les Constituents no han acabat la feina que el país els assignà? ¿Quina explicació plausible pot tenir aquesta impaciència, que res no justifica i que pràcticament només afavoreix els designis dels enemics de la República?

El senyor Lerroux deia que reorganitzava el partit a Catalunya per a l'endemà de l'autonomia. ¿Com pot venir aquest endemà si el seu partit posa tot el seu esforç perquè no arribi mai? ¿Creu el senyor Lerroux que les adquisicions personals que ha fet a Barcelona, la història de les quals és ben coneguda de tothom, pot tranquil·litzar gaire els catalanistes republicans i fins a molts republicans que no són catalanistes? Lerroux aglutinant i instrument de les dretes monàrquiques conservadores, és un avatar que no entrava en els càlculs de ningú, però que la realitat ens obliga a admetre amb l'evidència dels fets. I comprovada aquesta realitat, ¿quina significació pot tenir per a la República i per a l'Estatut el debat polític que plantegi a les Constituents?

Fa uns quants mesos, abans de discutir-se els pressupostos generals de l'Estat, dèiem que el Govern tenia tres coses urgents a fer: l'aprovació del pressupost, l'aprovació de l'Estatut i la llei electoral de la República. El Govern cregué més urgent la reforma agrària que la llei electoral; d'aleshores ençà, només han estat aprovats els pressupostos; l'Estatut i la Reforma Agrària estan encallats per l'oposició dels partits adversos, el més poderós dels quals és el del senyor Lerroux. Virtualment, la situació no ha canviat de quan escrivíem aquelles paraules. El Govern Azaña té el compromís d'enllestir aquestes lleis; aprovada la norma electoral, el president de la República estarà en possessió de l'instrument necessari per a convocar el país a unes eleccions generals; ara com ara, qualsevol crisi que es produís s'hauria de resoldre dintre el Parlament actual, i els resultats són fàcils de preveure per endavant. En aquestes condicions, un debat polític de conseqüències només pot debilitar la República i alimentar les illusions dels que esperen un voluntari perquè els aplani el camí de la restauració que enyoren.

Un aniversari

Claudi Ametlla, governador

22 de juliol... Avui fa un any que el nostre company Claudi Ametlla va possessionar-se del càrrec de governador civil de Girona. Sota la segona República, ell és, si no anem errats de comptes, el quart governador de la mateixa "província". El primer fou l'inoblidable Albert de Quintana, que va viure les hores intenses de la proclamació del nou règim. Ja hem remarcat en un altre article que En Quintana va complir el seu deure amb esperit de justícia — no en va ell era un excellent home de lleis, que "sentia" el dret — i amb una perfecta elegància i discreció. (Mai no ens cansarem de dir que l'elegància d'esperit, la polidesa i la civilitat haurien d'ésser inseparables de tota veritable democràcia.) Els altres dos governadors foren el senyor Simó Bofarull, radical, i el senyor Comes d'Argemir, de dreta, que exercí el càrrec durant molt pocs dies, abans de les eleccions generals. Sorgiren dificultats. Hom no trobava la persona a propòsit per al càrrec. Sonaren alguns noms, entre ells, no sabem com, el de Claudi Ametlla. Aquest nom va caure bé, sobretot entre els que el coneixíem des dels dies, ja llunyans, d'*El Poble Català*. I ell fou el designat.

* * *

¿Caldrà recordar que Girona ha estat força dissortada en el ram de governadors?... Si deixem de banda el baró de Gérando, l'intendent dels dies napoleònics, del qual hem parlat tantes vegades, i l'auster Joan Mates, únic governador de la primera República a Girona, ¿quants en trobaríem, a través de més d'un segle, que hagin deixat una bona recordança? Segurament que no podríem esmentar-ne gaires. Això no vol pas dir que no n'hi hagi hagut alguns d'esperit liberal, honestos i ben orientats; però, en el millor dels casos, hi havia un inconvenient fonamental, i és que no coneixien el país, la seva llengua, els seus costums.

No voldríem ésser injustos, però: el darrer governador de la monarquia borbònica, p. e., el senyor Pascual Arias, era, personalment, tot un cavaller. Encara recordem com, pocs dies abans del 14 d'abril, li parlàvem amb entusiasme, a can Sacrest, a Les Planes, de la República i de l'autonomia de Catalunya. En Pere Sacrest, amb aquella cara de bon xicot que fa, de vegades — sense mancar als deures de la més exquisida cortesia — cridava i deixava anar algun mot pintoresc i rotund. El senyor Arias no protestava pas, ni tan sols per a cobrir les aarences. En aquell ambient confortable no era possible la polèmica ni la controvèrsia. Aleshores la monarquia tenia ja els dies comptats.

* * *

Claudi Ametlla ha demostrat que reuneix les condicions essencials d'un bon governant: bonesa, cultura, equanimitat, esperit recte, un sentit pràctic de les coses que no exclou pas els idealismes, fines condicions d'observador i de psicòleg, que al primer cop d'ull ja endevina les vostres intencions. Aparentment almenys, tot ha anat com una seda durant el seu govern; però no haurà deixat de tenir els seus maldecaps i les seves preocupacions. Hi ha encara a les nostres comarques alguns pobles, pocs, sortosament, que no són de gaire bon governar, en els quals és difícil d'extirpar de cop i volta uns defectes que l'antic règim tenia el major interès a conrear; hi ha encara gent que no té un just concepte de la llibertat i li costa de comportar-se envers els altres amb aquell esperit de tolerància i de respecte que és la flor de la civilització i sense el qual, amb tots els avenços des quals ens enorgullim, no seríem altra cosa que uns contemporanis de l'home de Cromagnon; hi ha, per fi, en alguns llocs, romanalles del vell caciquisme....

La tasca del governant, en aquests casos, no ha d'ésser gaire planera ni agradable. Hi ha resistències que costa de vèncer; prejudicis que semblen indestructibles; interessos — "falsos interessos"— que, davant d'una mesura justa, es creuen lesionats i protesten i criden. Ametlla, dreturer, equilibrat, enèrgic quan ha convingut, d'una tenacitat i una paciència posades a prova, ha reeixit en la seva missió, i tothom que no sigui un apassionat i que no perdi de vista en els seus judicis els superiors interessos de la República i de Catalunya, ho reconeix noblement.

La nostra terra ha retrobat en homes com Claudi Ametlla aquelles qualitats de governant que demostraren en altre temps els catalans i que semblaven exhaurides. Sens dubte hi ha, arreu on girem l'esguard, en el moment actual, força motius d'inquietud i de pessimisme; nosaltres, però, davant el cas d'Ametlla — i algun altre — sentim renèixer la confiança i l'optimisme en els destins d'aquesta Catalunya que se sent més que mai germana de tots els pobles ibèrics.

CARLES RAHOLA

EL PROBLEMA ANTICATALÀ

Homenatge al Sr. Royo Villanova

Madrid, 19.—"A B C" diu que contribuirà amb deu mil pessetes a la subscripció per a regalar un estatge, si cristal·litza la idea de l'homenatge al senyor Royo Vianova.

Vuit deportats portuguesos que fugen

Kupang (Indies holandeses), 19.—Vuit súbdits portuguesos deportats del seu país per raons polítiques, han aconseguit fugir de l'illa de Timor i han penetrat en territori holandès.—Fabra.

Malaltia llarga...

L'eterna qüestió del Chaco

Washingtong, 19. — Els delegats del Paraguay s'han retirat de la Conferència que dura des de fa vuit mesos per negociar el pacte de no agressió entre el Paraguai i Bolívia.

La causa de la retirada dels dits delegats obeeix a haver sorgit nous conflictes a la regió del Gran Chaco entre bolivians i paraguais.—Fabra.

EL DEBAT D'AHIR AL CONGRES

Impressió parlamentària

(Del nostre enviat especial)

El Madrid que assistia indiferent als més greus esdeveniments de la Història d'Espanya, però que es commovia davant els espectacles polítics i obria el sentit a l'anunci de crisi i de baralla de prohoms ha reaparegut avui al conjur del debat polític que s'anunciava a conseqüència del discurs de Lerroux a Saragossa i de la rèplica continguda en el manifest del partit socialista.

L'ambient del carrer, abans de la sessió, denotava aquesta curiositat. Un nombre més considerable que de costum deguàrdies d'assalt enrondaven l'edifici del Congrés. L'expectació es coneixia al carrer i encara més dintre la Cambra. Ni un sol lloc buit als escons. El Govern sencer al banc blau. Les tribunes plenes de gent dreta, sense poder contenir tots els que pugnaven per entrar-hi.

Lerroux ha començat el seu discurs recordant antecedents personals anteriors al triomf de la República, recordant també participacions seves en les deliberacions tingudes entre els que componien el Govern provisional en previsió de la crisi que s'havia de produir quan fos aprovada la Constitució. Ha vingut a retreure al cap del Govern el que considera una inconseqüència entre l'actitud d'aquest aleshores i la que observà en el moment de deixar constituït definitivament el Govern actual.

La censura, per no dir l'acusació, més forta que ha dirigit al senyor Azaña és la de viure — segons ell — en contradicció amb l'opinió pública per diversos motius, entre els quals ha concretat el de la política social i el de la política religiosa.

La darrera part de l'atac de Lerroux ha estat dirigida als socialistes per raó del manifest publicat darrerament, i ha estat seguida d'un requeriment al cap del Govern per saber si se'n feia solidari.

Azaña ha replicat el discurs del cabdill radical amb un parlament de llarga durada, preparat extensament, amb l'exposició de la seva doctrina general sobre la política que ha de seguir la República.

Entrant en el fons de la rèplica, que pròpiament ha estat un contra-atac formidable al cabdill radical, li ha retret duranment la seva posició d'ànim en relació als antics personatges de la monarquia, que sense passar per la depuració del sufragi haurien d'ésser extrets, sembla, segons el propòsit del senyor Lerroux, de llurs posicions actuals per a dur-los directament a governar la República. L'altre punt fortíssim de la contraofensiva del cap del Govern l'ha constituït la censura més o menys explícita que el senyor Lerroux dirigí al Consell de Ministres per la seva política militar. En aquest punt la Cambra, gairebé per unanimitat dels grups, exceptuant només els radicals i els agraris, ha tributat una llarguíssima ovació al senyor Azaña, senyal de conformitat amb la política militar de la República, que ell millor que ningú encarna.

La rectificació de Lerroux ha estat desgraciadíssima. Es veia que, sota el pes del discurs incontestable del cap del Govern, les seves forces fleiques, francament en decadència, i la feblesa mental que tantes vegades apunta en les reflexions del senyor Lerroux havien arribat al punt que fins produïa una certa llàstima àdhuc als mateixos adversaris polítics dels radicals.

El debat no ha acabat encara. Per indicació del mateix Lerroux no continuarà aquesta nit, sinó demà a la tarda. Té demanada la paraula el senyor Prieto, el qual contestarà segurament en nom dels socialistes les allusions que han estat adreçades al seu partit. Des d'ara, però, es pot dir que aquest famós debat polític tan esperat no tindrà cap conseqüència política. L'única possible, però que no la creiem probable, fóra que el senyor Lerroux, en un moment de despit o d'ofuscació, volgués realitzar allò que ha insinuat avui tot apuntant-ne ell mateix el perill que podria implicar, és a dir: provocar manifestacions al carrer en cerca d'una dissolució de les Corts. Esperem, però, que sabrà comprendre que si aquestes manifestacions són fàcils de produir, sobretot amb contingents de monàrquics i de gent decebuda de la República, no menys fàcil seria produir contramanifestacions tan legítimes com les anteriors, però que en definitiva unes i altres exacerbarien les passions al volt de les quals no sols s'hi jugarien propòsits nobles, sinó altres francament inconfessables.

X. X.

Madrid, dimarts 19 de juliol.

A les pàgines interiors trobareu el debat polític del Congrés

Finestreries

LA PARLA

Sóu de plànyer aquells que oferiren la tensió de llurs esperances, la vibració de llur desig a finalitats migrades o a desigs efímers. Ahir semblaven poderosos i avui són indigents. Però fins i tot els que es lliuren a ideals per llur natura inesgotable coneixen, abans del triomf, les aprensions doloroses, l'enuig contra l'aparent insensibilitat del temps, el dubte matelx que pot venir com l'aplanament inevitable de darrera el desfici; i un cop llur ideal ha triomfat, es migren encara del regateig i de l'escurçó i d'alguna lliscada impuresa. Hi ha, però, una causa en la que no és possible la vacança de fe ni la defallença. Empresa tota humana — com cap d'altra característicament, profundament humana —, se'ns emporta tots sencers; d'altra banda una mena de determinisme l'emparenta amb la seguretat i la força objectiva i la pertinàcia dels fenòmens de la naturalesa. Benaventurat qui viu d'amor a la seva parla: ell estarà, en certa manera, immunitzat contra l'angoixa: tota altra amor coneix una hora o altra la minva de servir una serventa: amar la parla pròpia és condició quasi olímpica, accés, diríem, al tàlam de la deessa.

Només la parla catalana no ens pot decebre. Promesa infalible, realitat incoercible. La persecució li promet una faldada de victòries. La gasiveria que li retalla drets la carrega d'armes. Proposar-se que desaparegui és fer-nos-la entranyable. Imposar-li humilitats de subalterna, mena a la seva revenja feliç en la cultura: agreujament d'enyors. Quan defenseu un matís de civilització us assisteix l'alegria de veure'l i de viure'n; us enriqueix l'executòria d'ahir, la fermança del demà; teniu l'alacritat de defensar el que és propi, la satisfacció de confondre-us en el col·lectiu; i mal que l'adversari porti gran elm i cuirassa, sabem que allí dins no hi ha sinó una negació mesquina.

D'altres decepcions, cas que s'esdevinguin, són incapaces de mustigar-nos gaire. Hom repeteix: —Només la llengua catalana no ens pot decebre—. I tantes de vegades com calgui tornarà a aprendre de somriure. I puix la llengua és la nostra humana immortalitat, per immersió dins ella, no sabrem mai envellir completament—vull dir acotar-nos sota les basardes tenebroses— ni desaparèixer del tot.

JOSEP CARNER

Fa fred a Madrid

Madrid, 19. — Els habitants de Madrid ens hem vist sorpresos aquest matí amb què, malgrat trobar-nos en ple estiu, feia un fred intensíssim.

A l'Observatori han facilitat la nota següent:

La temperatura màxima d'ahir fou de 32 graus a Màlaga i la mínima de 5 graus a Avila.

A Madrid la màxima fou de 24 graus i la mínima és de 8.

L'estat general del temps és que la situació atmosfèrica d'avui apareix semblant a la d'ahir.

Al territori americà del Nord existeixen diversos centres de pertorbació que originen temps insegur amb vents de direcció variable.

Cobrint l'Atlàntic Nord, s'estén un anti-cicló molt gran que adquereix de dia en dia més gran intensitat, ço que, unit a l'establiment de zones borrascoses a la Mediterrània Occidental, dóna lloc a què al Continent europeu bufin vents de la regió Nord acompanyats de força nubolositat.

Ha continuat la puja baromètrica a quasi totes les provincies, amb pertorbació de vents freds del Nord, fins a les comarques del centre i llevant, fenomen que ja s'acusava ahir a la Cantàbria i a Galicia.

Queda encara una pressió fluixa al Sud de la Península.

El règim de pluges pot dir-se que s'estén a tot Espanya, amb excepció d'Andalusia i Extremadura.

La major quantitat de pluja recollides en les darreres observacions ha estat: 35 litres per metre quadrat a Barcelona. 33 a València, 32 a Oviedo. 30 a Castelló. El descens terme és molt acusat a la conca de l'Ebre i per Castella, que és de més de cinc graus en les darreres vint-i-quatre hores.

Temps probable fins al dia 20 a les set hores: A tot Espanya, vents fluixos i variables, i temps insegur iun xic tormentós.

Temporals a València

València, 19. — Als pobles d'Alginet i Jataro una forta pedregada ha arrassat les collites; són deplorables les conseqüències, especialment al primer poble citat.

València, 19. — El governador ha rebut un escrit de l'alcalde de Godollet manifestant-li que els danys causats per les tempestes són d'excepcional importància i sollicitant la immediata adopció de mesures que evitin la crisi actual.

A Cuenca

Cuenca, 19. — A la Vega de Coforno, una gran tempesta d'aigua i pedra ha destroçat les collites.

Prop de la població s'ha trobat el cadàver d'un pastor mort a conseqüència de les lesions que li produí la forte pedregada.

Plou copiosament i fa molt fred.

La Hisenda de Catalunya

IV

El vot particular Xirau-Lluhí

Planejada l'oposició entre l'Estatut i la Constitució, que férem remarcar en l'article anterior, ¿quina actitud havien d'adoptar els partits polítics catalans? ¿Havien de posar-se enfront d'una Constitució per ells acceptada i votada que sols en un extrem no s'adaptava perfectament a l'Estatut? Evidentment, una actitud d'oposició hauria estat impolítica, i si l'Estatut se salvava en l'essencial, ¿no valia la pena de transigir en l'accidental, sempre que la futura Hisenda de Catalunya tingués assegurada una dotació suficient?

Vista la insuficiència de la que li reservava el dictamen de la Comissió, l'Esquerra catalana, a la qual principalment pertoca la responsabilitat de la direcció de la política de la terra, concretà les seves aspiracions en un vot particular que signaren els senyors Lluhí i Xirau, acceptat com a base mínima per tota la minoria catalana.

Si considerem l'import dels recursos que reserva per a la Hisenda de Catalunya el vot particular, les diferències entre aquest i el dictamen de la Comissió no són, certament, considerables. En realitat tot queda reduït a substituir la participació que el dictamen atorga sobre el Timbre per l'impost de drets reals, ço que representa un ingrés de 115 a 132 milions (segons hom prengui com a base el dictamen o les dades de la Comissió) en comptes dels 108 a 128 que resultaven segons el dictamen, com indicàrem en el darrer article.

Però si considerem el sistema, el del vot particular Xirau-Lluhí és incomparablement superior al de la Comissió. Vegem per què: el dictamen i el vot estan d'acord en què la Generalitat recapti tots els ingressos de l'Estat a Catalunya, excepte els procedents de monopolis i Duanes, però difereixen en què el dictamen sols cedeix a la Generalitat dues grans contribucions: la territorial i la industrial (deixant a part altres petits ingressos, com mines, propis, aprofitaments forestals, pesos i mesures), mentre que segons el vot particular, l'Estat cedeix a la Generalitat quatre grans impostos: territorial, industrial, drets reals i utilitats.

Si bé és veritat que la recaptació per utilitats es concerta amb l'Estat en els mateixos termes que proposa el dictamen — o sigui pel promedi de la recaptació en els cinc anys anteriors, sense, però, la quota addicional variable —, hi ha una diferència de concepte entre el dictamen i el vot particular que cal fer remarcar. Ambdós textos diuen que els recursos que podrà utilitzar la Generalitat per a la formació dels seus pressupostos seran tots els que fins ara han tingut les Diputacions de Catalunya, els que segons l'Estatut li siguin atribuïts pel Govern de la República i els que resultin de la nova ordinació que podrà fer d'uns i altres. Sembla, doncs, que la Generalitat podrà ordinar com li sembli no sols els impostos de caràcter provincial, sinó els de caràcter general que li hagin estat cedits, i la paraula ordinar o no vol dir res o ha de significar que la Generalitat podrà fixar les bases d'imposició, les exempcions, les tarifes i reglamentar la recaptació dels impostos cedits.

Si és així, aquesta facultat d'ordinació no s'estendrà, segons el dictamen, més que a les contribucions territorial i industrial, però, segons el vot particular, comprendrà també els drets reals i les utilitats. I ¿quin dubte hi ha que si bé la recaptació, segons les dues fórmules, fóra aproximadament la mateixa—perquè una diferència de 5 o 10 milions de pessetes poca cosa significa—, la Hisenda de Catalunya tindria en el sistema del vot particular una flexibilitat que contrastaria amb la rigidesa del sistema de la Comissió?

Aquesta consideració té una importància cabdal, perquè entre recaptar per a l'Estat les utilitats amb subjecció a les lleis tributàries de la República, com diu el dictamen, o concertar una anualitat sobre el mateix impost, podent ordenar-lo la Generalitat, hi ha una diferència essencial. Hom dirà que això pot donar peu a què Catalunya creï tipus diferencials per a atraure indústries al seu territori; però si bé es mira, ara ja existeixen tipus diferencials de salaris que poden produir un efecte contrari en perjudici de la indústria i del comerç de Catalunya; i per altra part, no veiem clar per què ço que ja s'atorga per la Comissió en ordre a la contribució industrial no ha d'ésser també possible en relació a les utilitats, sempre que la Hisenda de la República tingui assegurat, pel concert quinquennal, l'ingrés actual i àdhuc l'augment futur que l'impost d'utilitats sigui susceptible de produir a Catalunya.

La tesi del vot particular és més ferma que la de la Comissió, perquè si realment l'obstacle ha de consistir en la cessió d'impostos a la Generalitat, tan inconvenient ha d'ésser cedir els drets reals com la territorial, com les utilitats. El que no té cap mena de lògica és proposar la cessió d'un impost directe i no consentir la d'un altre, com es llegeix en el dictamen. Amb el procediment del vot particular Catalunya podria arribar a tenir un sistema fiscal; amb el de la Comissió, la Hisenda catalana no seria més que un organisme de recaptació per a l'Estat. Tota facultat ordenadora seria inútil si quedés limitada a la territorial i a la industrial, tant com seria fructífera si s'estengués a les utilitats, que en alguns aspectes tanta relació guarden amb la industrial i àdhuc amb la territorial si volia anar-se a crear l'impost sobre la renda a Catalunya.

Però el vot de l'Esquerra presenta també algun inconvenient; el principal és el d'haver prescindit de la compensació establerta per l'Estatut i perpetuar així la injusticia del règim actual, que fa contribuir Catalunya a les despeses centrals en la proporció excessiva que explicàrem en l'article anterior, perquè el sistema fiscal de Catalunya tal com el presenta el vot de l'Esquerra seria absolutament rígid, i tots els augments que produirien en l'esdevenidor l'impost d'utilitats, el del timbre i tots els indirectes que l'Estat es reserva cobrar a Catalunya anirien a nodrir el pressupost central. Si en els vinents deu anys els impostos augmentessin a Catalunya en el mateix ritme que en els deu passats, Catalunya, que ara contribueix amb 558 milions a les despeses centrals, en 1940 hi contribuiria amb 950; i si ara, amb un pressupost de despeses centrals de 2.555 milions hi contribuïm pel 22 per cent, si aquestes despeses no arribessin en 1940 a 4.500 milions, la nostra contribució, en la hipòtesi prevista, fóra molt superior a aquell percentatge.

I com que és d'esperar que les despeses centrals augmentaran en el règim republicà en proporció molt inferior a les regionals dins el pressupost de l'Estat, arribem a la conclusió que el sistema preconitzat pel vot particular, si bé de moment assegura un ingrés suficient al pressupost de Catalunya, en un esdevenidor no gaire llunyà resultaria perjudicial als interessos del poble català.

No podent tornar al règim de l'Estatut, perquè mal podríem donar compensacions si no teníem el contrapès de l'ingrés per utilitats, que l'Estat vol reservar-se, el sistema del vot particular Xirau-Lluhí és menys perjudicial que el de la Comissió, i cal defensar-lo pensant que en un esdevenidor no llunyà, quan el règim estatutari vagi estenent-se per altres regions d'Espanya, serà possible d'anar-lo millorant i polint i llevar-li la injusticia bàsica que tinteu vegades hem fet remarcar en el curs d'aquest treball.

CRISTOFOR MASSÓ

L'AVIACIO

A la recerca d'un avió comercial perdut

Santiago de Chile, 19. — Diversos avions francesos, italians i americans recorren la regió on s'ha perdut un avió comercial. En aquests treballs col·labora l'aviador Guillamet, el qual en 1930 també sofrí un accident idèntic en aquells paratges de la serralada.

La Companyia aèria postal anuncia que no té el propòsit de suspendre el servei aeri entre Argentina i Xile.—Fabra.

L'avió perdut ha caigut a la neu

Santiago de Xile, 19. — L'avió perdut a les Serralades ha caigut entre les neus a la regió dels Condores (Rio Blanco), vers on ha sortit una expedició de socors.—Fabra.

UNA RARA COINCIDENCIA FA QUE ELS ENEMICS DE L'ESTATUT I ELS ADVERSARIS DEL GOVERN SIGUIN ELS MATEIXOS.

Revista de premsa

LA COLLECCIO PLANDIURA

Amb el títol "Un patrimonio irrenunciable", La Vanguardia *publica l'editorial següent:*

"La colección Plandiura —tal vez única en lo tocante al arte románico— está en venta. Y ha bastado que el Ayuntamiento de Barcelona y la Generalidad de Cataluña manifestasen su propósito de adquirirla, antes de que lo hiciesen manos extrañas, para que se alzase en nuestra ciudad apasionado debate: unos, la gran mayoría, en favor de la adquisición, y algunos, pocos, en contra. En conjunto, el apasionamiento es tal vez excesivo. Porque la cosa, vista sin partidismo alguno, no puede ser más sencilla.

Importa, ante todo, deslindar y separar completamente, en esta cuestión, el aspecto económico, del aspecto artístico. En el aspecto económico, no cabe duda alguna. El Ayuntamiento y la Generalidad han de buscar, bajo su absoluta y exclusiva responsabilidad, el medio más conveniente al interés público. Y los ciudadanos podemos y debemos exigir que la operación sea limpia y sobria. Esto es: que todo el dinero aprontado por el comprador vaya única y exclusivamente al vendedor, sin rodeos ni filtraciones de ninguna especie, y que ese precio que el vendedor perciba sea el mínimo impuesto por las circunstancias en que se realiza la venta. En esto hay que proceder exactamente como si se tratase de la cosa más vulgar y material del mundo.

En el aspecto artístico, tampoco cabe la menor vacilación. Nadie tiene la culpa de que la colección Plandiura esté en venta. Si hubiésemos podido influenciar al destino, es seguro que nosotros, y con nosotros todos los catalanes, y muy especialmente los barceloneses, cuyo erario municipal, por mil causas diversas, está bastante malparado, habríamos preferido que la colección no tuviera que comprarse en los momentos actuales. Pero ya que las cosas vienen así, sin que nadie haya podido provocarlas ni impedirlas, y puesto que el propietario de la colección quiere deshacerse de ella, por lo que sea, no nos queda más camino a los barceloneses, a los catalanes todos, que adquirirla o dejar que se la lleven fuera de Cataluña. De España no saldrá, si se quiere, porque en ningún caso podría hacerlo legalmente. Pero sí puede salir de esta tierra, por piezas o en bloque, e irse, por ejemplo, a Madrid, donde sería indudablemente recibida con los brazos abiertos. Y esto sí que no debemos ni podemos consentirlo.

País espiritualmente inculto desde el Renacimiento hasta nuestros días, Cataluña no cuenta con numerosos ni ricos museos. Una gran parte de nuestros tesoros artísticos se perdieron o emigraron, y nadie ha venido a traernos tesoros ajenos. Sin embargo, el destino, que tan mal nos trataba en este aspecto, nos tenía reservada una reparación. Modernamente, en nuestros mismos días, comenzó a conocerse y estudiarse el arte románico, el de la baja Edad Media, por completo inédito. Salieron a luz las toscas maravillas de las pinturas murales, en los abruptos y amurallados macizos pirenaicos, las estatuas hieráticas y policromadas, los frontales y antipendios iluminados como miniaturas, los metales, los marfiles, las telas, las maderas, os esmaltes de aquellos tiempos remotos. Y Cataluña resultó —por su mismo arrinconamiento y su misma pobreza seculares— un verdadero e incomparable archivo de joyas románicas. Con lo que contiene la colección Plandiura, sumado a lo ya recogido en el Museo de la Ciudadela, se puede formar, sin disputa alguna, el primer museo del mundo en este género, el "Museo del Prado del Arte Románico". ¿Quién podía ni siquiera soñar, hace cincuenta años, en esta posibilidad?

Nadie negará que sería estúpido, si fuese posible, que nos dejásemos arrebatar la catedral de Barcelona, la montaña de Montjuich o la serranía del Tibidabo. Pues tan insensato sería que, por el mero hecho de hallar-se, no arraigada definitivamente en el país, sino en estado de venta o posible mudanza, nos dejásemos escapar la colección Plandiura. Un pueblo no puede cometer, bajo ningún pretexto, pecados mortales contra su propio espíritu. Y esa colección, lo mismo en su parte arqueológica que en su sección moderna, es esencial y genuinamente catalana, es nuestra por los cuatro costados.

Que se tomen todas las precauciones, todas las garantías, todos los acuerdos, para que la operación económico-financiera exigida por el caso sea un modelo de transparencia y de equidad. Conformes en absoluto. Pero también es indiscutible que la colección Plandiura, en cuanto deje de pertenecer a su actual propietario, no puede ser más que patrimonio de toda Cataluña, depositado en su capital, Barcelona."

* * *

A. Soler i March escriu a "La Veu de Catalunya":

"Quin despertar, Déu meu, el d'aquest matí! En mig de l'angoixa que m'ofegava, els esforços per a llançar un crit de socors m'han tornat a la realitat de la vida.

Somniava que era present als fets vandàlics de la destrucció de Poblet, Santes Creus i Ripoll, l'any 35 del segle passat. Els edificis que ostentaven l'art català de l'època d'or eren envaïts d'una turba mancada de tota noció de cultura que, alhora que profanava les despulles dels magnats representatius de la nostra història, trossejava llurs sarcòfags situats a l'església o als claustres, malmetia les escultures alabastrines dels altars i apilava al mig de la nau les talles i els antipendis, els retaules i el mobiliari, per tal d'encendre la foguera que calcinaria les parets i les voltes, mantinguda flamejant per l'aportació continuada de les teles mirífiques, les brodades indumentàries i els llibres procedents del cor, de la biblioteca o del Palau del rei Martí. I mentre hom veia els uns, a la llum rogenca, ballar danses macabres, els altres, amb repugnant rapacitat, s'emportaven les orfebreries i els voris, els esmalts, els vidres i les ceràmiques que, escampats per les encontrades veïnes, acabarien per destruir-se o vendre's a l'estranger.

¿Què era el que motivava aquella follia? La defensa d'uns interessos materials que res no tenien a veure amb la pèrdua del nostre tresor artístic, tangible representació de l'espiritualitat catalana, cosa molt per damunt de les necessitats materials del moment.

En el meu somni febrosenc he vist com, després del primer instant d'estupor, acudien els grans patriotes en acte de desgreuge. Indignats, exigien dels particulars i de les corporacions una reparació a l'art nacional que perillava de morir desconegut. Veia units en aquesta croada, personalitats de tota mena de pensar: Piferrer, Víctor Balaguer, Pi i Margall, poetes, historiadors i artistes del dinou, i en Caselles i Sant Pere i Miquel, i molts altres que ja arriben al segle vint.

I, amb la facilitat amb què l'esperit canvia de lloc quan el cos és somort, se m'esfumaven les visions dels cenobis reials, despullats de llurs tresors, i em trobava als novells reculls de l'art català, que sorgia més esplendorós que mai, de resultes de l'entusiasme amb què les persones més selectes s'havien apropiat les doctrines d'aquells apòstols, per tal de rehabilitar-lo. Admirava les sales del Museu de Vich, obra magna del bisbe Morgades, auxiliat per mossèn Gudiol, i les galeries del Museu de Barcelona que creix a l'empar de la seva Junta i on han anat a parar les col·leccions Pascó, Miquel i Badia, Cabot i d'altres. Encara resseguia les actuals de Muntades, Ametller i Bosch i Caterineu. Però on em deturava, absort, era a la col·lecció Plandiura, veritable poema d'art de la terra que, si es perd, ja no pot refer-se. Allà, jo no era sol; savis i persones cultes de tot el món m'acompanyaven. Hi havia francesos, italians, alemanys, anglesos i americans; prenien notes, com palsaven llibres, treien fotos; i era un goig de veure com eren obligats d'aprofundir en la història i geografia de Catalunya. Alguns parlaven el català i tots l'entenien. I al costat dels estudiosos observava els grans marxants mundials d'antiguitats, amb uns ulls com unes taronges, esperant el moment oportú per adquirir, a qualsevol preu, aquelles peces rares que cap museu no posseeix. Llur presència em posava nerviós i sentia quelcom de catastròfic. Cal riure's de les lleis que no permeten l'exportació: feta la llei, feta la trampa. I tinc pressentiments de veure el tern de Sant Valeri al Museu de Kensigton, de Londres, o al Metropolitan de Nova York, certs antipendis al Louvre, de París, o al Frederik, de Berlín, i les millors taules al Prado, de Madrid, que té en formació unes sales d'art retauler.

Però no. Els catalans som conscients de les nostres coses, i tal com hem conservat i dignificat la llengua, conservarem el nostre art.

De sobte m'esvero. Veig uns conciutadans que no els importa que aquella col·lecció es pugui vendre.

Es aleshores quan intento un desesperat crit de socors i em desperto amb gran pesombre.

Em frego els ulls, em palpo el cos i crec que encara somnio. Altra vegada com llavors de la destrucció de les obres d'art dels grans cenobis, els interessos materials del moment, que ningú no ataca i que poc es remeiaran deixant d'adquirir la col·lecció Plandiura, serveixen d'excusa per a llançar als quatre vents el nostre tresor artístic. Deshonor als que s'oposin que ella formi part del nostre Museu. Si guanyessin la partida, la història no els perdonaria mai.

* * *

Sobre aquest mateix tema escriu Miquel Llor a L'Opinió:

"CRITS DEL CARRER. — L'altre dia, en front d'un d'aquests cartells que han estat fixats a les cantonades dels carrers de Barcelona amb el propòsit de combatre l'adquisició de la col·lecció Plandiura, obeint un altruisme tan justificable com sobtat, vaig poder constatar la reacció que s'operava en el grup de passavolants que s'havia format davant el cartell. Interjeccions; maledicciones; mots de "lladres", d'"assassins" eren proferits amb ira; els punys closos, adreçats contra la Casa de la Ciutat i els seus regidors.

La reacció sentimental d'aquells homes, que sens dubte serà encomanada a molts milers de ciutadans, és explicable; tant la dels que són catalans, autènticament dolguts de la crisi que sofrim, com la d'aquells altres, forasters, a punt sempre d'abandonar la rancuniosa indiferència que senten per a Barcelona i de sumar-se amb escarafalls a les veus que sembren el descrèdit de la ciutat. No és estrany que així sigui; tots ho sabem, fins aquells senyors que han llançat els primers clams de protesta en contra l'adquisició. No és gaire difícil d'endevinar el ressort que cal tocar per promoure la suspicàcia i la indignació de la multitud, sabent que aquesta multitud, adolorida per les dificultats de la vida actual, és fàcilment inflamable. No costa gaire d'arrenglerar unes xifres com a recurs perquè la gent que no sap de què va s'avaloti; el que costarà més serà de respondre amb prou encert, d'aquí a uns quants anys, als que ens retreguin la feblesa d'haver deixat dispersar un dels tresors de Catalunya quan se'ns oferia l'avinentesa de retenir-lo: per quina ofuscació vàrem desaprofitar una d'aquelles ocasions que no es presenten dues vegades en la vida.

Jo no sé, ni pot saber ningú, fins a quins punt sigui cert que el cartell enganxats a totes les parets de Barcelona, i les altres protestes obeeixin a l'exclusiu objecte d'una futura propaganda electoral. Estic segur que en molts dels protestaris hi ha un fons de generositat i d'angoixa envers el poble que sofreix d'una manera més immediata les conseqüències de la nostra depressió econòmica, el qual ni ara ni mai no entendrà el profund sentit que enclou un Museu, ni la transcendència que significa per a Catalunya la possibilitat d'enriquir el nostre amb la col·lecció famosa. Tampoc no sé ni sap ningú què pot haver-hi de cert respecte a les dificultats del propietari de la col·lecció que l'obliguin a efectuar la venda amb tantes presses; si és un mitjà per desprendre-se'n, perquè ningú de l'estranger no té diners disponibles; si no li costa les quantitats que es diu que hi ha esmerçat, i menys si tot plegat és un negoci entre aquell senyor i la Junta de Museus i l'Ajuntament.

Aquestes veus corren, per bé que amb certitud ningú no en sap res. Veritat o mentida; el sol fet digne de consideració és que el nucli d'obres d'art més important de Catalunya per llur excelència i raresa, corre el perill de disgregar-se, d'emigrar, de perdre el caràcter d'homogeneïtat que centuplica llur importància. Quan no hi serem a temps començaran els planys i els gemecs. I Catalunya no pot consentir-ho, malgrat de la crisi, si no volem quedar com uns bàrbars a ulls de tot el món.

Els entesos en finances diuen que, malgrat d'aquells milions i el llast dels interessos, el préstec no ha d'afectar gaire les càrregues de la ciutat; que Barcelona compta amb prou elements per estabilitzar-se més tard o més d'hora.

Barcelona té el deure de vetllar perquè es perpetui el record vivent del seu passat gloriós. Aquells als quals ha estat confiat el govern dels interessos de la ciutat, tenen el deure de trobar solució al conflicte: cercar una fórmula harmoniosa perquè l'adquisició sigui duta a terme en les condicions menys feixugues. Els uns clamen pel tresor artístic que perilla de desaparèixer; els altres es planyen de les misèries del poble, ignorades de tothom que no les vegi de prop. Cal reclamar bona voluntat de tots, puix que tots dos problemes són de la màxima importància.

Tal vegada sigui cert que si els nostres rics volguessin, malgrat de les dificultats de què es queixen, l'adquisició podria fer-se sense tanta despesa per a l'Ajuntament; si més no, procurar de fer menys onerosa la part d'interessos del préstec; però si els rics no ho faran.

Cal recomanar a tothom, sobretot a aquells que ara han sentit anomenar per primera vegada la Col·lecció Plandiura, de renom universal i objecte de cobejança de tants col·leccionistes estrangers, que no es deixin enlluernar gaire l'enorenitat d'unes xifres, que fet i fet no han de contribuir a arruinar Barcelona. Demés, els problemes de la nostra ciutat no s'han pas de resoldre amb pràctiques de partit, ni amb particularismes d'amor propi mortificat.

Els que tenen el deure de fer-ho, en comptes d'enfrontar-se com adversaris, que cerquin els mitjans per a resoldre els conflictes ciutadans. Però és de la màxima transcendència adquirir la col·lecció Plandiura. Sigui de la manera que sigui, cal que aquest fragment vivent de la història de Catalunya medieval vagi a parar al seu lloc natural i definitiu; municipalitzar-lo per a ús i meravella de tothom, en comptes d'estar reclòs com fins ara a casa d'un particular. Mal fos certa la desproporció entre el preu de les adquisicions i el de la venda en total: la vàlua de la col·lecció és innegable: la conservació i restauració han estat perfectes. No ha de passar cap catàstrofe a Barcelona perquè incorpori aquella col·lecció al seu museu. Els catalans venidors ens donaran gràcies del sacrifici, encara que és un sacrifici tanmateix modest, per tal com haurem contribuit, una vegada més, a posar Catalunya al lloc d'honor que té ben merescut i que ajudarà a esvair el mal nom d'avars amb què hem estat afavorits els catalans."

POLITICA

La política eclesiàstica

Des de fa un mes i mig s'observa una gran activitat entre les autoritats eclesiàstiques de Catalunya. Ens referim, naturalment, a activitat política.

Per orientar els nostres lectors esmentarem alguns fets. Entre aquests fets n'hi ha alguns sobre els quals encara cap diari no n'ha dit paraula. Heu-vos ací una llista quasi cronològica:

Primer. — Viatge, de rigorós incògnit, del bisbe de Barcelona a Madrid.

Segon. — Publicació, en el "Butlletí Oficial Eclesiàstic" d'aquest bisbat, d'un decret prohibint als clergues concórrer als centres polítics i collaborar en campanyes partidistes. Vam parlar oportunament d'aquest decret i diguérem que la cúria barcelonina no havia hagut de posar-hi ni les idees ni el llatí.

Tercer. — Viatge del bisbe de Barcelona a Roma.

Quart. — Viatge del cardenal de Tarragona a Roma. Durant aquesta visita, a Roma, el cardenal Vidal va celebrar llargues entrevistes amb el Papa.

Cinquè. — Viatge a Madrid del secretari del bisbe de Barcelona. La notícia d'aquest viatge ha estat mantinguda, fins ara que la divulguem nosaltres, amb gran secret. Durant aquest viatge el secretari del bisbe va visitar els senyors Azaña i Zulueta.

Sisè. — Reunió al palau episcopal de Barcelona dels bisbes de Catalunya. Aquesta reunió va celebrar-se abans d'ahir i va presidir-la el cardenal Vidal i Barraquer.

Sembla que l'enumeració i relació d'aquests fets és pruo eloqüent i no necessita comentari.

NOTICIARI POLITIC

ACTES DE LA U. S. C.

La Unió Socialista de Catalunya ha celebrat els actes següents:

Diumenge, 17 de juliol, conferències de Joan Comorera, a la Cooperativa Motllurera d'Horta, i del diputat a la Generalitat Francesc Viladomat, a la secció del districte III de Barcelona. Aquesta secció també celebrà reunió general.

Dimarts, dia 19, conversa de Joan Comorera a Granollers.

Aquest vespre, a les deu, les seccions primeres dels districtes IX i X de Barcelona celebraran una conferència de J. Roure i Torent, sobre el tema "Reformisme i Revolució", a llur estatge, Clot, 32, baixos.

ACTE D'HOMENATGE AL DOCTOR MARTI I JULIA

Ahir a la vetlla, tingué lloc a l'estatge de la Joventut "Pàtria Nova" la vetllada dedicada al doctor Martí i Julià.

Hi hagué parlaments dels senyors Domènec Latorre, J. Guinard, Antoni Fernández-Vidal i el doctor A. Sabater i Cantó.

Foren llegides lletres d'adhesió a l'acte que se celebrava, dels diputats doctor Riera i Punti i M. Serra i Moret, així com també del tinent d'alcalde A. Vilalta i Vidal.

El senyor Forcada, president de l'Orfeó Gracienc, hi assistí acompanyat d'altres membres del Consell. El senyor Josep M. Francès, per l'Ateneu Republicà de Gràcia, i el senyor Ruensa, pel Casal d'Estat Català de Gràcia, amb una representació del seu Grup Femení.

REOBERTURA DEL CIRCOL TRADICIONALISTA

El governador, senyor Moles, ha donat permís perquè, des d'avui, pugui reobrir-se el Circol Tradicionalista.

IMPRESSORS MULTATS

El governador ha posat una multa de 500 pessetes a l'impressor Joan Bertran per haver posat a la circulació el periòdic "Les Masas" sense haver estat regcllat pel Govern civil.

Pel mateix motiu ha estat multat amb 500 pessetes l'impressor Antoni Gost, que imprimeix el periòdic "Reacción".

DEL SUPOSAT COMPLOT CONTRA EL CAP DEL GOVERN

Va esser conduit a la Jefatura de Policia la dona de Josep Ferrer, detingut fa algun temps i traslladat a Madrid com a suposat complicat en el complot contra el senyor Azaña.

Prestà extensa declaració, i aportà detalls de la vida del seu espòs.

CONSELL DE GUERRA PER A DEMA

Demà, a les onze, es reunirà a la biblioteca de la comandància militar el Consell de guerra ordinari de plaça que ha de veure i fallar la causa seguida contra el paisà Indalecio Burgos Pérez, acusat del suposat delicte d'insult a força armada.

MITINGS I CONFERENCIES

CENTRE REPUBLICA DEMOCRATIC I FEDERAL

Avui, a dos quarts d'onze de la nit, al Centre Republicà Democràtic i Federal, Matias Aguiló, 27, conferència de Ramon Vaquer. Tema: "Fonaments del Federalisme".

El vostre barretaire

MORANGO Claris, 4

A OLOT

TOT UN CAS AL "CIRCULO OLOTENSE"

Vénen essent objecte de diversos comentaris els esdeveniments que se succeeixen a l'anomenat "Círculo Olotense" amb motiu del corrent catalanitzador que temps ha es va observant en aquell "Casino".

Fa uns quants dies que aquest esperit renovador va donar peu a què tingués lloc un acte grotesc per part d'un soci anticatalà, tot i ésser fill de Catalunya.

A conseqüència d'un acord de Junta de suprimir el diari "A B C", per considerar-lo enemic de les aspiracions catalanes, i substituir-lo, però, per una altra premsa castellana, una minoria irrisòria de socis, incondicionals partidaris de la passada Dictadura i monàrquics declarats, sol·licitaren de la Junta el restabliment de la subscripció de l'esmentat diari, la qual cosa motivà una altra reacció d'una gran majoria de socis, perquè quedés ferma la decisió de l'esmentada Junta.

Com sigui que aquesta, vista la gran majoria que emparava el seu acord, ratifiqués la supressió del diari madrileny, un soci furibund, l'advocat Ramon Llongarriu, demanà LA PUBLICITAT al conserge, i, esquinant-la per la meitat, la hi tornà perquè en aquella forma la lliurés al president de la societat.

No cal dir la indignació que produ aquest acte entre els socis presents, i hom espera que la Junta obrarà amb energia davant un cas d'indisciplina semblant, que ha provocat la hilaritat de tots els ciutadans.

Els socis que signaren la proposició demanant la restitució de l'"A B C" foren: Ramon Llongarriu, Miquel Constans, Ramon Carreres, M. Pena, Llorenç Escudero, Josep Maria Torres, Joan Romero, J. Trinxeria, M. Duran, Carmel Sanz, M. Casamitjana, J. Oriol, J. Codina, J. Lloses, M. Mató, J. Macies i Soldevila.

NO

cal pas que aneu a un balneari, puix que dissolent una ampolla de

GOTES MARES SULFUROSES DE BAR

al bany, tindreu el balneari a casa vostra

Avui arriben els diputats galleguistes

Aquest matí, a les 9'15, al baixador del carrer de Claris, arribaran els diputats nacionalistes de Galícia, senyors Otero Pedrayo i Castelao.

La visita dels diputats gallecs que al Parlament espanyol han mantingut una ferma i cordial posició de defensa dels nostres drets, cal que tingui una bella ressonància a Catalunya i que la rebuda que el poble faci als hostes gallecs correspongui a la seva noble actitud envers el poble català.

El Comitè Executiu de l'homenatge popular a Galícia, que és integrat pels representants de la majoria d'agrupaments polítics i patriòtics de la nostra terra, espera que el nostre poble acudirà en massa a rebre els representants de Galícia que vénen a visitar-nos.

EL MITING D'AQUESTA NIT AL C. A. D. C. I.

Aquesta nit, a les deu, a l'estatge del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, se celebrarà l'anunciat míting d'homenatge popular a Galícia.

Tot fa preveure que l'acte encara que organitzat precipitadament, aplegarà una enorme munió de patriotes que copsa la importància que la visita dels representants gallecs té per a Catalunya, i voldrà palesar-los l'agraïment que els nacionalistes catalans senten pels homes que al Parlament d'Espanya han ajudat amb llur cooperació a les nostres aspiracions de llibertat.

Com és sabut, en el míting parlaran, en nom de Catalunya, els senyors Pompeu Fabra, A. Rovira i Virgili i F. Maspons i Anglasell. Clouran l'acte els parlaments dels diputats galleguistes a les Corts Constituents senyors Ramon Otero Pedrayo i Alfons R. Castelao.

El Comitè executiu de l'Homenatge té interès a pregar un cop més a totes les entitats polítiques i patriòtiques catalanes, que encara que no hagin estat convidades expressament a l'act — omissió comprensible, donada la peremptoriesat del temps — vulguin assistir-hi i recomanin l'assistència als seus adherits.

El Secretariat del Comitè instal·lat al carrer de Rivadeneira, 4, pral. (telèfon 20.100 s'ofereix per a resoldre totes les consultes que se li facin respecte als actes a celebrar.

CATALANS:

Avui, dimecres, a les 9'15 del matí, arriben pel Baixador del Passeig de Gràcia els diputats nacionalistes gallecs

ALFONS R. CASTELAO

i

RAMON OTERO PEDRAYO

per assistir al

MITING

d'HOMENATGE POPULAR A GALICIA

que se celebrarà al

Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria

a les deu de la vetlla, en el qual parlaran en nom de Catalunya

POMPEU FABRA

A. ROVIRA I VIRGILI

F. MASPONS I ANGLASELL

i els diputats nacionalistes gallecs

RAMON OTERO PEDRAYO

i ALFONS R. CASTELAO

El Comitè Executiu de l'Homenatge Popular a Galícia, integrat per representants dels partits polítics i les entitats patriòtiques de Catalunya, invita el poble a què faci acte de presència a l'arribada dels representants de Galícia i al míting per tal de palesar-los la nostra adhesió als ideals de llibertat nacional que vindicien els dos pobles i l'agraïment per l'ajut cordial que han donat a les nostres reivindicacions.

PATRIOTES: NO HI MANQUEU

A les Rambles, és victorejat Azaña i se senten moris a Lerroux i als monàrquics

L'anunci del debat polític al Parlament despertà, com es natural, gran expectació en el públic barceloní.

A quarts de vuit l'aglomeració a la Rambla de Canaletes, on està situada la redacció del setmanari "La Rambla", que té per costum assabentar el curs de les sessions per les pissarres, era molt gran, dificultant considerablement el trànsit.

En donar el discurs d'Azaña cità els principals punts tractats llegint-ne el Govern mantindria l'Estatut de Catalunya, el públic esclatà en aplaudiments que es convertiren en ovacions i visques a Azaña.

També se sentiren moris a Lerroux i als monàrquics, sense que ningú contestés en sentit contrari, i continuà els aplaudiments i visques a Azaña.

Com sigui que l'aglomeració dificultava el trànsit, la policia pregava als vianants que circulessin.

A cap de poca estona, hom observà que les pissarres del collegi eren dretes del balcó.

No es produïren incidents, malgrat de constituir una veritable manifestació anti-lerrouxista.

El plet dels rabassaires

EL GOVERNADOR DE TARREGA NO DEIXA FER UN MITING

El senyor Noguer i Comet ha denegat el permís per a celebrar un míting de propaganda, organitzat pels rabassaires, que havia de celebrar-se a La Nou de Gaià.

RECTIFICACIO DEL NOU CENS ELECTORAL

Del 15 al 30 d'aquest mes seran exposades al públic a tots els Ajuntaments les llistes provisionals del nou Cens Electoral per a la seva rectificació.

Han de demanar la inclusió:

Tots els ciutadans, de l'un i l'altre sexe que, tenint un any de residència al Municipi, hagin complert 23 anys o els compleixin el primer de desembre vinent, i no figurin a les llistes.

Els que hagin canviat de domicili des de la inscripció.

Els que figuren a les llistes amb noms, ofici o edat equivocats.

Les llistes de Barcelona seran exposades al Palau de Projeccions del Paro de Montjuic.

Les oficines electorals del Partit Catalanista Republicà (Corts Catalanes, 589, pral.) facilitaran les comprovacions i rectificacions que se li demanin.

No! Macià no ha traït

Aquesta tarda demaneu-lo als quioscos **Preu: 60 cèntims**

Govern Civil

Un altre alcalde que tampoc no era a la reunió de Sant Sadurní

S'ha rebut al Govern Civil una comunicació de l'alcalde de Sant Pere de Riudevitlles desmentint que ell hagués assistit a la reunió celebrada a Sant Sadurní, ni que autoritats ningú per estampar la seva signatura als acords que s'hi van prendre.

Comença a arribar blat de Còrdova, però continua el conflicte per l'escassesa

El governador digué que havien arribat alguns vagons de blat de Córdoba, i que procurarà que el transport es faci amb la major rapidesa possible.

Visitaren Visitaren el governador els alcaldes de Vilanova i Sallent i el general Marzo, inspector de la guàrdia civil.

Es dissol la mancomunitat de dos pobles pel secretari municipal

El governador ha informat favorablement la demanda dels municipis d'Avinyó i de Sant Feliu Saserra per a dissoldre la mancomunitat que tenien establerta per a un sotsecretari municipal.

Un institut d'assegurances que vol prendre mal

La policia s'ha incautat a Correus d'un crescent nombre de fascicles de propaganda de l'Institut d'Espanya, en la portada dels quals apareixen els colors de l'antiga bandera monàrquica.

Ordre d'extradició que es compleix

Ha estat portat a la frontera de Port Bou, per a ésser lliurat a la policia francesa, un individu de la dita nacionalitat, anomenat Louis Kloes, l'extradició del qual han sollicitat les autoritats de la nació veïna.

Una reunió per veure qui ha de pagar l'aigua amb què es rega el Port

El governador ha presidit una ponència composta de dos membres de la Junta d'Obre del Port i dos regidors per a tractar de l'aigua que es fa servir per a regar la zona del Port.

Els d'Obres del Port sustenten el criteri que ha d'ésser l'Ajuntament qui pagui aquest consum de l'aigua i els de l'Ajuntament que l'ha de pagar la Junta de les Obres del Port.

La Companyia que subministra l'aigua fa tres anys que no cobra i amenaça amb tallar l'aigua.

La ponència cercarà una fórmula d'arranjament.

VOLEU COMPRAR?
HOTEL SEGUR
SUBHASTA 6 TARDA

L'increment del turisme

L'Atracció de Forasters obsequià els turistes :: Altres vaixells esperats

Aproitant la vinguda dels vaixells de turisme "Moldavia" i "Montrose", l'Atracció de Forasters obsequià els apassatgers d'aquests d'acord amb el Patronat Nacional de Turisme, Delegació de Catalunya, amb opuscles ilustrats i descriptius de la ciutat.

L'Atracció té notícia que des del dia 21 al 25 del corrent tocaran el nostre port els importants vaixells "Homeric", que porta 1.500 passatgers; "Montclare", "Oxfort" i "Britannia", tots ells amb passatge nombrós.

Per al mes d'agost estan anunciats nou vaixells de turisme i cinc per al de setembre. A més són esperades per al mateix mes diverses caravanes, provinents del Midi de França, de Bèlgica, d'Alemanya i d'Oran, les dates d'arribada dels quals no es coneix exactament.

Aquesta afluència turística en ple estiu és un bon indici d'allò que serà a l'hivern la vinguda de turistes, car és llavors quan els habitants dels països del Nord cerquen la bona temperatura de les terres mediterrànies.

CINEMA

LES ESTRENES

FEMINA

"La màscara de tu" — Fox

Com l'oest americà, el Mississipi, és a dir, el sud, és una font inesgotable de matèria cinematogràfica. El sud dels Estats Units, en canvi, no ha estat, de molt, tan explotat com l'oest, tot i tenir molta més poesia. La causa es deu, seguramen, a què el sud té una vegetació més atapeïda, i això no ha estat mai fotogènic perquè tanca els horitzons i confon els temes. Del sud hem vist, no obstant, grans pellícules, amb una gran varietat de tipus, des del plantador al jugador d'avantatge passant pel negre, i des de la criolla a la negra més negra, passant per tots els colors intermedis. El sud té, a més, un avantatge sonor sobre l'oest, i són les cançons, i és per això que amb el film parlat i cantat han vist decantar-se la producció cap aquest poètic i cruel país.

Amb poques setmanes de diferència hem vist al Fèmina dues grans pellícules de les coses del gran riu americà; la primera, de la vida dels gitanos del "pare de les aigües" en lluita amb els tripulants dels vapors; "La màscara de tul" de la dels tafurs i els plantadors. En aquest darrer film, en el qual, per donar-li un aire més romàntic, hom juga sovint amb la lògica, s'aprofiten les facultats de cantant del protagonista, J. Harold Murray, i hi ha moments que hom es creu estar veient una opereta. No hi ha res d'això, però. Més aviat sembla que ens trobem davant un argument de transició entre aquells films dels primers temps del sonor (all singing, all talking) i el film sonor normal. Ben fet, però, amb bona fotografia i bones veus (la de l'heroi i les dels chors), belles actrius (Norma Terriss i Myrna Loy) i bella fotografia, amb el ritme palpitant de les aventures d'avans de la guerra de Secessió, quan els aventurers infestaven el ric país del cotó, la canya i el tabac, i el joc, els duels eren les úniques destruccions, no havent-hi ni prohibició ni cinema.

"El barbero de Napoleón" — Fox

¿Es una paròdia del film parlat en anglès aquesta pellícula que ens presenta la Fox parlada en espanyol? No ens atreviríem a dir-ho; però difícilment es podrien treure efectes més còmics de la declamació absurda, dels gestos grotestos i de la pronunciació dels actors que volen donar nova vida a una anècdota de la de Napoleó abans de Waterloo. Si no fos per la despesa que la casa productora ha hagut d fer creuríem que la versió original era igualment un film còmic. La idea ja és una mica curiosa perquè sembla que s'hagi volgut filmar un tema de francès del mètode Perrier. Però el més curiós de tot és que l'empresa del Fèmina dóna "La màscara de tur" com a film de complement, i en darrer terme "El barbero de Napoleón" com si es tractés d'una interproducció.

A. F.

Una dona ferida a ganivetades

Ahir al matí, Joan Mondéjar i Catarina Rodríguez, que viuen maritalment a Sant Andreu, anaven pel Passeig del Born amb una filla de Catarina.

Entre Catarina i Mondéjar s'entaulà una violenta disputa. L'home insultà greument a la dona. La filla sortí en defensa de la seva mare, insultant al seu torn l'amic de la seva mare. Aquest volgué colpejar-la, i en interposar-s'hi la seva mare, Mondéjar es va treure un ganivet i agredí a Catarina, causant-li diverses ferides al ventre, amb sortida del paquet intestinal.

L'agressor es volia fer escàpol, però uns vianants el perseguiren i cooperaren a la detenció, la qual efectuà una parella de guàrdies de Seguretat.

Mondéjar ingressà als calabossos del Jutjat a disposició del de Llotja, el qual instruirà el corresponent sumari.

Catarina fou ràpidament traslladada al Dispensari més proper, on les lesions foren qualificades de pronòstic gravíssim.

Carnet de l'excursionista

CLUB MUNTANYENC BARCELONES

El diumenge dia 10 del mes que som va tenir lloc l'exploració de l'avenç de la Pinassassa de la Barata, situat a uns quatre quilòmetres de Terrassa.

Els socis de les seccions de Muntanya i Ciències, després dels sondeigs preliminars corresponents hi descendiren, i feren un detingut estudi de la seva geologia, així com de la fauna i flora.

Té una fondària de 60 metres, i és de regulars proporcions, si bé no s'hi troben grans cambres.

Aquesta és la primera exploració, d'una segona campanya espeleològica que ha organitzat el C. M. B., continuació de les tasques que ja fa anys desenrotlla el Club, en aquest sentit.

Vida social

Vacances en el ram de l'alimentació

El Jurat Mixt del Treball de les Indústries de l'Alimentació adverteix a tots els patrons sotmesos a la seva jurisdicció, que, segons l'article 56 del Contracte de Treball de 24 de novembre de 1931, vénen obligats a concedir a llurs obrers unes vacances retribuïdes i ininterrompudes de set dies, sempre que els dits obrers portin treballant més d'un any en llurs establiments.

Avís a uns vocals patrons

El Jurat Mixt del Treball de Transports Terrestres, amb domicili al carrer de Pelayo, número 12, segon, segona, convoca amb tota urgència els senyors vocals patrons de la Secció d'Autoòmnibus de línia, senyors Francesc Segalés, Joan Guitar, Josep Esplugues, Adrià Valls, Josep Queraltó, Josep Pedro, Just Olivetes i Elvira Reguant, per tal que assisteixin al dit organisme divendres vinent, dia 22, a les set en punt de la tarda, a l'objecte de celebrar reunió de Ple.

Hom utilitza la premsa diària de Barcelona per convocar-los, per ignorar el seu domicili.

Societat d'obrers flequers "La Espiga"

Aquesta Societat assabenta els seus associats i el públic en general, que el seu domicili social ha quedat instal·lat al carrer Nou de Sant Francesc, número 7, Casa del Poble (Unió General de Treballadors).

ESTREÑIMIENTO PERTINAZ
se corrige con la
ZARAGATONA GENOVE

Un home es llança al pas del tren a Badalona

Al quilòmetre 9 de la via del tren, tocant al carrer de Santa Madrona de la veïna ciutat de Badalona, on hi ha un pont dit "Butifarreta", fou trobat el cadàver d'un home al qual havia atropellat el tren.

El jutjat ordenà el trasllat del cadàver al dipòsit judicial i procedí a la seva indentificació. Resultà ésser la víctima d'aquest succés Antoni Navas Miralles, de 37 anys, casat.

Segons sembla, el dit individu es llançà a la via al pas del tren, que té la seva sortida de l'estació de Badalona a les deu i vint minuts del matí.

A TARRAGONA

PENYORA GOVERNATIVA EL PRIMER SOMETENT DE LA REPUBLICA :: LA FESTA DELS AMICS DE LA PLATJA JUTGE DESTITUIT DIVERSES

El governador civil ha imposat una penyora de 2.000 pessetes al setmanari "La Tradición", de Tortosa, per la seva actuació netament derrotista i, principalment, per la publicació d'un article titulat "Comentarios del momento".

— Ha estat constituït a Vilabella el Sometent local, que és el primer que ha estat constituït des de l'advenement de la República.

— Els Amics de la Platja van celebrar la seva festa diumenge passat, a la platja del Miracle, on hom registrà una gran concurrència durant tot el dia.

Dedicaren un àpat a l'Ajuntament per haver-se preocupat de posar en degudes condicions el camí que mena a la platja.

— El president de l'Audiència territorial ha destituït el jutge municipal de Vaspella per estar el dit funcionari coaligat amb els rabassaires i fer campanyes d'ordre polític.

— A Perelló, trobant-se examinant una escopeta el vei d'aquella població Nicolau Sabater, de disset anys, tingué la desgràcia que se li disparés l'arma. El tret li travessà el pit i li causà tan greu lesió que morí al cap de dues hores d'haver succeït l'accident.

— Dilluns al vespre celebrà sessió el ple de l'Ajuntament. Aprovat l'ordre del dia, fou presentada una proposició en el sentit de nomenar fill adoptiu de Tarragona el senyor Josep Mir Miravet, del Vendrell. La proposició fou aprovada per unanimitat.

El senyor Mir s'ha distingit notablement per les seves gestions en pro de Tarragona, havent estat inspirador de notables millores i urbanitzacions introduïdes a la nostra ciutat.

Noticiari del Casal Icària

L'Agrupació Cultural Icària celebrarà Reunió General ordinària divendres, dia 22, a les deu de la nit, per tal d'elegir el nou Consell Directiu per al Curs 1932-23.

Aquesta Assemblea era convocada per aquesta nit, però hem l'ha ajornada per tal de donar lloc a que els associats puguin assistir a l'homenatge que Catalunya dedicarà al Poble Gallec, al local del Centre de Dependents.

—L'Agrupació Gimnàstica Icària també celebrarà divendres, a dos quarts d'onze de la nit, la seva Reunió general per a l'elecció de nou Consell.

—L'Agrupació de Minyons de Muntanya Icària està organitzant un interessant Curset d'Història de Catalunya a càrrec d'un competent professor, al qual podran assistir-hi tots els associats i no associats, en prèvia inscripció. Els que hi siguin interessats poden passar per la secretaria (Passeig del Triomf, 50), els dimecres, dijous i divendres, de deu a onze del de la nit.

Aquesta Agrupació també ha format un Grup de "Daines, nenes de vuit a quinze anys, el qual dirigeixen la senyora Anna Gimeno de Mateu i les senyoretes, Rosa Casanoves i Lola Gimeno. Les inscripcions poden fer-se tots els vespres a secretaria.

—El Casal Icària assistirà avui oficialment als actes que Catalunya dedica als diputats gallecs, senyors Otero i Castelao, com homenatge al poble germà de Galícia que, com nosaltres, lluita per assolir la llibertat nacional.

Desgast

Si la nena paeix be, un somni tranquil refà les seves forces. Gairebé sempre que no dorm assossegada és que fa malament la digestió. Cal que cureu d'alimentar racionalment als petits, amb coses lleugeres i nutritives com les Galetes María Artiach i Chiquilín. Són un menjar sa.

Chiquilín

PAQUET DE 200 GRAMS: UNA PESSETA

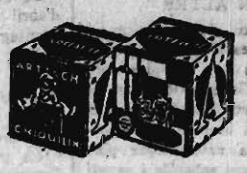

Les galetes especials María Artiach i Chiquilín contenen la millor llet del nord i mantega fresca i fina; les Chiquilín, demés, rovell d'ou. Petits i grans les trobareu saboroses, sempre acavades de torrar.

María Artiach

PAQUET DE 200 GRAMS: 90 CÈNTIMS
DE 100 GRAMS: 50 CÈNTS.

Universitat

EL NOU PLA D'ADAPTACIO I, PER TANT, TRANSITORI DEL BATXILLERAT

Ha estat publicada una ordre d'Instrucció pública aprovant el pla d'estudis, basat en el de 1903 i en el vigent d'adaptació, que han de seguir en el curs vinent i fins a acabar el Batxillerat, els que són alumnes de segona ensenyança en el curs corrent de 1931-32.

Segon curs (per a 1932-33). — Llengua llatina, primer curs; Geografia especial d'Espanya, Aritmètica i Gimnàstica alternes.

Tercer curs (per als de 1932-33 i 1933-34). — Llengua llatina, primer curs (tan sols per a 1932-33); ídem ídem segon curs (sols per a 1933-34); llengua francesa, tercer curs (sols per a 1932-33); ídem primer curs (sols per a 1933-34); Història d'Espanya, alterna; geometria, diària, i gimnàstica, alterna.

Quart curs (per als de 1932-33 i 1934-35). — Llengua llatina, segon curs (sols per a 1933-34), alterna; llengua francesa, segon curs (sols per a 1934-35), alterna; preceptiva literària i composició alterna; Història universal, alterna; àlgebra i trigonometria, diària; dibuix, alterna.

Cinquè curs (fins al de 1935-36, inclòs).—Psicologia i lògica, alterna; llatí, segon curs (sols per a 1932-1933), alterna; història general de la literatura, alterna; física, diària; fisiologia i higiene (llevat per al curs 1932-33), alterna; dibuix, alterna.

Sisè curs (fins al curs 1936-37, inclusiu). — Etica i rudiments de dret, alterna; història natural, diària, i agricultura i química general, alternes.

Queden suprimides en el pla general d'adaptació les assignatures d'anglès, alemany i italià, fins que s'organitzin les ensenyances de llengües vives.

La caligrafia, mecanografia i taquigrafia, que no figuraran incloses al pla d'adaptació, es consideraran assignatures de caràcter voluntari, fins que es determini la situació dels professors corresponents com a conseqüència del pla definitiu d'estudis.

Moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general i 221 passatgers, de Palma.

Vapor americà "Exametia", amb càrrega general, de Filadèlfia.

Vapor holandès "Berenice", amb càrrega general, d'Amsterdam.

Vapor noruec "Romulus", amb càrrega general, de Manila.

Vapor espanyol "Amboto Mendi", amb càrrega general, de Villagarcía.

Vapor espanyol "Cabo Quilates", amb càrrega general i 47 passatgers, de Buenos Aires.

Vapor espanyol "Morisca", amb sal, de Torrevieja.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "María Dalmo de R.", en llast, cap a Huelva.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor espanyol "Sabina", en llast cap a Huelva.

Vapor espanyol "Alzuri Mendi", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Bizkaya", en llast, cap a Casablanca.

PARTIT CATALANISTA REPUBLICA

AVIS A LES ENTITATS DEL P. C. R. DE BARCELONA

El Secretariat del P. C. R. prega a les juntes directives de les entitats adherides de Barcelona que trametin avui, a les set del vespre, un representant a l'estatge social, Corts Catalanes, 589, pral., per a tractar d'una qüestió d'interès.

L'ACTE D'AVUI A HONOR DE GALICIA

El Consell del P. C. R. recomana a totes les seves organitzacions i afiliats l'assistència als actes que a honor dels representants de Galicia, senyors Castelao i Otero, tindran lloc avui.

ACTE D'AFIRMACIO NACIONALISTA

Promet ésser un gran èxit la celebració d'aquest acte, que amb tant d'entusiasme organitza la Joventut Catalanista Republicana, per a la nit de demà, dijous, a l'Ateneu Nacionalista Barcelona Vella (Passatge del Crèdit, 1 bis, pral.). Hi parlaran Enric Bisbal, Teresa Isern, Carles Sentís, Joaquim Casamitjana, Josep M. Múria i Josep Tomàs i Piera, que glossarà els parlaments pronunciats.

LA POLITICA A LES COMARQUES

CONFERENCIA SUSPESA A SABADELL

Per malaltia del conferenciant, ha estat suspesa la conferència que al Casal Català d'Esquerra de Sabadell havia de donar el tinent d'alcalde de Barcelona senyor Pere Comes.

CARNET TEATRAL

Amb l'estrena de "Los Julianes" l'obra dramàtica en vers del gran poeta català Eduard Marquina, debutarà el vinent divendres a la nit al Teatre Goya la notable companyia de comèdies i drames que dirigeix Margarida Xirgu.

A l'estrena de "Los Julianes" al Goya ha despertat una gran expectació, a la qual correspondrà Eduard Marquina assistint el divendres a la nit a l'estrena.

AIGUA VICHY CATALA
Estómac, fetge, melsa, reumatisme, diabetis, etc.
Hotel BALNEARI a Caldes de Malavella PROVINCIA DE GIRONA
HABITACIONS amb cambra de bany, aigua mineral i telèfon
BALNEOTERAPIA reformada, instal·lacions especials per a inhalacions i polvorizacions :: Temporada oficial del 15 de maig al 30 d'octubre
PREUS REDUITS durant els mesos de juliol i agost
PENSIO COMPLETA DES DE 16 PTES. PER AMUNT
Administració: Rambla de les Flors, 18, ent. — A CALDES: Telèfon núm. 7

FETS DIVERSOS

UNA DESESPERADA

Trobant-se Julia Tiero Palacios a l'Escullera, es disparà un tret al cap. Acudiren al seu auxili uns pescadors, que la portaren al Dispensari de la Barceloneta, on fou assistida d'una ferida de consideració.

Sembla que la dona intentà matar-se per contrarietats amoroses.

UN DETINGUT AGREDEIX A UN ALTRE

Als calabossos de la Delegació de Policia de les Drassanes es troben detinguts dos individus anomenats Artur Canero González, de 32 anys, i Eugeni Aparicio. Hi hagué una baralla entre ells, i l'Aparici tragué una navalla que portava oculta en una sabatilla i agredí el seu company i li causà una ferida de set centímetres d'extensió a la cara.

Prenent **ESTOMACAL BOLGA** podreu menjar de tot. Malalts de l'estómac, us guarireu prenent **ESTOMACAL BOLGA**

BARALLES

Tomàs Pérez García, de 18 anys, i Pere Mateu González, de 25, després d'una acalorada discussió al Passeig de la Duana, arribaren a les mans.

Pere resultà amb dues ferides al pit, de pronòstic reservat, segons dictaminà del dispensari corresponent, i Tomàs fou detingut i portat a la Comissaria del districte.

TROBALLA D'UN NADÓ MORT

Al carrer de Ricard, just a la de Francesc Layret, ahir fou trobat un paquet que un gos removia i del que sortia un petit braç. Obert el paquet, es veié que contenia el cadàver d'un infant recent nascut i que presentava diversos mossegades al ventre, causades indubtablement per algun gos vagabund i que deixaven al descobert part dels intestins de la infeliç criatura.

Just a l'esmentat cadàver se situà un nombrós grup que feia el més diversos comentaris prop de la macabra troballa.

Avisat el Jutjat, s'ordenà que una ambulància sanitària es fes càrrec del cadàver i el traslladés al dipòsit judicial.

UNA ESTAFA COMPLICADA

Un comerciant del carrer del Vidre que es féu amic amb un barber del barri, entrà en negociacions amb un altre individu per fer la compra d'una partida de joies.

L'esmentat comerciant, anomenat Vicenç Adelantado, vista la proporció que se li presentava en adquirir una partida de joies barates, s'entrevistà amb una tercera persona el nom de la qual era Antoni, i li lliurà després de diverses conferències set mil pessetes.

Convingueren el denunciant i l'intermediari en aquests afers, Modest Zurila, que el dissabte passat anessin al Baixador a esperar l'anomenat Antoni, que arribaria amb les joies.

Efectivament, Antoni arribà, però acompanyat de tres persones més, i per la forma que anaven semblava que anés detingut.

Modest Zurila aconsellà al que havia lliurat les pessetes que no digués res fins veure el que havia passat, però en vista que ahir no se li donava cap satisfacció ni se li tornaven les pessetes optà per denunciar el fet.

Ja al Jutjat de guàrdia Modest Zurila, que fou l'únic que passà a presència judicial per que el susdit Antoni no s'ha tornat a veure, confessà que del que es tractava era de la compra de bitllets falsos, negoci que proposaren a Adelantado.

Aquest negà que fos cert, i el jutge de guàrdia procedí a la detenció del Zurila i a la vegada donà ordre a la policia que es detingués el fals Antoni, ja que es tracta d'un individu que ha intervingut en afers d'aquesta índole en repetides ocasions, i és prou conegut de la policia.

HA ESTAT DETINGUT L'AUTOR D'UN DESFALC

Els agents de la Brigada d'Investigació Criminal senyors Detren, Arribas i Muros, complint instruccions del Comissari cap de la mateixa Brigada, senyor Josep Tarragona, varen detenir a l'estació dels ferrocarril de M. S. A., quan es disposava a prendre bitllet per marxar cap a l'estranger, Armand Oscar Wurderlich, acusat d'haver comès un desfalc de més de deu mil pessetes a la casa Coca-Cola, on estava empleat com a caixer.

El desfalc fou descobert el mes d'abril passat, però Wurderlich aconseguí escapar marxant a l'estranger, d'on tornà passat un quant temps, instal·lant-se en una casa de dispeses de la plaça de Francesc Macià, on muntà un despatx de comissions i representacions.

La policia s'ha incautat de tot l'equipatge del dit individu, no havent-li ocupat cap quantitat de diners.

JOIES VERITABLE OCASIÓ
Per a compres a bon preu aneu a la Joieria Magriñà, Tallers, 41

FERIT EN BARALLA

Al Passeig de la Duana es barallaren Tomàs Pérez García, de 18 anys, i Pere Maes González, de 25 anys, resultant aquest darrer amb dues ferides d'arma blanca al pit, que foren qualificades de pronòstic reservat.

L'agressor fou detingut, si bé nega que fos l'autor, ja que en caure el seu contrincant, diu que se les havia causat.

EL TRAFIC DE DONES

La policia procedí a la detenció de Zinno Giovanni, per estar acusat de dedicar-se al tràfic de dones.

El detingut ha vingut fa poc de París, on raptà una noia de 18 anys, que féu entrar a Espanya amb passaport falsificat i la va inscriure amb nom suposat al Govern Civil.

Serà proposat per a l'expulsió, i referent a la noia serà tramesa als seus pares, que resideixen a la capital de França.

PAGUEN LES DESPESES A COPS DE PUNY

En un establiment del carrer del Cid, els estrangers Magnius Skimums i Soern Ustat, a la matinada d'ahir es negaren a pagar les despeses de les begudes que consumiren i que pujava els pessetes.

En ésser requerits per l'amo a què paguessin, començaren a donar-li cops de puny i després se les hagueren amb els dependents, promoguent un escàndol monumental.

En arribar-hi els guàrdies, els estrangers fugiren pel mateix carrer del Cid en direcció al Paral·lel, però foren agafats pels guàrdies que els presentaren poc després al Jutjat de guàrdia.

Prenent **ESTOMACAL BOLGA** podreu menjar de tot. Malalts de l'estómac, us guarireu prenent **ESTOMACAL BOLGA**

UN NEBOT APROFITAT

Rosa Ferrer ha presentat una denúncia contra el seu nebot, que aprofitant-se de la malaltia de la denunciant, la convencé perquè retirés els estalvis que tenia dipositats en una llibreta de la Caixa d'Estalvis. El nebot ha desaparegut de Barcelona, emportant-se 2.500 pessetes.

Escola d'Arts i Oficis Artístics i Belles Arts de Barcelona

Per tal que el públic pugui examinar els treballs artístics efectuats pels alumnes d'aquesta Escola, durant el curs de 1931-1932, es trobaran exposats els dits treballs els dies 22, 23 i 24 del corrent mes, de les 19'00 a les 21'00, al local que ocupa l'esmentada Escola (Casa Llotja, pis segon) i als de les sucursals que té aquesta, situades als carrers d'Aribau, número 5, baixos; Salmeron, 37, primer; Corts, 420, baixos, a les mateixes hores i dies esmentats, i en la de Colorit i Composició, situada a la Via Laietana, número 18, pis cinquè, els mateixos esmentats dies, d'onze a una del matí.

LLIBRERIA CATALONIA
RONDA DE SANT PERE, 3

Acaba de publicar-se el volum XXII de la Biblioteca "Univers"

Longus

Dafnis i Cloe

Traducció de Joan Ll. Puig-Franqueses

Preu: 1.50 pessetes

BARCELONA

Generalitat

Res de nou

Ahir, al Palau de la Generalitat, no van comunicar a la premsa cap notícia interessant.

Hi havia calma absoluta.

Noticiari de "Palestra"

* Demà, dijous, dia 21, el senyor Josep Maria Batista i Roca, secretari general de Palestra, donarà al local d'aquesta entitat, Corts Catalanes, 592, principal, una conferència sobre el tema "Catalunya a l'estranger - Consideracions suggerides pel viatge a Praga". Començarà a les deu de la nit, i serà il·lustrada amb projeccions.

En aquesta conferència es parlarà del la célebre incident català-espanyol de Praga.

LA T. S. F.

"Radio Técnica"

Sumari del número de 15 de juliol d'aquesta revista:

"El problema de la radiodifusión en el Canadá. — Divulgaciones. — La válvula "selectodo". — Amplificación en baja frecuencia por transformadores. — Una necesidad en los programas de radio. — Las últimas etapas de la radioelectricidad. — Cómo ha sido posible la televisión. — Sonidos eternos. — Noticias. — Discos. — Cómo eliminar las perturbaciones."

Un bon aparell de ràdio necessita les millors vàlvules, usi
ARCTURUS
Les famoses vàlvules blaves per a RADIO
AUTO ELECTRICIDAD, S. A. Diputació, 224 - BARCELONA
Madrid - Valladolid - Sevilla - Bilbao - Almería - La Coruña

Emissions Estrangeres més interessants

FRANÇA. — **Radio-Paris**, 1.725 metres. — 20'45: Ràdioconcert de música de cambra. — **Torre Eiffel**, 1.445 m.. 20'30: Concert sobre cançons d'amor. 21'5: Concert variat.— **Post Parisenc**, 328 m. 20'45: Concert i orquestra de l'Hotel Chatham. **Bordeus**, 304 m. 20'35: Festival Massé Varney. — **Tolosa**, 385 m. 21: Concert variat. 23: Discos dels ràdio-oients. 0'5: Música anglesa. — **Alger**, 363 m. 21: Discos còmics. 21'15: Cançonetes per Lys Gauty. 21'30: Ball.

ALEMANYA. — **Laugenberg**, 472 m. 20: Ball des de Berlín. 22: Berlín resta Berlín, gran vetllada de ball. — **Estutgard**, 360 m. 20'40: Recital de piano. 21: Teatre des de Francfort.

Un gran aparell de radio en petit
Sols es diferencia en el tamany dels altres membres de la gran família ATWATER KENT. En selectivitat, potencia, puresa de ió i sólida construcció no te competidor. Superheterodí, pentodo, variable. Mu i Allaveu dinàmic. Construït amb les mes valuoses fustes. Elegantíssim.
ATWATER KENT RADIO
AUTO ELECTRICIDAD, S. A.
Diputació, 224 - BARCELONA
Madrid, Valencia, Sevilla, Bilbao, Alicante, La Coruña

AUSTRIA. — **Viena**, 516 m. 21: "El Duc de Reichstadt", conferència. 22'5: Orquestra.

BELGICA. — **Brusselles**, 508 m. 21: Concert del Kursaal d'Ostende; després, ball des del mateix lloc.

ANGLATERRA. — **Nacional**, 1.554 m. i 261 m. 21'35: Comèdia. 22'50: El Jazz Roy Fox.

HONGRIA. — **Budapest**, 550 m. 21'30: Concert per l'orquestra Guttenbuerg.

ITALIA. — **Nord d'Itàlia**, 500 m. 331 m. i 273 m. 20'30: Sessió de comèdia i ball des del Luna Park Lido de Milà. — **Roma-Nàpols**, 441 metres i 318 m. 20'45: Concert simfònic de música clàssica i moderna.

SUISSA. — **Nacional** 403 m. 21'20: Concert d'orgue. — 22'20: Ball.

TXECOSLOVAQUIA. — **Praga**, 488 m. 21'30: Discos selectes.

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

	Ptes.
Barcelona, mes	5'50
Península Ibèrica, trimestre.	16'—
América llatina i Portugal, trimestre.	12'—
Països convení postal, id.	18'—
Altres països, id.	30'—

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIO GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 19 DE JULIOL DE 1932

A l'entrada de la Mediterrània s'ha format un mínimum baromètric que produeix pluges a València, Castella, gran part d'Aragó i sud-oest de Catalunya.

També fa mal temps i es registren pluges amb vents forts del nord i nord-oest a Escandinàvia i Països Baixos, degut a un important centre de pertorbació atmosfèrica que està situat a Lituània i s'allunya cap a Orient.

Pel nord d'Africa i occident d'Espanya el temps millora; per la resta del Continent europeu persisteix el temps variable amb cel nuvolós i vents del nord i temperatures baixes.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT

Continua el règim de temps variable, i plou al Pallars, plà de Bages i a gran part de Lleida i Tarragona.

Les pluges més fortes registrades en les darreres 24 hores han tingut lloc a Puigcerdà amb 61 litres per metre quadrat, a Barcelona amb 23 i a Ribes amb 17 litres.

Les temperatures extremes han estat les següents: màxima, 26 graus a Tortosa; mínima, un grau sobre zero al llac Estangento.

Bloc del transeünt

"Sr. Director:

El dia de la revetlla de Sant Pere es varen robar a Barcelona més d'un cotxe automòbil.

Dic més d'un perquè la premsa va portar el robatori d'un cotxe que es va estavellar contra un pilar de conducció elèctrica al Passeig de la Bonanova.

L'altre me'l varen robar a mi davant la porta de casa meva.

Si s'hagués donat el cas que l'auto robat al passatge de Sant Antoni no s'hagués estavellat i ferit els seus ocupants, potser no s'hauria trobat, com no s'ha trobat l meu, malgrat d'haverne donat part immediatament a la policia i a la Guàrdia Civil situada a les sortides de Barcelona.

El fet és que al qui li robin un auto no té altra esperança que trobar-lo estavellat contra una paret o un arbre, o bé esperar que els senyors lladres, un cop netejat de tot el que en poden fer diners, vulguin treure-se'l de sobre i l'abandonin a qualsevol lloc desert.

No obstant un auto fa més volum que una cartera o una joia o una bugada que robin de dalt d'un terrat, i si hi hagués un bon servei de policia, un auto hauria d'ésser retrobat al cap d'unes hores.

Pel que fa al meu cas, havent-ne donat part a la policia el dimarts a les deu de la nit, fins al divendres a les onze de la nit ningú se'n va preocupar, i encara amb tal desencert que més hauria volgut que no se n'hagués ocupat ningú.

Es ja una dita corrent, quan un home explica el robatori del seu cotxe, la de: oh!, no es preocupi, ¡ja el trobarà!, ara, que no servirà ni per a ferro vell: ¡li hauran robat tot!

Això ja és un bon consol, més i si no es troba?

Hem s'assabenta dels cotxes robats i dels cotxes retrobats, més dels que no es troben mai més ningú en parla, potser per a no fer un tort a la policia.

I bé, doncs, jo ja començo a sospitar que el meu cas, del qual ja fa prop de tres setmanes, sigui un d'aquests, i llavors caldrà preguntar: ¿i si el cotxe no ha sortit de Barcelona, de què serveix donar-ne part a la policia?; ¿i si ha sortit fora, de què serveix denunciar-ho a la Guàrdia Civil?

L. F."

Noticiari del Polytechnicum

* El dimecres, dia 20, a les vuit del vespre, el senyor Pey-Ordeix continuarà les seves conferències sobre Etica a l'Ateneu Enciclopèdic Popular. El tema de la del dimecres és: Capacitat ètica de l'individu. — Sistemes de cultura. — Individualisme i socialisme. — Caràcters refractaris a l'Etica en l'individu i la societat.

Municipi

La recaptació dels arbitris municipals

El tinent d'alcalde president de la Comissió d'Hisenda, senyor Joan Casanoves, ha lliurat la següent nota:

A l'objecte d'informar el públic sobre l'estat dels ingressos municipals, i sortint al pas a la campanya purament partidista que es ve efectuant per certs elements, contra l'Administració municipal, és interessant anotar les següents dades relatives a la recaptació obtinguda durant el primer semestre d'aquest any:

Recaptació per tota mena d'arbitris, impostos i recàrrecs, 52.927.581'57 pessetes.

Recaptació en igual període de 1931, 46.738.859'29 pessetes.

Resulta, per tant, un augment de recaptació a favor de 1932, de 6.188.722'28 pessetes.

Recaptat per contribució de millores del carrer de Balmes, 2.300.000 pessetes.

Augment total, 8.488.722'28 pessetes.

Els arbitris extraordinaris que començà a posar en vigor aquest Ajuntament el segon semestre de l'any 1931, han donat, el primer semestre d'aquest any, un rendiment de pessetes 3.803.095'50.

De manera que la resta fins a 6.188.722'28 pessetes constitueix un augment obtingut per conceptes de pressupost ordinari.

L'esmentat augment té veritable importància, perquè degut a la crisi, ben coneguda de tothom, i a la sensible rebaixa introduïda en l'arbitri sobre lloguers, molts ingressos haurien d'haver donat baixa. Es clar, doncs, que es deu l'augment a l'obra sanejadora i de bona administració que realitza l'actual Ajuntament, i particularment la Comissió d'Hisenda. Per exemple, és d'observar que l'impost de Plus Vàlua ha donat un increment de dos milions de pessetes, i per llicències d'obres s'ha anivellat la recaptació, malgrat la manifesta paralització de l'edificació.

L'expressada obra sanejadora de l'administració fiscal ha aconseguit que durant el semestre primer d'aquest any es recaptés la xifra de 2.300.000 pessetes per contribució de millores de l'obra de transformació en subterrani del F. C. de Sarrià, a les quals cal afegir 1.800.000 pessetes recaptades durant el segon semestre de 1931, gràcies a la gestió d'aquest Ajuntament.

Es precís observar que la gestió acurada municipal seguirà incrementant la recaptació en quantitat notable en el present semestre i anys successius, ja que com a conseqüència de les mesures adoptades s'ha aconseguit, entre altres resultats, el de normalitzar l'exacció de l'impost sobre postes als frontons, que produeix un augment superior a 700.000 pessetes anuals; s'ha fet efectiva imposició a la barriada de Sarrià que per condescendències de partit no tributava per solars, millores ni Plus Vàlua, i s'ha realitzat la fiscalització, constantment suspesa, als convents, havent produït ja ha ingrés respectable per retards.

Més que els comentaris derrotistes i de grupet, tenen importància els fets exposats suscintament, els quals no dubtem donaran la sensació al ciutadà barceloní de la labor administrativa de l'actual Ajuntament, encaminada a sanejar els ingressos municipals, evitant desigualtats i omissions abans freqüents, en perjudici del crèdit municipal, considerant-la base indispensable per a obtenir en breu data una anivellació efectiva en el pressupost.

El Dr. Aiguader a Madrid

Ha marxat cap a Madrid l'alcalde, doctor Jaume Aiguader.

S'ha possessionat accidentalment de l'Alcaldia el primer tinent d'alcalde senyor Joan Casanoves.

Els obrers i la qüestió de la Transmediterrània

L'alcalde, doctor Aiguader, abans de marxar cap a Madrid, va rebre la visita d'una Comissió d'obrers de la Maquinista Terrestre i Marítima, els quals li manifestaren que s'adherien en absolut als acords presos a la reunió que la representació a Corts per Barcelona i els representants de diverses entitats econòmiques celebraren celebraren ahir al migdia al despatx de l'Alcaldia, per tal de tractar del propòsit del Govern de concedir a Bilbao la construcció dels vaixells de la Companyia Transmediterrània.

Els visitants demanaren que fos concedida la construcció dels vaixells a la Unió Naval de Llevant i la dels motors a la Maquinista Terrestre i Marítima, la qual cosa permetria solucionar parcialment la manca de treball que han de suportar els susdits obrers.

El doctor Aiguader atengué llurs demandes i els va prometre que els trametria telegràficament als Ministeris respectius.

Els edificis premiats

El Consistori, a la seva darrera reunió, i a proposta del Jurat qualificador, acordà concedir els premis corresponents als edificis i establiments construïts els anys 1929 i 1930.

Tenint en compte que en 1929 la ciutat realitzà un lloable esforç en el ram de la construcció urbana, amb motiu de l'Exposició Internacional, per tal de mostrar-se als ulls dels ciutadans i els forasters amb el just prestigi que ha aconseguit, el Jurat formula la proposta acceptada per l'Ajuntament de concedir els premis següents:

Tipus d'edificis públics: es concedeix premi a l'Estació de M. S. A., construïda a l'Avinguda Eduard Maristany (abans Marquès de l'Argentera), segons projecte dels arquitectes Pere Murguruza, Salvador Soteres i R. Duran i Reynals.

Tipus de casa per habitació d'una família: es concedeix premi al palauet propietat de Joan Andreu Miralles, construït a l'Avinguda del Tibidabo, segons projecte de l'arquitecte Josep M.ª Sagnier.

Tipus de casa de pisos per allotjament: es concedeix premi a la casa número 11 del carrer d'Ali-Bey, segons projecte de l'arquitecte Eusebi Bona Puig.

Tipus d'edifici industrial: es concedeix premi a l'edifici número 350 del carrer de Mallorca, propietat de Myrurgia, S. A., construït segons projecte de l'arquitecte Puig Gairal.

Pel que fa al premi al millor establiment inaugurat a Barcelona l'any 1929, el Jurat acordà, per unanimitat, proposar la seva concessió a la botiga "El Dique Flotante", instal·lada a l'Avinguda del Portal de l'Angel, xamfrà al carrer de la Canuda, propietat del senyor Joaquim Beleta, instal·lada sota la direcció d'Antoni Badrines.

Pel que fa a 1930, no es presentà cap edifici a concurs, i, per tant, no s'ha atorgat premi, i quant als establiments inaugurats aquell any, el Jurat es pronuncià, per unanimitat, perquè es concedís el premi a l'establiment de venda-exposició d'aparells escalfadors, propietat de la Companyia Catalana de Gas i Electricitat, instal·lat a l'Avinguda del Portal de l'Angel, número 22, decorat per Jaume Marco.

La subscripció per als hospitals

El tinent d'alcalde senyor Casimir Giralt ha rebut una comunicació del president del Centre Obrer Aragonès, senyor Loguía, notificant-li que aquella entitat ha acordat contribuir amb la quantitat de 100 pessetes a la subscripció oberta a benefici de l'Hospital de l'Esperança.

Les nenes de l'Escola Nacional del Camp de l'Arpa han tramès al senyor Giralt 25 pessetes per a l'Hospital de l'Esperança, en recordança de la mare de llur professora.

NOTICIARI

OPERACIONS EFECTUADES PER LA CAIXA D'ESTALVIS

En la darrera setmana s'han efectuat a la dependència central i les als sucursals les operacions que s'expressen a continuació:

3.898 imposicions, per pessetes 1.511.211.

2.598 reintegraments, per pessetes 1.211.498'55.

11 compres de valors per pessetes 21.620'10.

Nous imponents, 347.

1.334 penyoraments per pessetes 202.455.

1.167 desempenyoraments per pessetes 168.542'25.

D'INTERES PER ALS OPOSITORS A CARTERS URBANS

El cap de Correus d'aquesta ciutat posa en coneixement dels opositors a carters urbans que sollicitaren efectuar els exercicis en aquesta ciutat, que el vinent divendres, dia 22 de juliol, a les 16 hores, i al saló d'actes del Palau de Comunicacions, començarà a actual el tribunal, havent-se cridat per al dit dia els opositors compresos en els números 1 al 150, lletres R, B, I, Ch, O, T, J i C.

Com un vol en avió és el viatge en l' **AÉRI DEL PORT**
OBERT FINS A LES DUES MATINADA

A la Dipositaria de l'Ajuntament segueixen rebent-se donatius per a la subscripció iniciada pel senyor Giralt.

Colònies escolars

Dilluns al vespre sortí amb el vapor "Ciudad de Barcelona" la darrera colònia escolar del primer torn, organitzada per l'Ajuntament de Barcelona.

Les nenes que la integren, en nombre de 25, es reuniren a l'Escola de Mar, on els fou servit un sopar fred, i d'allí, acompanyades de les famílies respectives, de les professores, del personal de Cultura i dels regidors senyors Xirau i Pellicena, es traslladaren, en un cotxe facilitat per la Companyia General d'Autoòmnibus, a la Porta de la Pau.

Les nenes foren instal·lades amb tota cura en dependències reservades per a elles, i fins a darrera hora els foren fetes demostracions de simpatia.

Ahir al matí fou rebut un telegrama de l'inspector cap de Primera Ensenyança de Mallorca, senyor Capó, en el qual comunica que les nenes han fet un viatge esplèndid, sense que cap d'elles es maregés, i que en desembarcar han estat rebudes per les autoritats de Mallorca, i la Diputada, d'arribada, les ha obsequiades amb un esmorzar.

VOLEU VENDRE?
HOTEL SEGUR
CLARIS, 8 - Telèfon 21525

Vida religiosa

Sants d'avui. — Sant Jeroni Emilià, confessor i fundador; Sant Elias, profeta; Santa Margarida, verge i màrtir; Santa Severa, verge, i Santa Llibrada, verge i màrtir.

Sants de demà.—Sant Daniel, profeta; Sants Claudi, Víctor i companys màrtirs; Santa Práxedes, verge; Santa Júlia, verge i màrtir. — A l'Arxidiòcesi de Tarragona, el Triomf de la Santa Creu.

Quarantà Hores.—Avui: Església de Sant Pere de les Puelles.

Hores d'exposició.—Avui: De les sis del matí a dos quarts de sis del vespre.

Demà: A la mateixa església, de dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Comunió reparadora.—Avui: Església parroquial del Carme.

Demà: Església parroquial de Betlem.

Cort de Maria.—Avui: Visita a Nostra Senyora de la Guia, a la capella de Marcús, o Capacabana i Gui, a Santa Mònica.

Demà: Visita a Nostra Senyora al Peu de la Creu, a la Catedral Basílica, privilegiada.

Adoració Nocturna. — Demà: Torn de Sant Lluís Gonçaga.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de Nostra Senyora del Perpetu Socors.

Demà: Torn de Nostra Senyora de la Pietat.

Noticiari de la Protectora

* El Consell Directiu de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana ha rebut una interessant lletra del Centre Català-Suís, de Berna, comunicant l'acord que han pres d'inscriure's en els rengles dels socis col·lectius de la Protectora per creure, diuen en una justa visió, que els honora, "que ara més que mai cal sostenir l'ensenyança catalana, tota vegada que en aquests moments que s'estableix la cooficialitat de les dues llengues, la catalana i la castellana, és quan la iniciativa privada haurà d'enlairar la llengua catalana al lloc que li correspon".

Es digne de remarcar que la presidència del Centre Català-Suís l'ocupa l'honorable ciutadà suís senyor J. A. Schmid.

LES ARTS

De la plàstica i l'espai

per

M. A. Cassanyes

No fa gaires dies que en un article nostre aparegut ací mateix, classificàrem les diferents arts formadores com essent l'una, la pintura, l'art del pla, l'escultura l'art del volum i l'arquitectura la de l'espai. Aquesta formulació ens ha semblat que hem d'explanar-la amb més claredat i precisió, tot especificant de passada algun problema que aquell dia solament vam poder enunciar.

Començarem, doncs, tot responent als qui podrien caure en la banalitat d'objectar que no solament l'arquitectura, sinó totes les arts formadores eren Arts de l'espai, que la classificació de l'espai formal feta pel gran Schmarsow, que divideix aquest en espai visual, espai tàctil i espai del caminar (Gehraum) i la fonamentació de la qual classificació no desconeix ningú que no sigui un ignorant complet i pel mateix del tot desqualificat per a intervenir en aquestes qüestions de l'estètica i la ciència de l'Art, ja rebat fonamentalment per ella mateixa aquella superficial objecció i confirma així aquea classificació nostra feta —ho confessem obertament—sobre la base d'aquella concepció dels tres mitjans de percepció especial explanada per l'ilustre autor de "Grundbegriffe des Kunstwissenchaften" i "Das Wesen der garchitektonisches Schoepfung".

Es clar que entre l'una i l'altra d'aquestes diverses arts, hi ha gradacions com, per prendre un exemple d'una diferent branca científica, n'hi ha entre els diversos regnes zoològics. Així, doncs, ¿no és el relleu com un punt de comunicació entre la pintura i l'escultura, tal com la plàstica monumental ho és entre aquesta darrera i l'arquitectura?

Mes, ultra aquesta classificació de les gradacions específico-general, n'hi ha encara una altra força més subtil formada per les produccions d'aquelles èpoques creadores o bé també idiosincràsies individuals, que tot i d'expresar-se mitjançant la tècnica escultòrica, no gens menys allò essencial de la seva voluntat de creació artístico-estètica era, però, d'un caràcter més aviat pictòric o bé, de l'altra banda, arquitectònic.

Un cas evidentíssim de tendència pictoritzant ens l'ofereix aquell August Rodin tan justament célebre un dia, pel qual "l'escultura era l'art dels bonys i dels forats", ja que per a ell el més decisiu era el joc de la llum sobre aquells, o sia quelcom de purament visual. Això és encara més evident si hom recorda aquell passatge en el qual el mateix Rodin confessà al subtil i punyent Eugène Carrière haver rebut força exemples i estímuls de les seves pintures, d'aquelles pintures d'un volumisme difús tan suggestiu.

Es evident, però, que una obra escultòrica executada segons aquests principis, estant isolada produeix un efecte prou híbrid, ja que només és comprensible aleshores que forma part d'un conjunt unitari, com s'esdevé en aquelles obres d'art "totals" de les èpoques creadores per excelència, o sia en el gòtic i en el barroc. I tant enyorà Rodin la inclusió de les seves obres en el conjunt grandiós d'una Catedral, que fins Carrière escrigué amb el seu encert acostumat "que a Rodin pròpiament només li ha mancat una Catedral.

Quant al que diferencia aquesta escultura radicalment nòrdica d'aquella més meridional hel·lènica, aquell Ruskin que fins malgrat Beaudelaire és indiscutiblement el més gran crític d'art del segle XIX, escrigué que es distingeixen en què l'una talla en la pedra a la "forma" i l'altra a l'"efecte". No dubtem pas gens que hom pot ovirar netament com la tendència pictural dels qui esculpeixen l'efecte visual, es continua a través dels Rosso i Troubetzkoi en aquells que transposen en la pedra, amb força enginy per cert a les produccions dels "Cubistes" com Picasso i Gris i la qual direcció ateny, per cert, un caire prou equívoc en el confusionarisme, assats còmicament plaent, entre l'aparència naturalístico-visual i la més superficial simplificació geometritzant que ens ofereixen les produccions d'aquest virtnós de la tècnica manual tan habilidós com desorientat que és En Pau Gargallo.

No mancarà qui creurà que aquestes escultures visualistes o pictoritzants despassen els límits o bé les regles de la plàstica, com si aquests no fossin altra cosa que una ilusió pretenciosament limitadora dels incapacitats per a comprendre res de nou. Tingui ens sembla, no ha respost com Karl Federn a aquesta actitud de jutge sense autoritat en escriure en el seu llibre "Das testhetische Roblem" que "el parlar de les lleis d'un gènere artístic no significa en el fons altra cosa que l'opinió d'un autor que afirma que una obra d'art ha d'ésser de tal o qual manera perquè altres obres d'art que a ell li han plagut o bé són célebres, són així". Es clar que això només ho afirmen aquells mateixos esperits limitats que confessen que els plaueu les obres d'art "discretes", com si la "discreció" en tractar-se d'estètica, almenys d'estètica post-kantiana no fos sinònim de "nullitat", així com el mot tan carregat de continguts contradictoris de "tradició" no és per a nosaltres més que una manera polida de dir "rutina".

Res no ens prova això amb més evidència que si comparem un anti-escultor com Rodin amb un plàstic tan estricte com Maillol. De l'una banda ens trobem amb un esperit genial que en manifestar-se, com que l'escultura és massa limitada per a ell, la despassa com un riu que ix de mare i es desborda i s'estén imponent i magestuós. De l'altra ovirem un home que solament es fa remarcar de la vulgaritat que el volta per un cert encert en l'emprament d'un ofici merament hedonístic. ¿I és que hom pot dubtar a elegir, d'un punt de mira elevadament espiritual, entre un "home de geni" i un mer "especialista" en esculpir femelles rabassudes?

Mes aquella declarada tendència pictoralitzant constatada en les escultures de Rodin era tan potent aquells dies que fins es manifestà en aquell mateix Adolf von Hildebrand que va reaccionar en contra del confusionisme realista i pseudo-barroc, encara que, com pot suposar-se, assolí un aspecte força diferent del que prengué en Rodin.

Hildebrand, en efecte, com es pot veure en llegir en el seu excellent llibre "Der Problem dr Form in der bildende Kunst, proclamava que la tasca primordial de l'escultor era precisament la de despullar o, millor dit, deslliurar mitjançant la "forma" d'allò que per a nosaltres és essencial a la plàstica: el volum, reduint així la forma a un efecte el més planimètric possible. Es a dir, que si Rodin, el "dionisíac", disolia el volum en un dramàtic o palpitant clar i obscur, Hildebrand, l'"apolínic" el transposava en un siluetisme de rel linialista serè i implacablement estricte. I entre els dos, l'"apolinic" i l "dionisíac", se situava aquell "faústic" Max Klinger que proclamà obertament que l'art més alt en jerarquia per la complexitat era el Raumkunst, l'art de l'espai. La concepció antropo-genètica de l'esmentat Schmarsow, distingí en l'arquitectura un "espai exterior" d'un "espai interior", comú el primer com a volum tàctico-visual amb la plàstica i essent per contra el segon allò insubornablement i estrictament arquitectònic. El no haver sabut distingir aquests dos espais, el "tàctil" i el del "caminar" ha estat la causa que Ozenfant en el seu llibre "Art" caigués en l'error lamentable d'afirmar que "l'arquitectura lliure és una estatuària" i no sabé distingir les dues arts més que per factors aestètics. Mes l'escultura tendeix també a valorar aquest tercer espai: l'arquitectònic, com ho manifesta obertament Rudolf Belling en escriure en un prefaci als mots que segueixen: "Per mi és la Plàstica primer que res concepte de l'espai: no com fins avui ilustració modelada d'un efectisme bidimensional. Per això treballo l'aire el mateix que el material ferm i atenyo així que els forats, dits abans "forma morta" tinguin el mateix valor com a forma que la seva limitació: el material treballat. Puix que l'aire és envejós i el més gran contrari per un efecte harmònicament complet si ell no està treballat i pres en consideració. Els arquitectes haurien d'atendre això i aleshores es convencerien que per a donar forma a l'espai es necessita quelcom més que saber la perspectiva o de construir".

Dudolf Belling ha tingut la sort de poder realitzar la seva voluntat artística en aquell interessantíssim i desconcertant Restaurant i Ball "Scala" de Berlín, en col·laboració amb l'arquitecte Würzbach, obra estrident i somniadora que en menar-nos a una altra sèrie de problemes, els de la relació entre el temps i l'espai ens decideix a donar fi al present article, no sense transcriure abans un pensament de Novalis que diu: "Temps és espai interior, espai temps exterior. Figures del temps "Zeitfiguren) i espai i temps es produeixen alhora". ¿Es que aquestes "Zeitfiguren" de Novalis, diguem nosaltres, no formen la base per a la fonamentació d'una estètica de la dansa, del film, del teatre, etc.?

Chassaigne Frères

Pianos, Gramòfons, Discos, Rotllos :: :: **Claris, 43**

Noticiari de les Arts

* A més de la primera llista d'artistes donants de dibuixos i pintures per a l'exposició que organitza l'Associació del Magisteri Particular de Catalunya i Balears que férem pública, cal donar a conèixer la segona. Són els següents: Casio Boada, Ferran Mussons, Josep Canyes, Joan Artigues, Josep Campillo, Antoni Vidal, Maurici Valls, Josep Lletjós, Jaume Ferrer, Francesc Ortiz, Guillem Soler, Ferran García, Francesc Serra, Jaume Riera i Alfred Opisso.

La Comissió organitzadora ha acordat que tingui efecte la dita exposició a la Plaça del Teatre, número 2, principal, d'aquesta ciutat (Casa València), que l'acte d'obertura es faci el migdia del dijous vinent, i que pugui ésser visitada durant les hores de deu a una del matí i de cinc a nou del vespre fins el dia 4 del mes vinent en què es farà l'acte de clausura.

* Es molt visitada l'exposició col·lectiva inaugural de la sala "Les Arts", Duran i Bas, número 5, en la qual s'exhibeixen gran nombre d'interessants obres de pintura moderna, en la seva major part inèdites.

L'actualitat perenne de Picasso, ara encara més actual amb motiu de la seva retrospectiva a París, fa que siguin motiu de molta atenció uns dibuixos de l'época barcelonina de Picasso que s'exposen a "Les Arts".

CONCLUSIONS

del

Primer Congrés d'Arquitectes de Llengua Catalana

POLITICA URBANISTA

BASES PER A UNA LLEI D'URBANISME

CONCLUSIONS

1.— La llei d'urbanisme considerarà la nostra terra, com un conjunt en la qual cada una de les parts, sense perdre la seva personalitat, contribueix a l'harmonia general de Catalunya.

2. — Un organisme tècnic orientarà i controlarà tot quant es refereix a l'urbanització de les ciutats, i comarques de Catalunya, i actuarà d'organisme consultor de la Generalitat.

3. — Tot pla d'urbanització haurà de subjectar el seu estudi a dos períodes: El primer, fixarà l'*Estatut Urbanístic*; l'altre, *el projecte d'urbanització*, que donarà les solucions concretes dels problemes urbans.

Tot projecte d'ubanització, necessitarà que abans sigui aprovat l'Estatut Urbanístic.

4. — L'Estatut Urbanístic contindrà, principalment, la repartició de les zones, que seran:

a) .— Zones de verd.
b) .— Zones de trafec.
c) .— Zones d'habitació.
d) .— Zones industrials i mineres.
e) .— Zones d'aigua.
f) .— Zones de protecció artística, arqueològica i monumental.
g) .— Zones de protecció sanitària.

La Llei definirà la significació de cada zona i les virtuds a què obliguen.

5. — El projecte d'urbanització, fixarà les solucions concretes dels problemes urbans i detallarà les servituts que neixen de la imposició de les zones que afectin a la propietat.

6. — Els estudis urbanístics seran sempre obligatoris en les poblacions d'activitat i creixença ràpida.

7. — Tot projecte fixarà el período d'execució, en funció del creixement de la ciutat, vila, o poble.

8. — Es dictaran en la llei d'urbanisme, o en llei a part, les disposicions necessàries per a poder fixar en cada estudi urbanístic la reparcel·lació de terrenys i solars a fi de facilitar la formació dels viables de les ciutats i la regularització dels solars.

9. — Tots els Ajuntaments de Catalunya, hauran de trobar en la legislació catalana, els mitjans necessaris per tal que puguin desenrotllar una política social del terreny que tingui tendència a afavorir l'habitació i evitar l'especulació de terrenys.

10. — Aprovat un projecte d'urbanització, solament podrà edificar-se en les zones i carrers que tinguin com a mínim els serveis de clavegueres, aigua potable i pavimentació.

11. — El terreny que resti exterior a tot pla d'urbanització, serà considerat com a zona de reserva, i com a tal només seran permeses aquelles construccions que fixarà la llei.

12. — Mentre que no hi hagi un pla d'urbanització a cada ciutat, vila o poble, es fixarà interinament, en el seu entorn una zona de reserva per tal d'assegurar les urbanitracions futures.

ORDINACIONS MUNICIPALS

CONCLUSIONS

1. — Cada població ha de tenir unes ordinacions municipals a les seves característiques, que neixin, no solament de la importància numèrica dels seus habitants, sinó de l'accidentació dels terrenys en la població s'assenta, de les condicions climatològiques, proximitat de la mar o dels rius, i la tradició urbana de la població.

2. — Una bona part de les disposicions que constitueixen unes ordinacions municipals, cauen de ple en les activitats professionals dels arquitectes, i per això cal recabar la intervenció dels arquitectes en la redacció de les ordinacions municipals de cada població.

3. — El Congrés d'Arquitectes de Llengua Catalana, proclama la importància que per a una població de qualsevol categoria, té el que hom disposi d'unes ben estudiades ordinacions municipals, addients a les característiques de la població, i especialment que estigui degudament controlada la seva aplicació mitjançant la intervenció d'un arquitecte municipal.

4. — El Congrés aprova l'índex de matèries contingut en la ponència que resumeix la redacció articulada d'unes ordinacions municipals per a una població mitjana, deixant per al Segon Congrés l'establiment de l'articulat corresponent, a municipis petits i grans, així com també les ordinacions especials per a la ciutat de Barcelona.

POLITICA SOCIAL

BARRIS OBRERS I ESPECULACIO DE TERRENYS A LES CIUTATS

CONCLUSIONS

1. — La política de l'habitació recolzarà en la formació de plans d'extensió i reforma de poblacions en la qual serà indicada la destinació dels terrenys. Per tant, tota construcció d'habitacions, tant d'iniciativa particular com col·lectiva, haurà de subjectar-se a normes urbanes dintre les regles d'un pla de conjunt en què es trobin resolts els serveis socials que són indispensables en vista de l'interès comú.

2. — La complexitat d'aquest problema, fa que no permeti d'escometre'l sense estudis i formació d'estadístiques de mortalitat, densitat d'habitació, política d'immigració obrera, d'espais lliures, etc., etc.

3. — La Generalitat vetllarà per tal que s'estableixi un programa de cases a bon preu per a tots aquells que visquin d'un jornal o sou, promulgant totes aquelles disposicions que permetin als Ajuntaments portar a terme una política de l'habitació; establint un gran pla d'obres públiques i orientant la reforma interior de totes les grans poblacions de Catalunya.

4. — La Generalitat defensarà tota iniciativa individual o col·lectiva que tingui tendència al millorament de l'habitació tant urbana com rural sempre i quan tingui una finalitat social i no cregui directament o indirectament l'especulació dels terrenys o dels lloguers.

5. — Abans que li sigui lliurat cap auxili econòmic a tota entitat, empresa o particular que s'aculli als beneficis de la llei de "Cases barates", haurà de realitzar el mínim de serveis públics i socials que constin en el projecte d'urbanització. Com són: un jardí per als infants, camps de joc, escoles, i els serveis de clavegueres, aigua i pavimentació.

6. — Tota entitat o particular que realitzi una urbanització, haurà de fixar els preus de venda dels terrenys edificables i les condicions en què efectuarà la venda i els lloguers; condicions que hauran d'ésser aprovades pels organismes que en el seu dia creï la Generalitat.

POLITICA SANITARIA

ANOTACIONS PER A UNA LLEI DE SANEJAMENT DE L'HABITACIO

CONCLUSIONS

1. — Cada habitació, independentment de la seva capacitat i confort, haurà de reunir indispensablement aquelles condicions que assegurin la salubritat i benestar dels que l'habiten, i que, per tant, esdevingui una garantia de la salut pública.

2. — Els municipis tindran organitzada la inspecció de l'habitació exercida per arquitectes, la qual vetllarà per l'estada de les condicions d'habitabilitat dels edificis.

3. — Aquests serveis d'inspecció formaran el fitxer de salubritat de cada habitació i el "pla de salubritat" de la població, en la qual restaran classificades les habitacions en diferents graus d'insalubritat.

4. — Per tal de garantir l'estada dels tipus de densitat d'habitació, no es permetrà que cap foraster es fixi en una població sense estar inclòs prèviament en una fitxa d'habitació.

5. — Les sancions que per insalubritat imposarà la inspecció de l'habitació, podrà arribar a la declaració temporal o definitiva de la inhabilitat de l'estatge, amb facultats de demolició immediata.

6. — La llei facilitarà als municipis i als propietaris el dret d'expropiació del solar que dificulti el millorament de les edificacions.

POLITICA MUNICIPAL

LES RELACIONS ENTRE ELS MUNICIPIS I ELS ARQUITECTES

CONCLUSIONS

1. — Atesa la importància del tema "les relacions entre els municipis i els arquitectes" la brevetat del temps que disposa el Pla actual del Congrés, i l'acord d'aquest de continuar amb un Segon Congrés els temes plantejats en el Present, el Pla acorda deixar damunt la taula les conclusions que proposa la Secció de Política Municipal, les quals s'estimen de gran interès per tal d'ampliar-les i sotmetre'les al Segon Congrés a celebrar l'any 1933, si bé acorda els següents extrems fonamentals.

Primer. — Totes les poblacions de Catalunya tindran cura d'atendre degudament els serveis d'arquitectura municipal indispensables per al seu perfeccionament, pel qual:

a) .— Cada municipi de més de 5.000 habitants ha de tenir almenys un arquitecte nomenat en forma legal.

b) .— Les petites poblacions inferiors a 5.000 habitants d'una mateixa comarca b enjontrada, que en l'actualitat no tingui arquitecte municipal i que per elles mateixes no puguin retribuir-lo decorosament, hauran d'unir-se en nombre suficient per a nomenar-ne un i per a retribuir-lo entre totes. Si això fos encara difícil, la Generalitat de Catalunya els haurà de subvencionar per tal de fer-ho possible.

2. — L'arquitecte municipal vetllarà pel millorament moral i material de les ciutats, viles i pobles de Catalunya i dels seus serveis municipals.

ARQUITECTURA LEGAL

L'ARTICLE 137 DE L'APENDIX DEL DRET CATALA AL CODI CIVIL

CONCLUSIO UNICA

El Primer Congrés d'Arquitectura de Llengua Catalana, reunit a Barcelona, ha estudiat amb el deteniment necessari la Ponència presentada per l'arquitecte, senyor Pere J. Bassegoda, referent a l'article 137 de l'Apèndix de dret català al Codi Civil (de les cases i drets en elles), i ha reconegut el previ i detingut estudi que la seva redacció suposa per al seu autor. L'Assemblea, declara que el principal per no dir únic mòbil generador del Congrés, ha estat el d'establir els fonaments de les lleis que hauran de regular les disposicions relacionades amb l'engrandiment i formació de les ciutats i les de la construcció en la Catalunya autònoma, i que, per tant, accepta la darrera de les conclusions presentades, o bé la que la Mesa presidencial del Congrés, sollicitarà de qui pertoqui, el dia que hom estudii un Projecte definitiu de codi civil català el nomenament d'una Comissió mixta de Jurisconsults i d'Arquitectes per a redactar el Capítol corresponent de les Servituds, i en general a les lleis catalanes de la construcció.

Malgrat l'acord antecedent, l'Assemblea reconeix que per trobar-se en plena vigència les nomenades "Ordinacions den Sanctacilia de Escog, Proceres"; fóra molt convenient que els arquitectes acordin l'oportunitat de publicar-les convenientment ordenades i interpretades, al qual efecte, abans de donar-se per acabat aquest primer Congrés, resti nomenada una Comissió formada per arquitectes especialitzats, que amb la col·laboració dels altres arquitectes que ho desitgin, dintre d'un termini prudencial i a ésser possible, relativament breu tinguin cura de la redacció provisional de les esmentades Ordinacions, ordenades per matèries i interpretades, d'acord amb la jurisprudència establerta i amb el costum; sense que aquest treball pugui coaccionar ni dificultar la tasca de la primerament esmentada Comissió mixta de jurisconsults i d'arquitectes, que en el seu dia sigui nomenada.

(Acabarà.)

D'un concurs de cartells

La Comissió que l'Associació de Vigilants i Suplents Particulars Nocturns de Barcelona nomenà per al concurs de les seves targes de Nadal, les bases del qual es publicaren al seu temps, recorda a tots els pintors i dibuixants que l'admissió de croquis fineix el dia 31 del corrent. També recorda que per a aquest concurs té destinats vuit premis en metàl·lic: Primer: dues-centes pessetes; segon: cent; dos premis de cinquanta pesetes cada un, i quatre premis de vint-i-cinc pessetes cada un.

La col·lecció Plandiura

A la Juntade Museus s'han rebut expressives comunicacions de felicitació per l'acord d'adquisició de la Col·lecció Plandiura de la Societat d'Atracció de Forasters, del Foment de les Arts Decoratives, de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya i del Círcol Artístic.

L'Associació d'Hoteliers i Similars de Catalunya i el Foment de les Arts Decoratives han adreçat a l'Alcaldia sengles comunicats trametent els acords de llurs respectives Juntes, considerant de conveniència que es porti a terme l'adquisició de la col·lecció Plandiura, en defensa del patrimoni artístic de Catalunya i enriquiment dels Museus de la ciutat.

Concurs de fotografies d'estiueig

El Grup Ancora de la F. J. C. avisa els socis estiuejants que vulguin prendre part en el Concurs fotogràfic, que des del dia 20 de juliol poden trametre la inscripció i l'adreça de l'estiu al local del Grup, Claris, 38, principal, i rebran la redacció definitiva de les bases del concurs. La inscripció es tancarà el 30 d'agost, i la presentació de fotografies finirà el 30 de setembre.

El concurs i exposició tindrà lloc, del 15 al 30 d'octubre de l'any corrent, al local del Grup Ancora. Es fa saber als socis estiuejants que seran premiades les sis millors fotografies de motiu artístic o d'excursionisme i estiueig. S'adjudicaran un premi, dos accéssits i tres mencions.

Tota la correspondència cal adreçar-la al senyor secretari del Grup Ancora, Claris, 38, principal. Per a les consultes verbals, de sis a vuit del vespre, al mateix lloc.

De la fotografia moderna

per

Josep Mir

Arran del Primer Saló de Fotografia Publicitària — que actualment encara pot visitar-se al Publi-Cinema, de la nostra ciutat—, vaig publicar en aquesta plana artística, i al seu temps, una ressenya de l'interessant conjunt de fotografies allí reunides. Haig de confessar que mai vaig preveure l'èxit aconseguit dins el ram, amb aquell meu comentari fet d'una manera objectiva i sense el greu propòsit de desorientar i malmetre, que el senyor Claudi Carbonell m'atribueix en un article intitulat "Al voltant de la fotografia", aparegut darrerament en aquesta mateixa plana.

No he fet de la fotografia la meva professió, ni tampoc he sentit per aquest bell ofici — no art — una gran afició. Sempre he cregut que, tributari com és d'uns principis de física inamovible, mai podria desèixir-se d'aquest llast per a poder remuntar els espais immaterials de les belles arts.

Ha calgut que a casa nostra es produïssin algunes mostres de fotografia "art nouveau', que vol dir fotografies fetes per a la gent que no té la sensibilitat envellida, perquè molts dels que no som fotògrafs, ni professionals, ni "amateurs", gírèssim els ulls envers ella, i sentíssim un interès per la fotografia indígena, solament experimentat fins ara per l'estrangera.

Es aquesta fotografia viva, precisament, la que repugna a molts dels nostres fotògrafs, els quals, perquè coneixen a la perfecció el domini tècnic de la maquinària i se saben de cor totes les fórmules del laboratori, es creuen aptes per a produir una obra d'art. Bé sap tothom que per a aconseguir això darrer, no és pas l'ofici el factor de més pes — sense que vulgui dir que sigui negligible —; solament una cultura artística feta amb el contacte directe amb les belles arts i una sensibiliat oberta a tots els batecs de darrera hora, poden produir l'obra d'art.

Per això l'únic camí segur perquè la fotografia pogués atènyer la categoria d'artística — no d'art — era el que el cinema i les grans revistes gràfiques alemanyes, especialment, han marcat al món; o sigui, la fotografia pura, la fotografia filla de la màquina, sense dissimular el seu origen material; ans al contrari, posant-lo de relleu amb dignitat absoluta i enlairant la seva condició amb el talent i la visió personal de l'autor.

I aquestes meravelles fotogràfiques, el mateix poden aconseguir-se en la fotografia publicitària que en la cinematogràfica, tant en la fotografia humana com en la panoràmica, etc. Es l'esperit de l'intèrpret el que ha de prevaler per a obtenir un resultat emotiu; la màquina i el laboratori han de reduir-se a pura instruments al servei d'ell, i res més.

Però, és clar, això exigeix del fotògraf unes facultats excepcionals per a saber "veure" les coses, i d'això, a casa nostra, són comptats els que en són dotats.

De totes maneres, a Catalunya ha entrat ja l'aire renovador i, encara que molt lentament, va canviant l'ambient del nostre món fotogràfic. En són una prova: el Primer Saló de Fotografia Publicitària, organitzat per Publi-Club, del qual ja hem fet esment. L'edició de l'álbum de primavera "D'Ací d'Allà", en el qual són reproduïdes, entre altres, fotografies originals de J. Sala, exposades al Saló de Fotografia Publicitària, que tenen una gran valor artística i no pas comercial. També les interessants demostracions de fotografia cinematogràfica fetes per alguns "amateurs" al Centre Excursionista de Catalunya, i, finalment, l'edició d'un fascicle de propaganda de la Costa Brava que ha dut a feliç terme la direció de la Xarxa Catalana de M. S. A., i que representa el primer pas seriós donat a Espanya en matèria de propaganda ferrocarrilera.

Els que no s'adonen dels exemples que constantment ens arriben de tot el món per mitjà del cinema i de la revista ilustrada, tampoc sabran mesurar l'esforç intelligent d'un petit grup de joves, fotògrafs, ben orientats, que malden per a situar la fotografia catalana al nivell que li correspon. Tanmateix, potser és millor així.

Cap detractor de la fotografia moderna no deu haver admirat, encara, el magnífic treball dels operadors en les grans pellícules documentals que el cinema educatiu ens ofereix. Tempestat al Montblanc, per exemple. Tampoc no deuen fullejar les revistes ilustrades, més vives, com "Der Querschnitt". Solament així es comprèn llur actitud malhumorada; aquesta, però, seran arreconats pels que, més atents a l'ordre nou de les coses de l'esperit, produeixin una fotografia que respongui més al nostre temps.

Ara bé: tot bon fotògraf que li interessi seguir "plasmant" — com ells diuen — vores de riu amb pescadors de canya i pasturatges amb postes de sol, pot continuar amb els seus esplais, molt respectables, que per res ens posarem amb ell.

Solament a aquell que tingui la pretensió d'esdevenir artista de la fotografia, gosrlem aconsellar — és el meu primer consell, senyor Carbonell; i si té la paciència de rellegir la meva ressenya del Primer Saló de Fotografia Publicitària veurà que no aconsello, com vostè diu en el seu article, reduir la fotografia al paper exclusiu d'element de reclam d'articles comercials —, gosaríem aconsellar, repeteixo, que obri bé els ulls i que se saturi de llum renovadora, que la llum, com a tota casa, és un gran element per a la fotografia.

L'art de la fotografia

IV CONCURS I EXPOSICIO D'ART FOTOGRAFIC

NOMES PER A AFICIONATS, I ORGANITZAT PER L'ATENEU MANLLEUENC, QUE SERA CELEBRAT DES DEL DIA 14 AL 28 D'AGOST DE 1932 AMB MOTIU DE LA FESTA MAJOR

Bases

I. L'exposició de les obres serà inaugurada el dia 14 d'agost, i es tancarà el dia 28 del mateix mes.

II. Cada concursant haurà de presentar com a mínimum una col·lecció de tres proves. Com a màximum es poden presentar quatre col·leccions, o sigui, dotze fotografies. La mida mínima de cada fotografia serà de 9 x 12, i la màxima de 40 x 50. Les proves han d'anar muntades sobre cartolina. Cada concursant podrà optar a tants premis com col·leccions presenti.

III. Cada col·lecció portarà una divisa diferent composta de tres lletres i dues xifres com per exemple: A 11 x 4 B o bé LMJ 1945. Les dites divises s'han d'anotar al dors, car l'Ateneu curarà de fer-les, i així seran totes iguals. Per la banda de la fotografia no podrà haver-hi cap inscripció ni senyal, podent, en cas contrari, la comissió organitzadora, excloure-les del concurs.

IV. Cada expositor haurà d'acompanyar, juntament amb les fotografies, un sobre tancat dins el qual hi haurà el butlletí d'inscripció degudament omplert, segons expressa. En lloc ben visible de la carpeta tancada també hom ha d'anotar-hi tantes divises com col·leccions presenti. El butlletí d'inscripció ha d'anar amb la signatura del concursant. En ésser lliurades les obres serà lliurat un rebut corresponent amb el qual podran retirar les no premiades.

V. Les obres premiades quedaran de propietat de l'Ateneu Manlleuenç; les no retirades per tot el dia 15 de setembre proper es creuran cedides a l'entitat organitzadora.

VI. No s'admetrà cap fotografia, ja sigui enviada per correu, recader o altre conducte, que no estigui amb perfecte estat i amb ports pagats. Cada concursant haurà de satisfer la quantitat de tres pessetes per despeses d'organització.

VII. Seran admeses les fotografies fins tot el dia 10 d'agost. Les rebudes a partir d'aquesta data seran considerades fora de concurs.

VIII. El jurat qualificador podrà declarar desert un premi sempre i quan no consideri cap col·lecció merexedora d'aquest, fent-se públic el fall del concurs el dia 14 en l'acte d'obertura d'aquest.

IX. Les fotografies que es presentin han d'ésser inèdites.

X. Per retirar els premis caldrà la presentació dels corresponents negatius.

XI. Tot concursant, pel sol fet de prendre part en aquest concurs, admet les presents bases. El fall del Jurat és inapellable.

XII. Queda reservat el dret d'admissió.

La Comissió Organitzadora

Manlleu, juny de 1932.

NOTULLES: El Jurat serà com post d'un crític d'art, un pintor i un fotògraf.

Totes les obres i carpetes han d'ésser dirigides a nom de: Senyor president de l'Ateneu Manlleuenc, C. Comú Enric Declaris, 28 - Manlleu.

ESPANYA

LES CORTS CONSTITUENTS

Finalment el senyor Lerroux planteja el debat polític

El líder radical ratifica el seu discurs de Saragossa. -- El cap del Govern contesta que les crisis han de sortir del Parlament i que no hi ha més doctrina republicana que aquesta

Avui continuarà el debat

ABANS DE LA SESSIO

Reunió de la minoria radical. - Nota oficiosa

Madrid, 19. — Com s'havia anunciat, a dos quarts d'onze, es reuniren al Círcol Radical els diputats d'aquesta minoria presidits, pel senyor Lerroux.

L'expectació despertada per la reunió es reflectia en l'enorme concurrència de periodistes i curiosos que ocupaven els salons i l'escala del Círcol i també del portal.

La reunió durà fins a un quart de dues de la tarda.

Quan abandonaven el saló on aquella s'havia celebrat, els representants a Corts del Partit Radical foren interrogats pels periodistes, però tots coincidiren a dir que s'havien compromès a no facilitar cap referència, i atenir-se al contingut d'una nota oficiosa, que seria facilitada pel senyor Torres Campañà.

El senyor Lerroux es limità a dir que els acords adoptats ho havien estat per absoluta unanimitat.

El senyor Torres Campañà facilità la següent nota:

"Con asistencia de la minoría en pleno, se celebró la reunión en el Círculo del partido para examinar la situación política actual.

Abierta la sesión por el señor Lerroux, se presentó y aprobó por unanimidad una propuesta de ratificación de los discursos pronunciados por él en Zaragoza, declarando explícitamente que no hay en ellos ofensa alguna, ni personal ni política, para el partido socialista.

Se examinó el acto político representado por el manifiesto del partido socialista.

Hicieron uso de la palabra muchos de los asistentes a la reunión, y se cambiaron impresiones, con toda amplitud, sobre los efectos y derivaciones posibles de la situación política española actual, acordándose proceder esta tarde con arreglo a lo que demanden las circunstancias."

Foren inútils els esforços dels informadors per a obtenir algun detall concret sobre la resolució acordada pel grup parlamentari radical; solament s'indicava que la resolució adoptada tindrà la seva execució d'acord amb el descabdellament que tingui el debat polític d'aquesta tarda.

Reunió de ministres radical-socialistes

Madrid, 19. — En un hotel cèntric es reuniren per esmorzar, després del Consell, els ministres radical-socialistes, del Comitè executiu del dit partit. A aquest comitè pertanyen, com és sabut, els senyor Domingo i Albornoz.

En la reunió s'escoltaren les opinions dels ministres de Justicia i Agricultura prop de l'actitud que adoptarà el govern, posició que el Comitè aprovà per majoria, apreciant que aquesta és l'orientació política que ha d'adoptar-se en aquests moments.

No obstant, si per les insidències del debat es fes necessària la intervenció d'algun membre de la minoria radical-socialista, ho farà en nom d'aquesta el secretari del citat comitè, senyor Gordon Ordax, el qual exposà davant el comitè els punts de vista a què ha de referir-se el seu discurs, que foren ja aprovats a l'avançada pel susdit comitè.

Per altra part, en el Consell d'aquest matí els ministres tractaren del resultat que pogués tenir el debat polític que s'anunciava que havia de plantejar-se aquesta tarda al Congrés.

Els ministres de les distintes fraccions polítiques exposaren llur criteri, i el de les minories a què pertanyen, i s'arribà a un acord comú prop de la posició que ha d'adoptar el govern en l'actual moment polític, que estimen que aclarirà la situació, durant bastant de temps, el parer d'alguns membres del govern.

El criteri del Govern respon a l'acord adoptat aquest matí en el Consell, i al mateix es referiren els ministres d'Agricultura i Justícia davant el comitè nacional del seu partit.

El senyor Guerra del Rio ha agredit un altre diputat

Madrid, 19. — Poc després de començar la sessió, comentaven en un grup l'actuació d'un governador del partit radical, alguns diputats.

Un d'aquests, el socialista senyor Fernández Villarrubia, sembla ésser que pronuncià algunes paraules en contra d'aquest governador, que és el de Toledo.

Això donà motiu a què intervingués el Sr. Guerra del Río, el qual agredí el senyor Fernández Villarrubia.

Immediatament tots els presents es van interposar entre els senyors Guerra del Río i Villarrubia.

L'incident no va tenir més conseqüències que les que deixem apuntades.

Després ambdós diputats passaren al despatx del president de la Cambra per parlar amb ell.

El senyor Lerroux arriba al Congrés disposat a "disparar contra la llebra"

Madrid, 19. — En arribar aquesta tarda el senyor Lerroux al Congrés, fou voltat pels diputats i pels periodistes.

El cap del partit radical digué:

—Sembla que hi ha espectació. Ja m'han dit que s'ha produït la primera collisió.

—Sí — digué un periodista —. Les primeres bufes.

—¿Penseu — digué el senyor Lerroux — que hi haurà bufes en sèrie?

Un periodista preguntà:

—Parlareu?

—El que jo puc assegurar—va contestar el Sr. Alexandre — és que hi haurà debat polític. D'això podeu estar segurs.

—¿No ens voleu donar cap notícia sobre el que direu en el debat?

—Si jo ho digués aquí, ¿que quedaria per a aquí dintre?

—Doncs l'espectació — digueren els informadors — és enorme. Les tribunes són plenes de gom a gom, els escons també plens a vessar, i no manca qui ha vingut ací a les dues de la tarda.

El senyor Lerroux contestà:

—Es una espectació com la de l'11 de febrer, que després es va ajornar fins al 21.

Un altre informador li va preguntar com es plantejaria el debat polític.

—Jo — digué el senyor Lerroux — sóc un caçador que estic a l'aguait, i quan passi la llebre ispararé. Vaig a entrar al saló ,perquè el públic de la tribuna sàpiga que sóc aquí, i no cregui que estic malalt.

El debat era inevitable

Madrid, 19. — El senyor Martínez Barrios manifestà que el debat polític es plantejaria aquesta tarda, encara que no podia dir en quina forma.

Madrid, 19. — El senyor Maura en arribar al Congrés digué que donada l'espectació que hi havia i les coses que s'havien dit, era indispensable, donades les circumstàncies a què s'havia arribat, que es plantegés avui el debat polític.

LA SESSIO

S'aproven diversos projectes de llei i continua el debat de la Transatlàntica

Madrid, 19. — Sessió del Congrés.

Comença la sessió a les quatre i cinc minuts, sota la presidència del senyor Besteiro.

Les tribunes completament plenes.

La Cambra s'omple ràpidament de diputats.

Al banc blau, els ministres de Marina, Governació i Treball.

S'entra a l'ordre del dia i s'aprova definitivament un projecte de llei concedint un crèdit extraordinari per a satisfacció de l'ensenyança professional i tècnica.

També se n'aprova un altre sobre el conveni per a la protecció d'obres literàries i artístiques; i un altre, ampliant en nou mil pessetes el crèdit per a despeses de representació dels presidents de les audiències territorials de Madrid i Barcelona.

S'aprova el dictamen de la comissió d'Instrucció Pública sobre el projecte de llei concedint una subvenció a la fundació nacional per a investigacions científiques i assaigs.

S'aprova també un altre dictamen de la comissió de governació sobre el projecte de llei relatiu al règim de concessió de serveis de telecomunicació.

Continua la discussió del dictamen de Marina, sobre la nullitat del decret que autoritzà la modificació i prròrroga del contracte amb la Companyia Transatlàntica.

El senyor CASANUEVA defensa una esmena a l'article nou, en la qual demana que l'Estat es faci càrrec del pagament d'interessos i amortització de les obligacions emeses per la Companyia en els anys 1910, 1920 i 1922.

El dictamen diu que l'Estat assumirà el pagament dels interessos i de l'amortització de les obligacions que la Companyia hagi emès amb un aval.

(Entra el ministre d'Obres Públiques.)

El senyor RODRIGUEZ PEREZ fa constar, en nom de la Comissió, la impossibilitat d'acceptar l'esmena.

Posada a votació ordinària, voten a favor radicals i agraris, i és rebutjada per 130 vots contra 81.

Es dóna compte d'una altra esmena del senyor Rodríguez Piñeiro, en la qual demana que l'Estat atengui les jubilacions i pensions de la Companyia.

La Comisió dóna compte d'un paràgraf que hi ha afegit en un sentit semblant, pel qual motiu el senyor RODRIGUEZ PIÑEIRO es dóna per satisfet.

El senyor RODRIGUEZ PIÑEIRO la retira.

S'aprova l'article novè, i a continuació el 10.

Com que l'11 ja fou aprovat, desglossat del dictamen, es passa a la discussió de l'article 12. El senyor MARTINEZ DE VELASCO retira una esmena que hi tenia presentada. L'article és aprovat.

La Comissió dóna compte de la nova redacció que ha estat donada a l'article 13.

Es refereix a l'article del nomenament d'una comissió de representants de l'Estat i del personal de la Companyia, per a proposar un reajustament de les indemnitzacions que corresponen al dit personal.

El senyor PEREZ MADRIGAL defensa un vot particular en el qual demana que en el cas que es demostri que la Companyia dedicà a *fins* d'obligacions d'assistència al personal emissions per quantitats que l'obligaven als contractes, l'Estat es faci càrrec de la situació d'aquest personal, al qual no es pot desemparar perquè la Companyia hagi fet fallida.

El senyor RODRIGUEZ PEREZ, per la Comissió, rebutja el vot particular.

El senyor PEREZ MADRIGAL el retira.

Queda aprovat l'article tretze.

S'aprova també el catorze.

Se suspèn la discussió d'aquest dictamen.

(Entren al saló de sessions els ministres de Justícia, Estat i Instrucció pública.)

Els ministres d'Hisenda i d'Estat ocupen la tribuna per a donar lectura a diversos projectes de llei, que passen a estudi de les comissions corresponents.

El debat polític

Discurs del Sr. Lerroux

Es concedeix la paraula al senyor ALEXANDRE LERROU. (Gran expectació.) La Cambra està completament plena.

El cap del Govern no és al banc blau.

El senyor LERROUX pregunta a la presidència si hi ha lloc al debat per a explanar una interpellació.

El PRESIDENT li contesta que, donada la importància del tema que el senyor Lerroux va a plantejar, no hi ha inconvenient en tocar l'ordre de la discussió.

(Entra a la Cambra el cap del Govern.)

El senyor LERROUX explana la seva interpellació. Alludeix les seves paraules passades sobre el retard del debat parlamentari, però diu que l'ha decidit ara a plantejar aquesta interpellació el manifest del partit socialista, que considera d'una gravetat extraordinària. Per això pregunta al cap del Govern quan pot plantejar el debat sobre aquest punt.

El CAP DEL GOVERN contesta que ell està a la disposició del president de la Cambra.

El PRESIDENT diu que està a disposició del senyor Lerroux.

El senyor LERROUX s'aixeca novament, entre grans rumors i expectació.

Comença dient que vol tractar tothom amb la major cortesia i consideració, àdhuc per a aquells que despassant l'actitud d'adversaris s'han collocat en el terreny d'enemics.

Alludeix als seus discursos de Saragossa, en els quals fèu manifestacions que no ha de repetir, però sí de ratificar.

¿Es que en aquests discursos — diu — hi ha quelcom que mortifiqui o ofengui a elements als quals vaig rebatre políticament? Jo estic segur que no. Afegeix que el discurs de Saragossa no fou més que la ratificació de les raons que l'apartaren del Govern.

Diu que tothom sap que en l'última crisi ell manifestà la seva opinió contrària a la presència dels socialistes al poder, exposada ja en una assemblea d'Aliança Republicana. Llavors ja mantingué el criteri de la reunió d'aquesta aliança, perquè el president de la República, complint l'estricta pràctica parlamentària de donar el govern a la minoria més nombrosa, hagués de donar-lo a l'Aliança Republicana.

Afegeix que el senyor Azaña donà la seva autorització per a reunir el Consell de la dita Aliança Republicana, i que llavors també el senyor Giral es mostrà enemic de la participació dels socialistes al poder. Hi hagué també altres elements del partit que dirigeix el senyor Azaña que opinaren igual i que, com jo, creien que almenys s'havia de mudar de carteres els socialistes que formaven part del Govern.

S'acordà així, i ell interpretà que les declaracions del senyor Azaña que es tractava d'una crisi de fons suposaven: o bé la sortida dels socialistes del poder, o bé el canvi de carteres. Aquesta última solució no era capriciosa, perquè no es va a suposar que el Gabinet és ineludiblement socialista. Però la presència d'aquests en determinades carteres és evident que produeix un malestar general al país.

A més — afegeix — jo sempre he entès que les Corts tenien una missió mínima i una missió màxima. La mínima es complí el dia que fou aprovada la Constitució, i fins llavors jo vaig callar, encara que moltes coses que aprovà aquell Govern mai no les vaig aprovar amb el meu silenci i amb les meves paraules; però, no obstant, vaig acceptar íntegra la responsabilitat que em podia cabre per allò. Aprovada la Constitució, entenia que havia hagut de formar-se un Govern de concentració republicana, i per això quan el senyor Azaña em va comunicar que els socialistes continuaven al Govern, em vaig negar a continuar formar-ne part, i encara, davant la contrarietat que vaig veure que això causa al senyor Azaña, li vaig proposar en acomiadar-se una solució.

Fa constar, en primer terme, que quan es feren campanyes contra algun ministre que es mostrava com a adversari seu, ell fou el primer que se solidaritzà amb la seva gestió, en la cartera que regentava.

Per això diu que no ha de trobar-se en les seves paraures animadversió per a ningú, puix que ell està bé amb tot el món i potser per això en el Pacte de Sant Sebastià se'l senyalà per a tractar amb els comunistes. (Rialles.)

La solució a què abans he alludit era aquesta: El canvi de carteres dels socialistes.

Això no era una idea seva, sinó una manifestació en l'assemblea d'Acció Republicana dels que tenien la responsabilitat del govern contra l'opinió unànime que demanava el seu complet apartament del Govern. Per això no pot titllar-se ara d'improvisació el que ha dit a Saragossa, que, en resum, es redueix a dir que ha arribat el moment que els socialistes abandonin la participació del poder.

Fa constar que res tan lluny d'ell que l'ambició immoderada de poder, i creu fermament que el cap del Govern actual ho deixaria molt a gust, si no tingués contret un compromís d'honor. Però el poder es demana i existeix l'obligació de demanar-lo quan es té el convencim ent que aquells que el tetenten no poden seguir detentant-lo sense greu perill per al país, i aquest és el moment actual (Forts rumors.)

El que digué a Saragossa representa el major sacrifici que ha fet en la seva vida perquè ara ha de fer constar a tots aquells que el creuen un ambiciós de poder, que només és un fervorós amant de la República, i això ho sap el Cap del Govern, al que amb tanta freqüència han portat certes notícies.

El CAP DEL GOVERN: Però no s'exigiren noms.

El senyor MARTINEZ BARRIOS: Dia quelcom.

El senyor PEREZ MADRIGAL: Silenci. (Fortes protestes dels Radicals.)

El PRESIDENT: Prego al senyor Pérez Madrigal que s'abstingui d'interrompre durant el curs d'aquest debat.

El senyor LERROUX afegeix amb plena lliverent, en la seguretat que la República és forta.

Ara bé: la República hem de construir-la entre tots, però els seus límits són a la Constitució. La República és per a tots, i àdhuc els que no estan conformes amb ella han de seguir quan la combaten els ordres jurídics republicans.

La Constitució és també per a tots, però la Constitució mateixa ja divideix els mateixos republicans.

Hi ha uns republicans als quals la Constitució no els sembla bona, i és lògic que vulguin la seva reforma, i n'hi ha uns altres als quals la Constitució els sembla bona o vividora, i dintre de la Constitució els republicans conformes amb ella es divideixen en grups, segons el concept eque cadascú tingui de la marxa de la República dintre de les normes constitucionals.

Però totes aquestes direccions perseguéixen un interès nacional, i en aquest sentit tots són, sigui de concentració de partits, o de partits els governs, política nacional.

El que no pot entendre's per política nacional és una política d'unanimitat. Aquesta sols pot produir-se en els grans problemes que surten de l'òrbita política, per exemple en la defensa nacional. Llavors s'unirien monàrquics i republicans. Una altra cosa seria quan es tractés de la defensa de la República, però llavors es trobarien sols els republicans.

Però dins d'aquestes tendències republicanes avui pot haver-hi republicans que donin als problemes determinades solucions distintes de les d'altres.

Quan advingué la República es formà un Govern provisional, al qual s'arribà per un acord entre les diverses tendències republicanes. Després, pel desembre, el partit radical estimà que la col·laboració dels socialistes havia de cessar, i com que altres creien el contrari, els radicals, en ús del seu perfecte dret, es retiraren del Govern. Però ara diuen els radicals: no sols creiem, com pel desembre, que nosaltres no havem de col·laborar amb els socialistes, sinó que també creiem que no ha de col·laborar amb ells cap altre grup republicà.

Recorda que als començaments de l'estiu de 1930 se'l designà per a recaptar l'ajut dels prohoms socialistes en el movment revolucionari, i aquests li digueren que estaven disposats a col·laborar-hi sempre que es tractés d'un moviment seriós que no fes quedar en ridícul les unions de treballadors qu eells controlaven.

Es donaren aquestes garanties precises, i es tingué així la col·laboració dels socialistes. Es formà un Comitè revolucionari, i des de llavors aquest es dedicà a estudiar els problemes generals que podien presentar-se una vegada instaurada la República, i així s'arribà a una sèrie de solucions que s'havien de convertir en lleis a l'advenim ent de la República.

I naturalment el partit socialista portà a les reunions iniciatives que foren acceptades sense el menor repar. Entre aquestes iniciatives hi havia la Reforma Agrària, i no recordo que el senyor Lerroux s'oposés mai a cap d'aquests projectes. Es més, ell rebatjà sempre la col·laboració del senyor Lerroux, encara que hagués estat una col·laboració contradictòria, i sobretot la tasca del Govern i de les Corts no ha estat més que la ratificació d'aquests acords presos llavors, i gran part d'ella, sobretot la relativa al material, no és obra d'aquest Govern, sinó dels anteriors.

Recorda el succeït en la data anterior a l'elecció presidencial en què els socialistes i els radicals discutien les lleis que havien de votar les Constituents. Llavors es reuní l'Aliança Republicana, i es plantejà el problema de la col·laboració dels socialistes en el Govern.

Hi hagué opinions en contra dels radicals i també de persones d'Acció Republicana. Ell digué que no li semblava convenient prescindir encara de la col·laboració dels socialistes. Ell podria parlar amb el senyor Lerroux, que digué poc més o menys el mateix; per això quan el president l'encarregà de formar Govern ell ja li expressà el seu propòsit de formar un govern de coalició republicano-socialista. Això mateix li va dir al senyor Lerroux, el qual no va oposar cap repar, ni tan solament el del canvi de carteres a què ha alludit.

Es formà el Govern, i quan va anar a notificar-ho al senyor Lerroux es trobà amb la sorpresa que aquest deia que no podia intervenir en el Govern perquè els socialistes tenien massa preponderància i es negà a formar Govern amb els republicans.

Però ara el senyor Lerroux diu que per què el saltres republicans governen amb els socialistes, i que no poden governar amb els socialistes perquè determina el governar en socialista.

Però quines són aquestes mesures socialistes? La Reforma Agrària? Però si la Reforma Agrària és una mesura aprovada pel Govern provisional i el projecte que es discuteix ara no pot semblar a ningú socialista!

Llavors què és el que hom pensa? Que és una revolució social o una dictadura del proletariat?

(Grans aplaudiments de la majoria.)

El mateix succeeix amb el projecte de llei de delegats del treball. Però és que això és una mesura socialista? Però no accepten mesures d'aquesta mena els partits més conservadors del món?

Pel contrari, el Govern ha sortit al pas de les violències extremistes i sense recórrer a cap procediment extraordinari, sense recórrer a cap mesura d'excepció s'ha restablert l'ordre públic a tot Espanya, malgrat la gran conspiració que s'ha fargat contra d'ell. I no ha calgut posar mà a això que hom anomena "principi d'autoritat", que és quelcom així com un entemetafísic que necessita una víctima de tant en tant, quan per a tenir autoritat només és precís complir amb el seu deure i si no es compleix no es té autoritat.

El que succeeix és que a aquestes Corts d'ara, els pronosticaires li havien assignat curta vida àdhuc abans de néixer, però d'aquestes Corts n'han sortit ja tres governs i duraran mentre tinguin quelcom a solucionar i fins poden sortir-ne altres governs nous.

El Govern ha fet tots els possibles perquè no s'ajusti la seva vida a l'existència de les Corts, i encara que hom pugui derrotar-lo això serà sense pensar en què calgui dissoldre les Corts.

Aquestes duraran fins que acabin la seva tasca. Quan aquest govern acabi, no s'ha de fer impossible aquesta coalició futura.

Diu que no creu haver dit cap paraula que pugui ferir cap republicà, perquè ell ha après a no parlar mai sense solta. (Grans aplaudiments en la majoria.)

El senyor Lerroux a Saragossa formulà afirmacions gravíssimes com això de dir que governaria amb homes procedents de la monarquia, el qual equivaldria a què un senyor de la monarquia, sense passar pel sufragi, s'assegués al banc blau, dient que anava a col·laborar amb la República. (Gran ovació a la majoria, que dura diversos segons.)

Altres greus afirmacions del senyor Lerroux en el seu discurs han estat les que es referien a la política religiosa i a la política militar del Govern, això és potser degut a què el senyor Lerroux fa massa cas de confessions que ell se sap de membres procedents d'interessos ferits, però és que fins i tot en el suposat que el descontentament aquest que es pretén existís, la política del Govern no havia de canviar per això. (Grans aplaudiments. Aplaudeix tota la Cambra, menys els radicals i els agraris. L'ovació es prolonga durant algun temps.)

Un republicà no pot tolerar mai aquesta mena de descontentament, no donant tanta importància a manifestacions de disgust personal.

Però s'ha de deixar ben sentat que no es pot admetre aquest en cap cos de l'Estat político-militar.

També parlà el senyor Lerroux a Saragossa de la política religiosa d'aquest Govern. Però, quina és aquesta política religiosa? Haver complert un precepte constitucional que disposava la dissolució de la Companyia de Jesús? Clar és que això ha molestat els Jesuïtes, però és que si no s'hagues sin de fer les coses quan molestin algú, aleshores hem d'renunciar de crear de braços.

Pel demés, no es podrà fer mai per política religiosa les mesures conservatives preses en diferents ocasions contra capellans i altres coses fetes, que només han estat simples mesures d'ordre públic.

Confirma el dit pel senyor Lerroux sobre una notícia que li donà el Sr. Martínez Barrios, i que el Govern agraeix, i que la República ha d'agraïr també, però això no és el mèrit que amar a dir-ho a la plaça pública.

També féu gravíssimes afirmacions en referir-se a la dictadura, i és que els vuit anys passats d'aquell govern tan divertit, ens fan delirar aquesta paraula a la llengua i la tenim a cada pass. Però no es pot dir per ningú capaç de concebir la responsabilitat tremenda d'una dictadura, i no es pot sostenir seriosament que aquest Govern sigui una dictadura, ni que ho pretengui.

Però això de la dictadura ens complicat en el discurs del senyor Lerroux amb la dictadura militar i això és del que no es pot parlar. Aquestes són les paraules imprudents, les que sembla mentida que el senyor Lerroux digué que el feble que ha començat a cordar en el seu exèrcit, torni a sentir recel d'ell. (Rumors d'aprovació.)

En aquesta discussió, i com a réplica al discurs del senyor Lerroux a Saragossa, surgeix el manifest dels socialistes, i el senyor Lerroux pregunta què pensa el Govern d'ell. Doncs el Govern no té perquè fer-se solidari d'ell, perquè es tracta d'un Govern de coalició, en el qual cada partit conserva la seva llibertat per a aquesta classe de manifestacions.

Si en el manifest hi ha coses anticonstitucionals, ell ho reprovarà, però el cert és que aquesta hipòtesi que es fa en el manifest ha d'anar a una altra hipòtesi: la que la República es vuelca en pedill per aquesta pretesa dictadura militar, i en aquest cas no sols els coalicionistes, sinó tots els republicans estaran obligats a posar-se en peu de guerra. (Aplaudiments en la majoria.)

Si els radicals estimen que la coalició no ha de continuar, les minories governamentals opinen que no han de desfer-se.

El Govern està disposat a deixar-se derrotar a les Corts, i en tot cas a donar facilitats per això; el que no pot fer es marxar pel fet que una minoria parlamentària, per important que sigui, li ho demani.

Fa notar que és la primera vegada a Espanya que hi ha un Parlament sortit d'ell, i per això cal respectar-lo.

SENYORA: Exigiu sempre el millor

Els Sabons

Barangé

per a rentar us donaran completa satisfacció

CONSELL DE GABINET

Han estat despatxades diverses qüestions de tràmit

Madrid, 19. — A tres quarts de tres acabà el Consell, que començà a dos quarts de dotze del matí.

A la sortida cap dels consellers no féu manifestacions sobre el tractat en la reunió.

El ministre de la Governació digué que havien estat ja detinguts els atracadors de la Banca Maribona, d'Avilés.

El ministre d'Agricultura donà la següent referència oficiosa:

Governació. — Admetent la dimissió presentada pel governador civil de Badajoz, senyor Zacarías Laguna.

Nomenant governador civil de Badajoz el tinent fiscal de l'Audiència de Múrcia senyor Vidal Gil Tirado.

Admetent la dimissió al governador de Lugo, senyor José López Bouza.

Nomenant per a substituir-lo el senyor César Torres Martínez.

Hisenda. — Decret sobre el concurs del tabac.

Expedient de tributació d'Albacete.

Decret sobre autorització a la Mancomunitat de Diputacions.

Decret extraordinària per a la Casa de Dones.

Decret per a la repoblació forestal.

Guerra. — Expedient d'adquisició de material.

Expedient d'adquisició de terrenys per a l'acasernament de la primera brigada d'infanteria.

Marina. — Decret autoritzant un projecte de llei convalidant com a tal el decret que organitza el cos d'auxiliars tècnics dels arsenals.

Decret sobre nullitat del contracte celebrat entre l'Estat i la Companyia Transatlàntica.

Decret sobre el passis a la reserva o retir del personal dels cossos de l'Armada.

Decret autoritzant la construcció de dos vaixells algibes.

Decret autoritzant la construcció d'un vaixell planer.

Decrets diversos de personal.

Proposta de comandament de la petita flota de destructors a favor del capità de navili senyor Guillermo Díaz.

Ampliació del Consell

Madrid, 19. — En el Consell de ministre d'aquest matí, el ministre de Marina sotmeté a l'aprovació dels seus companys un projecte en virtut del qual es reorganitza el cos d'auxiliars tècnics, d'arsenals.

En realitat aquest decret en refon tres, un el referent a la Transatlàntica, promulgat en el mes de maig; un altre en virtut del qual es concedeix un termini per al retir a aquells que no l'hagin sollicitat, i el darrer que es refereix a l'anomenada mestrança militaritzada, per tal de millorar el personal i a llur actual situació.

Per tal de conjurar la crisi obrera existent al Ferrol, es construiran en aquel arsenal dos vaixells.

Aquesta proposició, que ja l'havia iniciat el senyor Giral, fou aprovada pel Consell d'avui.

També s'ha parlat de política

Madrid, 19. — En arribar a la Cambra el ministre de Marina, fou interrogat pels periodistes sobre el Consell celebrat aquest matí.

Se li demanà que ampliés la nota oficiosa de la reunió, i el senyor Giral digué que el Consell s'havia reunit bastant tard, perquè el president havia hagut d'assistir a un acte, al qual també concorregué el cap de l'Estat, al Teatre Espanyol.

—¿Aleshores la major part del Consell la dedicàreu a examinar la situació política?—li preguntà un periodista.

—No—contestà el ministre—, la menor part del Consell, perquè vosaltres s'haureu donat compte per la lectura de la nota oficiosa que hem tractat assumptes que ens han entretingut molt temps, entre ells el de la construcció de dos vaixells per a la Transmediterrània.

—¿I aquest assumpte ja l'haveu resolt?

—No, perquè esperem una interpellació que se m'ha anunciat pels diputats autonomistes de València, i com que és un assumpte que afecta a molts interessos, segurament hi intervindran els diputats catalans i els biscaïns, a més dels valencians.

Després es parlà amb el ministre del moment polític, i un periodista li preguntà si en la sessió d'avui parlaria en nom del Govern el senyor Prieto.

—Segons—contestà el ministre—. Si és un atac a fons al partit socialista, el més probable és que parli el senyor Prieto, però si no és així, el més lògic és que sigui el president del Consell el que prengui la paraula en nom de tot el Govern.

MOSAICS ESCOFET
Ronda Universitat, 20

El Govern govern segons el seu criteri i acatant l'opinió, però no obeint a imposicions i molts menys a maniobres.

Afegeix que no es tracta aquí de cordialitat, sinó de fer les coses amb intel·ligència. Tampoc es pot invocar el major o menor arelament en l'opinió, perquè tots els diputats republicans sortiren per la mateixa coalició.

Acabà dient que a Espanya ja no hi ha rei, cosa que alguns obliden. (Grans i prolongats aplaudiments de la majoria.)

Rectificació del senyor Lerroux

El senyor LERROUX rectifica.

Diu que el cap del Govern ha oblidat quelcom importantíssim, que és l'origen polític de cadascun.

No és l'important la majoria en una cambra, com aquesta, i no fa molts dies el cap del Govern expressava la conveniència que l'Estatut fos aprovat pel major nombre possible de diputats.

Rectifica alguns detalls sobre el relatat pel senyor Azaña amb respecte a la tramitació de la crisi. Diu que el cap del Govern ha de tenir en compte l'opinió que canvia cada dia i a la que no pot oposar-se com un dic.

Recorda que en establir-se la República, els elements no republicans la reberen sense gran hostilitat. L'Església i l'Exèrcit se sacrificaren gustosos, però l'estat d'esperit no és el mateix que el dels primers mesos.

Crida l'atenció del Govern sobre el fet que no es cobreixin les diverses vacants de diputats que existeixen i afegeix que no serà perquè el Govern tem ésser derrotat en aquests llocs per la coalició de dretes.

Els governs es gasten al Poder i no pot pretendre tenir la mateixa força que el principi.

Torna a referir-se a la tramitació de la crisi, i diu que tots es mostraren enemics de la participació socialista al Govern, especialment el senyor Giral, entre els amics del senyor Azaña.

Diu que en moment oportú es va observar que es tractava d'una crisi de fons i afegeix que s'hagué de tenir en compte la participació deguda del partit radical en la tramitació de la crisi.

Quant al que diu a Saragossa en l'ordre militar no crec que tingui res a veure amb la política militar del Govern sense que això vulgui dir que no poden rectificar-se detalls que res no tenen a veure amb les mesures de caràcter general.

Opina que s'ha de fer una acadèmia general militar que uneixi tots els oficials de l'exèrcit. Afegeix que d'altra part, no fou ell el qui va plantejar la pugna entre dos capitals importants, sinó que fou el cap del Govern el qui afavorí Toledo en contra dels interessos de Saragossa.

Pel que es refereix a la qüestió religiosa, el que ell digué no està en pugna amb la doctrina de la Constitució, ni amb la del Govern. No és qüestió de doctrina, sinó de tàctica, d'oportunitat, de sinceritat si es vol, perquè les millors mesures són dolentes si no s'adoptiquen oportunament.

Quina necessitat hi ha, per exemple, de ferir certs sentiments arrancant el crucifix de certs establiments? (Forts rumors.)

Diu que no creu que tots els qui prenen part en aquestes rumors tinguin l'executòria tacada que ell té, però és que amb aquesta mesura no s'aconseguexix més que sublevar les dures per què és una equivocació el ferir els sentiments religiosos.

No sóc catòlics, sinó aquells homes que, com el ministre d'Instrucció Pública, no profeseu cap religió positiva, tenen un esperit religiós.

Quant a l'anomenada col·laboració amb els monàrquics, ell no els crida, sinó que únicament ha dit que no farà llistes per la seva col·laboració. Els ha fet S. S.? — diu al senyor Aza Azaña. (Forts rumors.)

El senyor Azaña ha acceptat elements així, i no estarà gendrit d'haver-los assegut al banc blau.

Afegeix que vol declarar que si fos cridat a formar Govern, no formaria un govern nacional, sinó de concentració republicana. Però el cap del Govern li ha dit tals coses i abans els hi havia dit el manifest socialista, que ell va dubtant de la possibilitat d'aquesta concentració.

A més ell no refusarà l'ajut que vulguin prestar-li elements procedents de la monarquia que ell estima que valen i que creu que podran tenir una actuació meritòria.

Insisteix en què un ministre socialista ha dit que si ell governava els socialistes declararien la guerra civil.

El senyor LARGO CABALLERO: Jo no he dit això.

El senyor LERROUX: Ho he llegit a la Premsa.

El senyor LARGO CABALLERO: S. S. ho ha llegit malament.

El senyor LERROUX: Es igual, perquè el manifest socialista és un vet clarà al meu partit. ¿Es que poden parlar així els representants d'un partit oficial que té representants al Govern? Amb això sols es fa posar cada dia una nova dificultat a la marxa de la República.

El cap del Govern diu que és molt difícil de fer una dictadura, i amb això li dóna la categoria de general a Primo de Rivera.

Això que ell diu és que quan s'estableix un divorci patent com el que existeix entre el poble i el Govern, si es manté el Govern, això és una dictadura.

El Govern no creu que certes actituds que s'observen en determinats sectors siguin perilloses. Ell s'associa a la declaració del Govern perquè no creu que hi hagi ningú que estigui millor informat que ell en aquest assumpte, però ell ha complert amb el seu deure en advertir el perill i en dir que la política del Govern no té l'assentiment del país. I cal tenir en compte que ell, encara que septuagenari, mentre li quedi un alè de vida ha de servir els ideals que ha servit sempre.

Afirma qu ehi ha disconformitat al país i espera que el Govern no li donarà motius per a demanar-li de convocar un acte de manifestació d'aquesta disconformitat al carrer, perquè aquesta mena de manifestacions se sap on comencen, però no se sap mai on acaben. (Forts rumors.)

Acaba dient que si el Govern està convençut que l'opinió està amb ell, l'única manera de demostrar-ho és amb una cosa semblant.

(Aplaudiments en els radicals.)

Avui parlarà el Sr. Prieto

El PRESIDENT diu que ha demanat la paraula el senyor Prieto, però que per l'avançat de l'hora no li sembla prudent concedir-li ara; no obstant, ell no creu que aquest debat s'hagi d'ajornar a llarg temps si bé no s'atreveix a proposar que continuï aquesta nit per si el cansament del senyor Lerroux li impedís de venir.

El senyor LERROUX dóna les gràcies a la presidència i diu que, en efecte, els seus setanta anys no el deixaran assistir a les sessions nocturnes.

S'acorda que continuï aquest debat demà a la tarda, i s'aixeca la sessió a les nou menys deu minuts.

DESPRES DE LA SESSIO

Opinions dels polítics

No ha estat un duel a mort — diu Romanones

Madrid, 19. — Suspès el debat polític per a continuar en la sessió de demà amb la intervenció del senyor Prieto, les personalitats de la Cambra reservaren en la seva majoria tot judici sobre el debat plantejat.

El senyor Lerroux quan abandonava el Congrés i responent les felicitacions i elogis que els seus amics li prodigaven destacant la resistència física de què havia donat mostres, contestà:

—En aquests moments cal treure forces de flaquedat. Demà intervendré segurament de nou, car encara em queda molt per dir, puix que no he recollent diverses coses de les que ha dit el Sr. Azaña, unes per oblit i d'altres per no fer inacabable el meu discurs de rectificació.

—Ja ha parlat el Sr. Lerroux — digué un periodista.

—Ara veurem el que diu l'opinió —respongué el Sr. Lerroux —. S'ha de tenir en compte que l'opinió demana sempre cavalls.

El Sr. Companys digué:

—M'ha semblat la segona part del discurs del president molt bé i la rectificació de Lerroux més que deficient, lamentable. Em sembla que es formen dos nuclis d'opinió: de dretes amb Lerroux i d'esquerra amb el senyor Azaña. El Govern s'ha enfortit. Jo sóc testimoni de major excepció, perquè a Catalunya hi ha un estat d'opinió esquerrana que si bé no ha tingut representació als nuclis oficials del país, i si hi ha alguns descontents amb l'obra del Govern, és per no haver-li donat un sentit més marcadament esquerrista. Han usat de gran tolerancia amb les dretes, amb el propòsit de tenir una major assistència social i les dretes s'han envalentonat amb això.

En quant a les masifestacions al·ludides pel senyor Lerroux, estic seguir que entre els que a ell el seguirien formarien tots els cèlmics de la República i totes les dretes, però en el moment en què s'observés el menor perill per a la República, les esquerres s'aixecarien en un moviment avassallador formidable.

El comte de Romanones deia:

—No ha estat un duel a mort, co mesperava la gent, ha estat a primera sang amb sabre sense punxa. Per la meva part, me n'alegro de la declaració que s'ha fet que la República no vol res amb els monàrquics, perquè així s'assabentaran d'això els monàrquics. Els dos oradors han estat a to i han dit coses enjundioses.

El senyor Royo Villanova manifestà el següent: S'ha vist clarament que el senyor Azaña prefereix governar amb els socialistes, millor que amb els republicans. Si Casanoves i Sagasta hagessin tingut el criteri de l'actual president del Consell, no hi hauria hagut mig segle de monarquia.

El discurs del senyor Lerroux ha estat admirable, sobretot en la rectificació.

El senyor Franchy:

M'ha semblat que el senyor Lerroux ha estat dintre de límits molt precisos, com jo ho esperava, i sento curiositat per les intervencions dels socialistes.

—¿Què opineu del que ha afirmat el senyor Lerroux, que disposa de l'opinió?—preguntà un informador.

—No es pot predir perquè l'opinió passa per moments exaltats, però crec que no hi haurà la unanimitat que creu.

El senyor Martínez de Velasco ha manifestat que el discurs del senyor Lerroux li havia semblat molt bé i que el cap del Govern s'havia sortit algunes vegades de la discussió plantejada.

—Ha emprat—ha afegit—veritables sofismes com el d'afirmar que el partit socialista no governa per no tenir majoria a les Corts, quan en realitat és ell que està portant la direcció de les coses, com passa amb el projecte de llei de la Reforma Agrària, que és perfectament socialitzant.

Tu, però, el senyor Azaña una qualitat política extraordinària i prestigiosa, la d'ésser un apassionat fred.

Els senyors Maura, Ortega Gasset, Ossorio Gallardo, Sánchez Roman i altres destacats parlamentaris, refusaren tot comentari.

El mateix féu el president del Consell quan es retirava del Congrés.

Un periodista li ha dit:

—Demà una altra vegada, senyor President?

—Sí, però això està ja descomptat. Així ho veig jo, o almenys així ho desitjo.

Jo estic pensant que això és ja un sistema contínu de Parlament, i caldrà pensar en la manera d'oferir almenys als diputats algunes condicions higièniques, i així com a Anglaterra tenen un club campestre, tinguem aci un club dels parlamentaris per a compensar la fatiga.

Els diputats catalans — digué un periodista — estaven disgustats perquè s'havia perdut un dia per a la discussió de l'Estatut.

Doncs demà — respongué el senyor Besteiro — succeirà igual cosa al projecte de Reforma agrària.

Aquest debat polític, tal com va, tant pot durar tres dies com tot l'estiu.

S'ha reprès el sistema antic, i jo crec que els debats polítics han de plantejar-se sobre punts concrets, però no amb el caràcter de generalitat que s'ha donat a aquest.

Diu el Sr. Besteiro que un debat polític com aquest, de tipus antic, pot durar tot l'estiu

Madrid, 19. — Acabada la sessió de la tarda, el senyor Besteiro digué els periodistes:

—No crec que aquesta nit ningú tingui humor per a interpellacions, precs, preguntes o proposicions, si bé en tinc diverses d'anunciades, i espero dedicar tota la sessió al projecte de reforma agrària.

Ja veieu el gir que va prenent això, i per aquest camí hivernarem a la Cambra, ja que pel temps no és propi dir que estiuejarem.

ELS CONFLICTES SOCIALS

Vaga de tipògrafs a Almeria

Almeria, 19.—Aquesta matinada dos tipògrafs han invitat als obrers dels taers del periòdics "La Crónica Meridional" a plegar per tal de secundar la vaga declarada a conseqüència d'un acomiadament de personal realitzat al "Diario de Almería".

Els operaris han dit que de moment no podien complaure'ls, però que avui realitzarien les necessàries gestions.

Pocs moments després, uns altres individus llançaren dos petards, que causaren la consegüent alarma.

També als periòdics "La Independencia" i "El Heraldo de Almería", esclataren altres petards.

En un lloc de periòdics del tipògraf Joan Carreño, situat a la Porta de Turchena, se'l va ruixar de petroli i fou incendiat.

Diversos transeúnts apagaren el foc del quiosc, el qual sofrí alguns desperfectes.

La policia trobà, a darrera hora de la matinada, quatre petards més sense esclatar, un a la porta del periòdic "La Crónica Meridional" i dos a "El Heraldo de Almería".

S'han practicat diverses detencions.

La premsa demana a les autoritats que sigui garantida la llibertat del treball.

Vaga del ram de construcció a Zamora

Zamora, 19. — Aquest matí s'han declarat en vaga general els obrers del ram de la construció, per creure injustos uns acomiadaments de personal.

Els vaguistes es passegen pacíficament per la població.

Fins ara no han ocorregut incidents.

Una vaga

Oviedo, 19. — Comuniquen de Ciaño que al grup miner Maria Lluisa, propietat de la Felguera, vaguen 300 obrers, els quals demanen augment de jornal.

Multes a propietaris

Sevilla, 19. — El governador ha imposat multes a diversos propietaris, per incompliment de les bases de treball.

Dos propietaris han estat multats amb 250 pessetes i dos més amb 500.

Tots els multats pertanyen al terme d'Estepona.

DISPOSICIONS DE LA "GACETA"

Els partits farmacèutics de Barcelona

Madrid, 19. — La "Gaceta" publica un decret d'Obres Públiques ordenant la reunió d'una conferència nacional de transports terrestres, que se celebrarà el dia 3 d'agost, d'acord amb les característiques que s'indiquen.

Una ordre relativa a la classificació definitiva dels partits farmacèutics de la provincia de Barcelona.

Aprovant el reglament que s'insereix, de règim interior per a l'oficina reguladora de la producció, fabricació i venda de les sals potàssiques.

AL MARGE DEL DEBAT DE L'ESTATUT

El problema de l'ensenyament

Madrid, 19. — Es reuní la comissió d'Estatuts, que va estar tractant d'examinar la fórmula per a la qüestió d'ensenyança.

Es va acordar mantenir íntegrament el paràgraf primer del dictamen que es refereix a què la Generalitat podrà mantenir centres d'ensenyança a Catalunya, independents dels de l'Estat.

També es va posar a debat l'oportunitat d'acceptar un altre paràgraf per a mantenir una acció conjunta sobre les ensenyances de la Generalitat i de l'Estat, però no hi va haver unanimitat, no obstant el qual un dels membres de la comissió presentarà un vot particular en relació amb aquest assumpte.

Manifestació a València

València, 19. — Cinc mil obrers de les Drassanes organitzaren una manifestació, tot i plovent, que es dirigí a la capital.

Quan arribaren a València se'ls agregà una gran gernació. Es calculen en trenta mil persones les que formaven la manifestació.

En passar davant l'Ajuntament, se sumaren a la manifestació l'alcalde, els regidors i representants de les forces vives.

Tots es dirigiren al Govern civil, on una comissió s'entrevistà amb el governador. Aquest els va prometre de transmetre al Govern els desigs de València que es concedeixi la construcció dels dos vaixells.

El comerç tancà adherint-se a l'acte.

LA REFORMA AGRARIA

Una esmena

Madrid, 19. — Signada per En Melquíades Alvarez, En Filibert Villalobos i En Josep Lladó, ha estat presentada la següent esmena a la base 12 de la Reforma Agrària:

"Los Ayuntamientos podrán igualmente obtener la concesión temporal y la adquisición en propiedad de grandes fincas necesarias para crear o para aumentar el patrimonio comunal de los Municipios."

EL CAS DEL JUTGE AMADO

Ahir va reintegrar-se al seu despatx

Madrid, 19. — Complerta la sanció que li fou imposada pel ministre de la Governació, d'acord amb la Llei de Defensa de la República, consistent en la suspensió de l'exercici del seu càrrec durant tres mesos, aquest matí ja ha despatxat el jutge de primera instància i instrucció del Jutjat número 4, abans districte del Centre, de Madrid, En Lluís Amado.

La secretaria del cap de l'Estat

Madrid, 19. — El gabinet de premsa de la Presidència de la República ha facilitat la següent nota:

La secretaria general d'aquesta Presidència fa present, per a comoditat del públic que, no obstant el trasllat del president de la República a La Granja, pot continuar dirigint-se tota la correspondència a Madrid, on continuen organitzats els serveis, i podrà contestar-se amb molta més ràpidesa que si s'envia en aquella altra residència.

Una multa

Ciudad Real, 19. — El governador ha imposat una multa de 1.000 pessetes a la Junta directiva de la Germandat de la Verge de Malagon, i de 500 pessetes a tres veïns i d'altres de 250, per haver-se celebrat una processó sense l'autorització governativa.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES
Gran liquidació, per balanç, de pintura i objectes d'art

GALERIES LAIETANES
CORTS CATALANES, 613
Exposició permanent i venda de pintures, gravats, objectes i moltures d'art, antiguitats, etc.

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 94
Exposició permanent i venda de pintures i gravats
Especialitat en moltures d'art

SALA BARCINO
RAMBLA DE CATALUNYA, 28
Exposició de pintura moderna

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 96
Exposició de dibuixos seleccionats

SYRA
DIPUTACIO, 262
Galeries d'Art
Exposició col·lectiva de dibuixos

SALA BADRINAS
DIAGONAL, 460
Mobles moderns - Decoració
Exposició de robes d'estiu de la firma DeTeKu

SALA AVINYÓ
AVINYO, 44
Liquidació d'originals procedents de la Fira del Dibuix

GALERIA EMPORIUM
PL. CUCURULLA, 1 i BOTERS, 4, PRAL.
Antic Palau dels Marquesos de Moregues
Exposició de pintures de les millors firmes - Mobles - Objectes d'Art
Delicios jardí d'estiu

Una Universitat Internacional a Santander

Madrid, 19. — El ministre d'Instrucció Pública té el propòsit de crear una Universitat Internacional estiuenca, que s'instal·larà al palau de la Magdalena, de Santander.

Als cursos d'estiu seran invitats professors eminents nacionals i estrangers.

El Sr. Melquiades Alvarez

Madrid, 19. — Procedent d'Oviedo, on ha romàs uns quants dies, avui ha arribat a Madrid En Melquíades Alvarez. De l'estació s'ha dirigit directament al seu domicili.

Allí anaren diversos periodistes per tal de conèixer el pensament i els propòsits del cap del partit liberal-democràtic, però no els fou possible de veure'l, per haver-se retirat a descansar.

A VALLS

DESTILERIA D'ALCOHOL DESTRUIDA PER UN INCENDI A CONSEQUENCIA D'UN LLAMP

Dilluns, a les quatre de la tarda, es desencadenà a Valls una forta tormenta, caient un llamp a la destilleria d'alcohol propietat del senyor Magrinyà, fill de l'alcalde d'aquella ciutat, situada als afores de la població, a la banda del darrera de l'estació dels ferrocarrils de M. S. A.

Les flames prengueren fàcilment en les existències allí emmagatzemades, propagant-se ràpidament, gràcies a la combustibilitat d'aquestes, quedant aviat tot l'edifici convertit en una immensa foguera.

La brigada municipal treballà en l'extinció de l'incendi, i perquè el foc no envais els edificis propers a la fàbrica incendiada. Com sigui que el foc adquiria proporcions fantàstiques, puix que s'inflamaren 480 hectòlitres d'alcohol, foren cridats els bombers de Tarragona i de Reus, els quals hi acudiren, començant tot seguit els treballs de salvament. Dissortadament, el foc havia fet presa en l'edifici i destruït més de quatre mil hectòlitres d'alcohol, provocant les conseqüents explosions que enderrocaren embans i parets interiors.

Al lloc del sucés acudiren, des dels primers moments, les autoritats locals i tot el veïnat, essent precís a la guàrdia civil d'aquell lloc mantenir el cordó davant l'edifici incendiat a fi d'evitar imprudències. També hi acudiren, així que tingueren notícia del sucés, el governador civil, senyor Noguer i Comet; l'alcalde de Tarragona, i l'arquitecte d'aquell Ajuntament, els quals dirigiren les operacions d'extinció.

Aquestes foren laboriosissimes, quedant finalment sufocat l'incendi a les sis de la tarda.

L'edifici quedà en ruines, essent les pèrdues molt quantioses.

Afortunadament no ocorreren desgràcies personals.

Les pèrdues es calculen en unes 250.000 mil pessetes.

Obrer asfixiat a La Garriga

A la fàbrica de curtis d'Eduard Dalmau, de La Garriga, ocorregué un tràgic accident del treball que costà la vida d'un home i que produí una gran emoció entre el veïnat.

A l'obrer Lluís Parera, de vint-i-un anys, li caigué u nganivet al fons d'una bassa de les que s'utilitzen pel preparat de les pells. En anar a recollir-lo sofrí un rodament de cap, produït pels gasos dels líquids que havien fermentat.

El senyor Dalmau, en donar-se compte, acudí en auxili del desgraciat obrer, i quan ja anava a extreure'l tingué la desgràcia de tornar a caure, arrossegant en la seva caiguda a un altre obrer anomenat Salvador Solano, el qual també havia acudit a salvar-lo.

En aquell moment només quedava a la fàbrica Emili Vilasús, el qual molt excitat reclamà l'ajut del veïnat, aconseguint extreure amb vida el patró Dalmau i l'obrer Perelló, els quals foren transportats a una clínica.

Dissortadament no pogueren salvar, amb tot i fer grans esforços, l'obrer Lluís Parera, que fou el que caigué primer.

A l'acte de l'enterrament hi assistí tot el poble i fou presidit per les autoritats locals.

L'ATRACAMENT A LA BANCA MARIBONA

Els lladres se n'emportaren 50.000 pessetes i se n'han recuperat 27.000

Madrid, 19. — A la matinada el ministre de la Governació manifestà que, realitzat un arqueig a la Banca Maribona, d'Avilés, s'havia comprovat que la quantitat robada pels atracadors fou solament de cinquanta mil pessetes, de les quals, vint-i-set mil han estat ja trobades en poder dels detinguts.

Tres detencions més

Oviedo, 19.—La guàrdia civil ha detingut al Mont Múrias, on s'havien refugiat, els tres pistolers que quedaven per detenir, dels que cometeren l'assalt a la Banca Maribona, d'Avilés.

Oviedo, 19. — Comuniquen d'Avilés que a primera hora de la tarda arribaren, conduits per la guàrdia civil, dos nous pistolers, dels tres que mancaven per detenir.

S'anomenen els detinguts Domingo García Blanco, de viut anys, solter, natural de Gijón, i Faustino Alvarez Martínez, de vint-i-tres anys, també de Gijón. Ambdós són coneguts extremistes.

Es digué que havia estat detingut el tercer i darrer pistoler que mancava, però ha estat desmentit, i només se sap que es troba refugiat a la muntanya, seguit de prop per la guàrdia civil; hom creu que la seva detenció serà qüestió de poc temps.

També es desmen que aquest fugitiu estigui ferit a causa d'haver-se tirotejat amb la guàrdia civil.

El total dels detinguts són sis.

S'han recollit a aquests dos darrers detinguts més de mil pessetes, ascendint, per tant, els diners recuperats a prop de trenta mil pessetes.

Hom suposa que els diners que s'apoderaren els assaltants no foren tants com es digué en un principi.

El banquer no ha efectuat encara l'arqueig, i s'ignora, per conseqüent, en definitiva, la xifra que se n'emportaren els atracadors.

(NOMI (ANUNCIS))

La Conferència del Desarmament

Una nova fórmula de reducció dels efectius. - El foment del desarmament moral. - Anglaterra i França es posen d'acord per a introduir al projecte la supressió de l'aviació de bombardeig i l'establiment d'un control sever de l'aviació civil

Una nova fórmula

París, 19. — A "Le Petit Parisien" li comuniquen de Ginebra que el senyor Gibson visità anit el senyor Herriot per lliurar-li una nova fórmula en les negociacions per a acceptar una reducció substancial en els efectius, substituint la fórmula massa indefinida de projecte inicial.

La proposició fou immediatament objecte d'estudi per part dels quatre ministres, encara que no es creu que pugui arribar-se a un acord fins a darreres hores d'avui.—Fabra.

Visites d'Herriot

Ginebra, 19. — M. Herriot ha conferenciat amb el senyor Benes.

Les dificultats que falta resoldre per a arribar a un pacte susceptible d'ésser signat per totes les delegacions semblen que tendeixen a solucionar-se.

M. Herriot assistí després a una reunió de la delegació francesa. Més tard visità Mr. Henderson.

Mr. Henderson manté la convocatòria de la Comissió general per sessió podrà examinar-se el projecte de resolució.—Fabra.

El desarmament moral

Ginebra, 19. — Les delegacions americana i anglesa es proposen a afegir al conveni del desarmament un protocol pel qual els Estats que el signin es comprometin a fomentar el desarmament moral en el quadre de les seves legislatures nacionals vigilant els textos dels llibres escolars, els espectacles i la ràdio.—Fabra.

Un acord franco-britànic sobre l'aviació

Ginebra, 19. — Les delegacions britànica i francesa s'han posat d'acord per introduir en el projecte de resolució del desarmament la supressió de l'aviació de bombardeig o amb la condició que no existeixi un control de l'aviació civil.—Fabra

Serà tingut en consideració per la Conferència

Ginebra, 19. — Les Delegacions francesa i anglesa s'han posat d'acord amb el relatiu a la part del text de la Resolució concernent a l'aviació.

La Conferència del Desarmament es pronunciarà en favor de la supressió dels avions de bombardeix, però amb la condició que s'estableixi un estret control de l'aviació civil, perquè aquesta no pugui ésser utilitzada en cap moment més que amb fins comercials.—Fabra.

ESTRANGER

A ESTONIA

El nou govern

Tallien, 19. — Ha quedat constituit el nou Govern, format pel Partit Agrari i el Centre Nacional, sota la presidència del senyor Einbund.

La cartera d'Afers estrangers ser àexercida pel senyor Pung. — Fabra.

AL PERU

Un altre moviment revolucionari

Lima, 19. — Ha esclatat un moviment revolucionari a Huaraz. El major López Mondreao ha aconseguit fer-se amo de la població. Notícies posteriors donen compte que les tropes lleials han aconseguit treure el rebels de la ciutat.

El president Sànchez del Cerro s'ha pronunciat a favor de la constitució d'un Comitè de Fons per adquirir avions que s'utilitzaran contra els rebels i ha preconitzat la unitat d'acció contra el comunisme.—Fabra.

A ANGLATERRA

Un emprèstit per a aixugar-ne un altre

Londres, 19. — Malgrat el nombre considerable de posseïdors de títols de l'emprèstit de guerra 50 per cent que han acceptat la conversió d'aquest emprèstit, el Tresor continua amb la creença que serà necessari emetre un emprèstit que li permeti reemborsar als posseïdors que no donin el seu consentiment a la conversió dels títols.

Segons el "Daily Herald", el Tresor s'esforça en decidir al Banc d'Anglaterra que baixi el seu tipus de descompte al 1 i al 1 i mig per cent amb el qual es reduiria encara més el cost de l'emprèstit.

El diari calculà que aquest emprèstit serà d'uns 300 milions de lliures esterlines. — Fabra.

El Congrés anual de professors de segona ensenyança

Londres, 19. — Aquest matí s'ha inaugurat el Congrés anyal internacional de professors de segona ensenyança. El Congrés es reuneix al Guildhail.

El secretari parlamentari del ministre d'Instrucció Pública ha donat la benvinguda als congressistes (140 delegats de 36 països).

El rei ha contestat al missatge del Congrés i ha donat la benvinguda als professors. — Fabra.

Un crèdit al Brasil

Londres, 19. — Hom assegura que entre diverses entitats bancàries s'han entaulat negociacions per a la concessió d'un crèdit al Brasil. — Fabra.

A LA SOCIETAT DE NACIONS

La conferència monetària econòmica

Ginebra, 19. — El Comitè de la Lliga de les Nacions encarregat d'adoptar dicisions pràctiques encaminades a la convocatòria d'una conferència monetària econòmica, s'ha reunit sota la presidència de sir John Simon i ha decidit autoritzar al seu President per a invitar Bèlgica i els Estats Units, a enviar representants per tal de prendre part en els treballs de l'esmutat Comitè. — Fabra.

EL TOMB CICLISTA DE FRANÇA

Resultat de la desena etapa

Niça, 19. — Desena etapa de la volta ciclista a França. Cannes-Niça, 133 quilòmetres.

1. Camusso, en 4 h. 36 m. 40 s.
2. Barral, en 4 h. 37' 58".
3. Martichio, en 4. 37' 38".
4. Stoepel, en 4 h. 39' 18".
5. Trueba, igual temps que l'anterior.

En la classificació general, Trueba va en 27 lloc. — Fabra.

Classificació general

París, 19. — En la classificació general, després de la desena etpa de la volta ciclista a França, el corredor espanyol Vicenç Trueba figura en el 27 lloc amb 80 hores, 24 minuts i 3 segons.

Classificació general per nacions, després de la desena etapa:

1. Itàlia, 239 h. 9' 24".
2. França, 239 h. 24' 59".
3. Bèlgica, 239 h. 28' 59".
4. Alemanya, 239 h. 44' 5".
5. Suïssa, 241 h. 34' 48". — Fabra.

LA REVOLUCIO AL BRASIL

Atacs de les tropes federals

Rio Janeiro, 19. — Hom assenyala nous èxits de les forces governamentals a l'Estat de Sao Paulo.

Tres poblacions ocupades pels rebels han caigut en poder dels federals, el quals no trobaren resistència en el seu avanç.

Diversos avions de l'exèrcit federal han bombejat l'aeròdrom de la ciutat de Sao Paulo. — Fabra.

LES ELECCIONS GENERALS A ROMANIA

Els resultats definitius

Bucarest, 19. — El ministre de l'Interior facilità anit els resultats definitius de l'elecció de diumenge passat, que constitueixen un triomf total del partit governamental nacional-camperol.

Sobre els 387 lloes que componen la totalitat de la Cambra, aquesta es dividirà en la següent forma:

Nacional-camperols	277
Liberals de Ducca	28
Liberals de Bratianu	13
Camperols de Lupu	12
Antisemistes	11
Hongaresos	14
Nacional-agraris	7
Social-demòcrates	6
Extrema dreta	5
Unió Nacional de Jorga	5
Jueus	5
Partit Popular de Averescu	4

Fabra.

Declaracions del President del Consell

Bucarest, 19. — El President del Consell de Ministres, en unes declaracions fetes davant els representants de la premsa, ha manifestat que tan aviat com la nova Cambra quedi constituida, presentarà al rei la dimissió del Govern.—Fabra.

Una collisió

Bucarest, 19. — A conseqüència d'una discussió motivada per l'emissió del vot en un poblet de la regió de Bukovina, es produí entre dos grups una baralla, que aviat degenerà en veritable batalla.

Els contendents s'escometeren amb tota mena d'armes, i resultà de la lluita dos morts i onze ferits, alguns d'ells molt greus.—Fabra.

EL PACTE ANGLO-FRANCES

L'encarregat de Negocis alemany demana informes

Londres, 19. — Confrome a les instruccions del Govern, el comte Bernstorff, encarregat de Negocis alemany, s'ha dirigit al Foreing Office per tal d'obtenir una informació més àmplia referent al Pacte anglo-francès de confiança. En absència de Sir John Simon, el comte Bernstorff ha conferenciat amb un alt funcionari. — Fabra.

A XILE

Cuba, Uruguai i Bolívia reconeixen el govern Dàvila

Santiago de Xile, 19. — Els governs de Cuba, Uruguay i Bolívia han reconegut al Govern Dàvila com el Govern oficial de Xile.

El Govern de Mèxic ha notificat al senyor Dàvila que les relacions amicals entre ambdós països no han estat afectades pel canvi de Govern. — Fabra.

El servei del tren transandí

Santiago de Xile, 19. — La Comissió transandina s'ha reunit al ministeri d'Afers estrangers ,per tal d'examinar el projecte de resolució referent a la represa del servei del ferrocarril transandí, la necessitat del qual es manifesta. — Fabra.

A L'EXTREM ORIENT

Mr. Lytton està malalt

Xang-Hai, 19. — L'estat de salut de Mr. Lytton, cap de la Comissió d'enquesta a Manxúria, deixa molt que desitjar, no obstant el seu estat inspira cap inquietud. Mr. Lytton ha sortit cap a Pequin amb els seus col·legues. — Fabra.

Mr. Lytton ingressarà a l'hospital

Tsing Tao, 19. — Així que arribi a Tsinan Fou, el President de la Comissió d'enquesta de la Lliga de les Nacions, Lord Lytton, utilitzarà un avió que ha estat posat a la seva disposició per TXang Sue Liang, per tal de trasladar-se a Pequin, on ingressarà immediatament a l'Hospital Rockefeller. — Fabra.

El Japó reconeix l'Estat manxurià

Londres, 19. — El Times publica una informació segons la qual el Govern japonès ha decidit reconèixer al nou Estat de Manxúria.

En la mateixa informació hom diu que la data d'aquest reconeixemtnt no ha estat fixada encara. — Fabra.

LA CONFERENCIA D'OTTAVA

Arribada dels delegats britànics

Ottawa, 19. — Han arribat els delegats britànics que han d'assistir a la conferència imperial, i han estat rebuts pel Primer Ministre del Cnadà i membres del Govern. — Fabra.

El govern italià fixa contingents als productes francesos

Roma, 9. — El Govern italià ha decidit fixar xifres de contingents, a partir d'avui, per a la importació de nombrosos productes francesos i argelins. — Fabra.

Les eleccions generals a Alemanya

Els hitlerians demanen la protecció del govern contra els atacs dels elements d'esquerra. - Oblidant-se de les seves campanyes demagògiques, condemnen les seves agressions i anuncien represàlies. - Una agressió dels nazis als comunistes

Els nazis demanen l'ajornament de les eleccions o la declaració de l'estat de guerra

Berlín, 19. — Els hitlarians desplegueu una campanya demanant represàlies per als 300 morts que diuen han tingut des de que s'ha desfermat la guerra civil.

Com sigui que les seves exigències prop de Von Gayl, ministre de l'Interior del Reich, perquè adoptés mesures radicals i anticonstitucionals contra els partits d'esquerra, no han tingut èxit, fins ara, ja que Hindenburg s'oposa a signar cap decret en aquest sentit, pel que es dedueix, els nazis s'esforcen ara a demanar l'ajornament de les eleccions o la declaració de l'estat de guerra, considerant que l'emissió del sufragi no estarà degudament garantit sota el règim de terror en el qual les esquerres han sotmès el país.

A tot el país l'excitació és enorme, i encara que per ambdues parts, dretes i esquerres, es condemnen els moviments agressius, el cert és que els atacs es repeteixen amb una freqüència extraordinària.

Els oradors nacional-socialistes contribueixen a fomentar aquest estat d'excitació pintant la tragèdia de la qual són víctimes els seus partidaris, acorralats pels marxistes i desarmats per un Govern còmplice d'aquells.

Goebbels ha dit que és precís autoritzar immediatament a tots els nazis perquè portin el punyal de milicians que els està prohibit, per a fer un fort escarment.

D'altres oradors s'han pronunciat en termes semblants, i de gran violència contra els partits d'esquerra, anunciant represàlies. — Fabra.

Els hitlerians agredeixen els comunistes

Colònia, 19. — Aquest matí s'han produït seriosos desordres a Wesseling, entre hitlerians i comunistes.

Els nacional-socialistes han agredit a trets els comunistes, els quals, al seu torn, han fet ús de les armes.

Han resultat un mort i diversos ferits.

La policia que ha hagut d'intervenir enèrgicament per tal de restablir l'ordre, ha efectuat diverses detencions. — Fabra.

Altra vegada el rumor del cop d'Estat

Berlín, 19.—Als Círcols polítics d'aquesta capital es considera fantàstic el rumor segons el qual el senyor Hitles preparava un cop d'Estat per al dia 31 de l'actual, data de les eleccion.

De més a més, s'afirma que el Govern disposa de mitjans suficients per a fer avortar temptatives d'aquesta índole.—Fobra.

Fracassa l'intent de formar Govern a Prússia

Berlín, 19.—El president de la Dieta prussiana, diputat la Dieta prussiana, diputat social-nacionalista, senyor Herri, ha informat al canceller, Von Papen, que els seus esforços per a la formació d'un nou Govern a Prússia han fracassat, en vista de la clàusula del Reglament que prevé que l'elecció de president del Consell prussià ha de fer-se per majoria absoluta.

El president de la Dieta de Prússia suggereix al Reich la idea de nomenar un comissari d'Imperi per a Prússia. — Fabra.

El manteniment de l'ordre

Berlín, 19.—El Consell d'Estat prussió desmenteix que hagi estat prohibit de nou l'ús d'uniformes per a les Associacions polítiques.

El Consell ha adoptat una moció presentada pel Centre, invitant el Govern prussià a restablir l'ordre per tots els mitjans que disposi. — Fabra.

ESPORTS

BOXA

MATCHENS I DEVOS SON CAMPIONS DE BELGICA DELS PESOS PLOMA I MITJA, RESPECTIVAMENT

Diumenge a la tarda se celebrà a Anvers una important reunió pugilística, en la qual es disputaren els títols de campió de Bèlgica dels pesos mitjà i ploma entre els respectius campions Stevens i Matchens, que boxaren contra llurs challengers reconeguts, Devos i Wilk.

Els combats a què va donar lloc la disputa d'aquests dos campionats foren presenciats per no gaire públic. Foren tots dos a 15 rounds, al capdavall dels quals Marchens aconseguí atorgar-se la decició per punts i conservar el títol. Devos, igualment vencedor per punts, s'adjudicà, junt amb la decisió, el títol en litigi.

Notes pregades

AVUI, AL NOU MON

A la seva arribada a Barcelona l'adversar ide l'imbatut Kid Tunero, Tommy Campolo ha fet unes manifestacions que augmenten l'interès d'aquest combat.

Bon atleta, amb el tipus perfecte de l'italià fort i bru, ens diu que indubtablement guanyarà el combat, car la seva forma actual és perfecta. Durant el mes de juny ha trobat Kid Frantim, el vencedor de Venturi, al qual guanyà als punts i el 4 d'aquest mes guanyà a Roma, Pizzi, considerat a Itàlia com una de les majors esperances del pes mitjà.

FUTBOL

El futbol a les comarques

EL F. C. BARCELONA A PALAFRUGELL

Avui i demà, dies 20 i 21, festa major de Palafrugell, el primer equip del F. C. Barcelona disputarà a l'equip empordanès dos interessantissims partits, que prometen constituir el "clou" del programa de festes organitzades a la vila palafrugellenca.

L'equip campió de Catalunya, coneixedor de la vàlua del Palafrugell F. C., desplaça gairebé la totalitat dels elements del primer equip. L'arrengleració es formarà a base dels següents jugadors: Nogués, Zabalo, Mas, Rafa, Arnau, Dos Santos, Castillo, Font, Piera, Goiburu, Gual, Ramon, Perera, Bestit i Pedrol.

CICLISME

Una prova ciclista internacional

Barcelona-Madrid en quatre etapes 17 al 24 d'agost

"Heraldo de Madrid" organitza per a les dates 17 al 20 d'agost una prova internacional, Barcelona-Madrid en quatre etapes: Barcelona-Lleida, Lleida Saragossa, Saragossa-Guadalajara, Guadalajara-Madrid.

Vençudes les dificultats que es presentaven per a aconseguir una data —ja que el calendari ciclista nacional estava "completo" i començava a fons l'organització, es comptà ja amb la inscripció d'un fort equip, d'una gran marca francesa— que comptà amb el més nodrid historial de victòries—, amb un equip d'asos italians i amb els millors nacionals.

Barcelona-Madrid distribuirà més de 12.000 pessetes en premis, essent per tant una de les proves nacionals millor dotades de quantes s'han disputat fins a la data.

El reglament senzill i sense complicacions—amb algunes novetats—serà distribuit aviat.

EL CAMPIONAT DE SABADELL

Ha quedat oberta la inscripció al local de la Unió Ciclista Sabadell (Café Cervantes) per al campionat local, que es disputarà en la cursa ciclista que tindrà lloc en un dels dies de la festa major. Aquesta cursa ha desvetllat un gran interès entre els aficionats sabadellenes, pel fet de no haver-se corregut el campionat local des de fa quatre anys.

I GRAN PREMI REUS

TROFEUUS TERROT I SIMO

(25 de juliol)

Pren ja gran increment la inscripció per a la gran cursa que organitza la Secció Esportiva de la Casa del Poble per al dia 25 de l'actual. En la nova relació d'inscrits fins a 33 corredors, hi figuren: Canyardo, Josep Cebrian Ferrer, Vicenç Cebrian Ferrer, J. Martinez de Pla de Cabra; A. Lloret, de Barcelona; Artur Tallada, d'Ulldecona; Campamà.

Les inscripción han de dirigir-se a la Secció Esportiva de la Casa del Poble de Reus (Passeig Mata, Reus).

REUNIO AL VELODROM DEL VENDRELL AMB MOTIU DE LA FESTA MAJOR

El Club d'Esports Vendrell F. C. anuncia una gran reunió per al dia 26 del corrent, festa major a Vendrell, al seu velòdrom, que tindrà efecte a les cinc de la tarda. Consistirà en una cursa individual, per a la qual consten inscrits els següents corredors: Vicenç Cebrian Ferrer, Joan Plans, Josep Campamà, Ricard Ferrando, Ramon Benages i el local Rafeques.

Els esportius vendrellencs podran aplaudir el nou "as" Josep Campamà, per la seva brillant actuació al "Criterium du Midi", disputat sobre el trajecte de Tolosa a Baiona.

BASE-BALL

"LLIGA OFICIAL"

EL BARCELONA CAMPPIO DE SEGONA CATEGORIA

BARCELONA, 19. ESPANYOL, 11.

Amb nodrida concurrència, va tenir lloc al camp de la U. E. Sans el partit final de campionat de baseball, de segona categoria, i arribaren a entusiasmar a tots els presents les diverses fases de joc i de fortuna que succeiren en el transcurs de l'encontre.

Sortí victoriós del campionat, i per cert en molt bona forma, el Barcelona, gràcies a les facultats del seu pitcher, doncs als altres llocs pot afirmar-se que són més eficients en el quadre de l'Espanyol.

Es de lamentar que per a un partit de tanta transcendència, l'Espanyol es veiés privat d'algun bon element, que encara que segurament no hagués variat el curs ni el final de l'encontre, no obstant, hauria mermat en molt la copiosa diferència anotada pel Barcelona al seu favor, si descomptem que, d'acord amb les regles del nostre joc, al Barcelona li faltava encara jugar la meitat del darrer inning que no va tenir perquè jugar a causa de tenir al seu favor el nombre de curses suficients per a guanyar el partit, doncs al contrari la diferència hauria estat major.

L'anotació per innings, o entrades, és la següent:

Espanyol: 2 0 1 0 7 1 0 0 0. Total onze curses.

Barcelona: 3 6 1 0 2 1 0 6 0. Total 19 curses.

Es distingiren tots en general, i sobresortí la tasca del pitxer "Panoheta", que si bé va flaquejar quelcom en un principi, al final va estar simplement admirable. També féu molt bon paper Jeremies.

Dels vençuts nomenarem en primer lloc el catxer Gracià, que fou un dels millors jugadors sobre el terreny; després els germans Lon, Rimbau i Soley; els altres grisos. L'umpire, senyor R. Abianda va dirigir el joc mestrívolament.

Regna gran espectació entre l'afició baseballista, per a presenciar la competició final de primera categoria, que s'han ajornat per al mes vinent i que s'hauran de disputar entre els equips de l'Espanyol, Sans i Barcelona. El guanyador, no obstant, és l'actual campió l'Espanyol, al qual sembla difícil despaçar-lo del seu lloc aquesta temporada. Al camp es veurà.

Darrera hora

Sessió nocturna del Congrés

Madrid, 19. Sessió nocturna del Congrés. — Comenta la sessió de la nit a tres quarts d'onze, sota la presidència del senyor Besteiro.

Escassa concurrència als escons i a les tribunes.

Continua la discussió del projecte de Reforma agrària.

La Comissió admet una esmena del senyor Rico Abello a la base sisena.

Entren els ministres d'Agricultura i el d'Estat.

El senyor DIAZ DEL MORAL fa algunes observacions, per a dir que li sembla inadequada la fórmula proposada per les minories que ha culminat en l'esmena acceptada.

El senyor ORTEGA GASSET (N'Eduard) defensa una altra esmena, en la qual demana que l'apartat segon de la base quedi redactat així:

"Las fincas cuya expropiación se hubiera hecho a título de señorío, sea cual quere el medio por que hayan sido trasmitidas su propiedad los actuales poseedores."

El senyor Gómez Parache ocupa la presidència.

El senyor DIAZ DEL MORAL, en nom de la Comissió, rebutja l'esmena. Diu que hi ha casos, com a la provincia de Còrdova, on vint-i-cinc mil propietaris compraren terres de senyorius i foren parcel·lades.

El senyor ORTEGA GASSET li contesta i diu que en les esmenes de què es tracta sols es volen donar facultats per a expropiar en els casos que les terres no estiguin parcel·lades.

El senyor DIAZ DEL MORAL insisteix, i diu que l'esmena no és acceptable ni aplicable a aquest cas.

El senyor ORTEGA I GASSET la retira.

El senyor OSSORIO I GALLARDO crida l'atenció sobre la gravetat que enclou l'acceptació de l'esmena del senyor Rico Abello, que estableix com a expropiables els béns dels aristòcrates pertanyents als successors de les famílies nobles d'antics senyorius jurisdiccionals en relació amb el decret de Càdiz, i que des de la dita data s'han transmès per herència, legat o donació fins arribar als actuals propietaris.

El senyor SANCHEZ ALBORNOZ és contrari a l'esmena, i diu que les recerques seran dificilíssimes. Creu que cal establir un precepte senzill d'expropiació de totes les terres de senyorius, i que els que les tenen siguin els encarregats de provar la presumpció que aquestes terres no eren de senyoriu, puix que ell sap que hi ha molts grans d'Espanya que estan cremant els arxius perquè no se'ls pugui provar que les terres foren de senyoriu.

El senyor DIAZ DEL MORAL, per la Comissió, contesta als arguments exposats en contra de la fórmula del senyor Sànchez Albornoz.

El senyor FECET diu que ell és un membre de la Comissió que no accepta l'esmena del senyor Rico Abello i que se sotmet a la decisió de la Cambra, sostenint com a vot particular l'antic dictamen.

El senyor RODEZNO pregunta si el dictamen es refereix a les terres pertanyents a tota classe de senyorius.

El senyor FECET diu que sols es refereix a les que foren senyorius jurisdiccionals i no als territorials.

El senyor RODEZNO diu que de totes maneres persisteix el que tots aquells que compraren les terres de senyorius després de 1812 seran sancionats amb la pèrdua del que compraren, i no així els que ho feren un any abans.

El senyor OSSORIO I GALLARDO assenyala també que és incongruent aquesta manera d'establir quins han d'ésser els aristòcrates que han de quedar-se sense terres, perquè precisament l'aristocràcia més respectable és la territorial, més que la palatina.

Si es vol fer justícia revolucionària, s'ha de votar la proposició del senyor Botella, o sigui l'expropiació de totes les terres d'aristòcrates.

El senyor DIAZ DEL MORAL diu que s'alegraria que fos refusada l'esmena del senyor Rico Abello, i agrega que també li sembla inaplicable l'esmena del senyor Feced, puix no hi ha manera de saber quins són els béns de senyoriu.

El senyor FECED expressa que no retira el seu vot particular, i prega a la presidència que el sotmeti a l'aprovació de la Cambra.

La Cambra l'aprova per aclamació i es torna per tant a l'antic dictamen.

El senyor CASANUEVA, responent a requeriments que diu que la comissió féu a la minoria agrària perquè retirés les esmenes presentades, afirma que la minoria no pot retirar les seves esmenes per tal de quedar el dictamen de la comissió, puix no es pot estar mai segur que al dia següent no va a ésser modificat.

Defensa una esmena en la qual demana que l'apartat tercer es redacti incloent-hi les terres incultes no destinades a ramaderia. La Comissió dóna explicacions al senyor Casanueva i retira l'esmena.

El senyor BESTEIRO ocupa la presidència novament.

El senyor REINO retira altres esmenes.

La Comissió accepta en part una altra del senyor Ortega Gasset que demana que l'apartat tercer es redacti així:

"Las incultas en todas aquellas porciones que sean susceptibles de cultivo."

El senyor ORTEGA GASSET retira la resta.

Són retirades altres esmenes.

El senyor FECET prega a la minoria agrària que retiri una esmena del senyor Cid, que ha estat acceptada quasi en la seva totalitat, i es refereixen al paràgraf tercer.

El senyor LAMAMIE defensa breument la part que queda de l'esmena i la retira per fi, després d'algunes explicacions del senyor Fecet.

Retiren altres esmenes els senyors Fanjul, Camaño, Guallard i Cano de Rueda.

Se suspèn la discussió i s'aixeca la sessió a un quart de dues.

DE BARCELONA

A LA BARRIADA DE CAN TUNIS ES DESBORDA UN CANAL I CAUSA INUNDACIONS

A conseqüència d'haver-se desbordat l'aigua del canal de la Infanta de la barriada de can Tunis, ahir varen inundar-se diversos camps i els baixos de la casa núm. 89 del passeig de can Tunis. Foren avisats els bombers, que hi acudiren a les ordres del cap senyor Deló, i començaren a l'extracció de l'aigua, calculant que estarien unes vuit hores per treure l'aigua.

SETMANARI DENUNCIAT

El fiscal denuncià el setmanari "Unidad Sindical", per injúries a l'autoritat.

UN NEN CAU DEL BALCO DE CASA SEVA I ES PRODUEIX FERIDES GREUS

El nen de cinc anys Antoni Flores Vidal va tenir la dissort de caure des del primer pis de la casa número 570 del carrer de València, i es causà lesions greus.

MOVIMENT BURSATIL

MERCAT LLIURE

Quelcom més d'animació que en dies anteriors, s'ha notat en els rotllos d'especulació, malgrat tot el negoci continua assolint una importància molt migrada.

Els canvis queden en general poc variats, registrant-se una lleugera millora en alguns valors que en la sessió anterior mostraven feblesa.

En la reunió del Borsí continua la tendència sostinguda de Borsa.

Tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors en la sessió de Borsa:

Valors	Dia 19	Tanca anterior	Alça o baixa
Nords	49'30	49'15	+ 0'15
Alacants	30'30	30'40	— 0'10
Andalusos	15'00	15'50	— 0'50
Hulleres	53'25	53'25	
Explosius	122'00	120'50	+ 1'50
Colonial	45'25	44'75	+ 0'50
Aigües	141'00	141'00	
Montserrat	36'75	36'25	+ 0'50
Petrolis	5'70	5'75	— 0'05
Bons or	197'00	198'00	— 1'00
Transversal	24'00	24'50	— 0'50
Sucres	45'25	43'00	+ 2'25
Tramvies	45'50	48'00	— 2'50
Ford	142'00	143'00	— 1'00

La tanca anterior dels Tramvies és del 3 de juny darrer, la corresponent als Sucres del 7 d'aquest mes, del 14 la dels Transversal i Ford, i del 15 la dels Petrolis.

BORSA AL COMPTAT

En els rotllos d'obligacions es nota una revifalla en determinats títols, que mostren més activitat i fermesa, particularment en els d'Ajuntaments, que algunes emissions es veuen força sollicitades.

Continuen en el mateix tren d'operar els antics de l'Estat, i sostinguts en cotitzacions. Es veuen variar algunes sèries sense importància ni tendència predominant. Els Bons or sols operen la sèrie A, que baixen a 196'50 (— 1'00).

Els Ajuntaments més actius que en dies anteriors i casems mostren quelcom de fermesa. Són la major part que milloren de mig i tres quarts d'enters i de més quantitat els 1912, sèrie E, 50'00 (+ 1'00); 1926, 68'00 (+ 1'50); Eixample, 1927, 67'25 (+ 1'00); Millores Màlaga, 50'00 (+ 1'50); Exposició Sevilla, 68'50 (+ 1'50).

De les Diputacions sols operen les 4 1/2 %, sèrie B, que repeteixen, 62'75.

Les cèdules Banc Hipotecari i Crèdit Local, regularment contractades i sense variació notable en cotitzacions.

Les obligacions ferroviàries no augmenten en activitat, i queden sense variació important en llurs posicions. De les Nords, anes repeteixen i la resta millora fins a mig enter. Les Alacants queden un xic inmoguts, en general no modifiquen o milloren, d'un quart d'enter, però algunes reculen, com la sèrie E, 66'00 (— 1'00) i sèrie I, 77'00 (— 1'00).

Les General de Tramvies 4 % baixen a 70'00 (— 1'00).

Les Transatlàntiques operades en aquesta sessió mostren quelcom de fermesa; les emissió 1920 repeteixen a 25'00; les especials 1925 milloren a 75'25 (+ 0'25), i les especials emissió 1926 queden a 77'00 (+ 1'25).

Les obligacions industrials, bastant actives en contractar, queden en general més avaix sostingudes. Varien més de canvi, les Cooperatiua Fluid que també milloren en aquesta sessió, emissió 1927, 46'50 (+ 0'50), i 1929, 46'50 (+ 0'50). Les Gas Lebon es fixen a 91'50 (+ 1'50). Les General de Regs, que no s'havien operat des del 17 de maig darrer, reculen a 70'00 (— 5'00); Productora Forces Motrius, emissió 1923, baixen a 61'50 (— 1'00), i les Asfaltat, 1927, 90'00 (+ 1'00).

Les accions poc contractades, però algunes registren variacions notables. Les Tramvies preferents 6 %, que no s'havien concertat des del 10 de juny darrer, reculen en aquesta sessió a 57'00 (— 9'50); les Transmediterrànies series A, B, C, 103'00 (— 4'00); les Cros pugen a 112'00 (+ 2'00); Sucres ordinàries, 45'00 (+ 1'25), i Telefòniques ordinàries, 105'00 (+ 1'00).

La lliura puja a 44'50 (+ 0'20). El dòlar, 12'49 (+ 0'02).

BORSES ESTRANGERES

Poca variació mostren els mercats exteriors en la darrera sessió, i es mostra en els mercats un tant de passivitat en operar.

París, poc sostingut, registra una baixa, que, sense ésser important, assoleix la major part de sectors. Rio Tinto, 1265 (— 24); Wagons Lits, 76'50 (— 4'00); Suez, 137'50 (— 2'00); Zuric segueix la tendència del mercat anterior. Motor Columbus, 243 (— 9); Brown Bovery, 125 (— 10); Berlín, més aviat aconsegueix mantenir posicions, a l'igual que Londres, que no mostra variacions notables.

BORSA OFICIAL

Borsa matí:

Nord: 49'20; Alacant: 30'20; Colonial: 45'25; Chade: 411'00 paritat; Chade D: 80'20 paritat; Chade E: 76'40 paritat; Filipines: 240 paritat; Sucres: 45'00, 45'25; Ford: 141.

DIVISES ESTRANGERES

Lliures: 44'50; Francs suissos: 243'20; Dòlars: 12'49; Marcs: 2'97; Belgues: 173'30; Francs francesos: 48'95; Lires: 63'90.

MERCAT LLIURE DE VALORS

Borsa matí:

Nord: 48'80, 48'70, 49'40, 49'30; Alacant: 30'00, 30'30; Andalús: 15; Petrolets: 5'70; Hulleres: 52'75, 53'25; Montserrat: 36'00, 36'75; Tramvies: 45'50; Bons or: 197; Transversal: 24'00; Colonial: 45'25; Aigües: 141'00; Sucres: 45'25; Ford: 142; Explosius: 122.

Borsí migdia:

Nord: 49'25, 49'35, 49'30; Alacant: 30'70, 30'90, 30'65; Andalús: 15'50; Explosius: 122'00; Rif: 51'00; Montserrat: 36'75; Tramvies: 45'75, 45'50.

OBLIGACIONS

Deutes de l'Estat

Interior 4 % A	63'75
» » B	63'35
» » C	63'35
» » D	63'15
» » E	63'00
» » F	63'00
» » G H	62'50*
Exterior 4 % A	78'25
» » B	78'25
» » C	77'25
» » D	76'00
» » E	75'15
» » F	75'25*
» » G H	78'00
Amortitz. 5 % 1920 A	86'50
» » » B	86'50
» » » C	86'50*
» » » D	84'25*
» » » E	85'75*
» » » F	85'25*
Amortitz. 5 % 1917 A	81'75
» » » B	81'75
» » » C	81'75*
» » » D	80'00*
» » » E	80'60*
» » » F	80'75*
Amortitz. 5 % 1927 A	79'10
» » » B	78'80
» » » C	78'85
» » » D	78'65*
» » » E	78'65
» » » F	78'75*
(amb impostos)	
Amortitz. 5 % 1927 A	93'15
» » » B	92'75
» » » C	92'80
» » » D	92'50
» » » E	92'50
» » » F	92'50
Amortitz. 5 % 1929 A	93'25
» » » B	92'50*
» » » C	92'25
(sense impostos)	
Amortitz. 3 % 1928 A	67'50
» » » B	67'15
» » » C	67'15
Amortitz. 4 % 1928 A	77'50*
Bons a Tresoreria A	196'50
Deute Ferroviari 5 %	87'35
» » 4 1/2 %	81'00*

Diversos

Port Barcelona 1905	97'00*
Melilla	102'50*
Sevilla	97'00*
Càdiz	97'00*
Marroc 5 %	83'50*
Banc Hipotecari 5 %	88'25*
» » 6 %	102'25
Caixa d'Emissions	76'25*
» Crèdit Local 6 %	76'50
» » » 5 1/2 %	66'50
» » » interprov.	70'00
» » » » 6 %	85'00
Cèdules Argentines	2'30
Bons Exposició Internac.	84'50*

Ajuntaments i Diputacions

Badalona	75'00*
Ajunt. Barcelona 1903	55'50*
» » 1906 B.	55'75
» » 1906 C.	56'50*
» » 1907 D.	57'00*
» » 1912 B.	53'50*
» » 1912 E.	50'00
» » 1910 D.	58'00*
» » 1912 F.	50'00*
» » 1913 B.	53'50*
Ampliació B	54'50
» 1921 B	67'50
» 1925 Balmes	66'25*
» 1928 Port Franc	65'75*
» 1922 6 % Exposi.	97'75*
» 1926 5 % Exposi.	56'50
Eixample 1907	78'00*
» 1927	67'25
» 1913	67'50*
Bons Reforma	62'25*
Ajunt. València 6 %	67'00*
» Sevilla Exposició.	68'50
» Málaga	56'00*
Diputacions velles	61'50*
Mancomunitat 1920	59'00*
C. Crèdit Comunal	59'00*
Diputació Barcelona 6 %.	80'00*

Ferrocarrils i Tramvies

Nord 1.ª hipoteca 3 %	52'50
» 2.ª » »	49'00*
» 3.ª » »	50'75*
» 4.ª sèrie	50'00*
» 5.ª hipoteca 3 %	50'00
Pamplona	48'25
Prioritat	54'25
Lleida a Reus	54'75
Astúries 1.ª	48'50*
» 2.ª	48'50*
» 3.ª »	48'75*
Segòvia 3 %	43'50*
Almansa 4 %	60'00*
» Adherits	49'25*
Sant Joan 3 %	51'75*
Alsàsus 4 1/2 %	67'25*
Osca 4 %	64'50*
Nord 6 %	86'50*
Valencianes 5 1/2 %	84'00*
Alacant 1.ª 3 %	42'50
» 2.ª 3 %	68'00*
» 3.ª 3 %	64'00*
M. S. A. A 5 %	68'50*
» B 1/2 %	57'00
» C 4 %	56'50*
» D 4 %	56'25*
» E 4 1/2 %	65'00
» F 5 %	66'00
» G 6 %	77'50*
» H 5 1/2 %	69'50*
» I 6 %	77'00
» J 5 %	66'00*
Francès a 1/2 %	50'50*
» a 1/4 %	40'25*
Directes a 1/4 %	44'00*
Badajoz 5 %	70'00*
Orense primitiva	32'00*
» prioritat 3 %	46'00*
Andalús 1.ª fix 3 %	16'00
» 1.ª variable	8'00*
» 2.ª fix 3 %	15'00*
» 2.ª variable	8'50*
» 1907	20'00*
» Bobadilla 4 1/2.	20'00*
» 6 %	21'00*
Groc fix	14'00*
» variable	6'00*
Gris fix	14'00*
» variable	8'00*
Secundària 4 %	23'50*
Manresa - Berga 5 %	29'50*
Sarrià a Barcelona 6 %	69'00*
F. C. Catalunya 5 %	37'00*
» » 6 %	46'00*
» Catalans vells	
» » nous	
Fànger a Fez 6 %	94'50*
Cremallera 6 %	61'25*
Gran Metro 6 % 1922	60'00*
Transversal 6 %	31'00*
C.ª de Tramvies 4 %	70'00
» » 5 %	65'50*
Tramvies B. E. G. 4 %	28'00*
» » 5 %	70'00*
» St. Andreu 4 %	73'00*
» Barcelona 6 %.	77'25
» Sevilla 6 %.	93'00*
» Granada 6 %.	79'50*

Aigües, Gas i Electricitat

Aigües Huelva	44'50*
» València	96'00*
» Barcelona 5 %	81'00*
» » 6 %	99'75*
Barcelonesa E 4 %	93'00*
» » 5 %	85'50*
» » 6 %	97'50
Catalana Gas E. 4 1/2	77'00*
» » » 6 %	96'00*
» Bons 6 %	94'00
Chade 6 %	103'00*
» Bons 6 %	115'00*
Energ. Elèct. Cat. 5 %	89'50
» » » 6 %	89'25*
» Bons 6 %	92'50
Forces Motrius 6 %	63'00*
» Bons 7 %	83'00*
Coop. Fluit Elèct. 6 %	37'00*
Gas Lebon 6 %	91'50
Unió Elèct. Cat. 6 %	89'00*
Elèct. Cinca 6 %	83'00*
Sevillana Elèct. 6 %	91'00*
Grat. Rees 6 %	70'00
Rees Llevant 6 %	161'50*
» » Bons	91'75*

Indústries diverses

Forn Andalusia 5 %	100'00*
Asland 5 %	81'00*
» 6 %	95'00*
» 7 %	95'00*
» hip. 6 %	90'00
Colònia Güell 6 %	92'00*
Cons. i Pavim. 6 %	101'00*
Cros 6 %	101'00
Elèct. M. Ebre 6 %	95'00*
E. Ind. Aragó 6 %	64'50*
Carbus Metal 6 %	95'00*
Mines Rif 6 % 1918	99'25*
Colorants Exp. 6 %	100'50*
Foment Obres 4 1/2 %	85'75
» » 5 %	77'00*
» » 6 %	85'00*
Sucrera Espanyola 6 %	100'25*
Hullera Espanyola 6 %	74'00*
Maquinista T. M. 6 %	69'00
Potassa Súria 7 %	95'00*
National Pirelli 6 %	98'50*
Tenería Moderna 7 %	74'00*
Unió Cotonera 6 %	51'00*
» Salinera 6 %	97'00
» Vidriera 6 %	79'00*

Navilers i Companyies navals

E. Cons. Naval 6 %	94'50*
Transatlàntica 6 %	25'00*
» 6 %	35'00*
» 5 1/2 %	71'25
Especial 6 %	77'00
Transatl. Esp.ª 5 %	63'00*
Naval Llevant 6 %	70'00*

ACCIONS

Banc d'Espanya	508'00*
Banc de Catalunya	5'00*
Canal Ebre	45'00*
Petrolis	107'00*
Petrolets	5'70
Catalana Gas D	80'50*
» E	90'00*
» F pref. 6 %	88'50*
C.ª Transatlàntica O	60'00*
» Transmediterrània	103'00
Espanya Industrial	120'00*
Hispano-Suissa	151'00*
Ford	141'00*
Hulleres	51'00*
Indústries Agrícoles	170'00*
Telefònica ordinària	105'00
» pref. 7 %	101'75
Funicular Montjuic ord.	19'00*
Grans Pendents M.-Núria	16'00*
Tramvies Barcelona ord.	44'00*
» » 7 %	57'00
» » 6 %	57'00
Cros	112'00

* Els canvis assenyalats amb esterisc són canvis anteriors.

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

TANQUES

Dia	Preced.	D'avui	Dia	Data

Cacau Nova York

Jl.	4.11	4.06	7
S.	4.13	4.07	9
D.	4.21	4.16	3

Sucre Nova York

Jl.	0.95	0.97	2
S.	0.93	0.92	1
G.	0.99	1.07	1

Blat Liverpool

Jl.	4.9	4.9	
G.	3 1/8 1-4	3 1/8 3-4	1-2
D.	3.0	3.0 3/8	3/8

Blat Xicago

Jl.	41 1/2	43 3-4	1 1-4
S.	37	38	1
D.	36 1/8	37	7/8

Morese Xicago

Jl.	31	31 3/8	3/8
S.	31 7/8	32 1-2	3/8
D.	32	32 1-2	1-2

Café Nova York

Jl.	6.45	6.45	
S.	6.00	6.12	12
D.	5.97	5.98	1
Jl.	9.00	9.03	3
S.	9.21	9.28	7
D.	8.58	8.57	2

Sucre Londres

Jl.	3.9	3.10 1-2	1 1-2
S.	3.11	4.0 1-4	1 1-4
S.	3.10 1-2	4.0 1-4	1 1-4
D.	4.0 1-2	4.2	1 1-2

METALLS: Londres

Coure comptat	95.05.0
» 3 mesos	95.00.0
Estany comptat	125.01.3
» 3 mesos	125.02.6
Plom comptat	11.07.6
» terminat	11.03.0

Borses estrangeres

	Londres	Nova York	París
Londres			9099
Nova York	35197		23322
Holanda	8850		104775
França	9081		
Bèlgica	256750	35375	
Itàlia	6071	13025	
Alemanya	1497		
Suïssa	189950	49675	
Espanya	4453	20495	
Dinamarca	185350	489	
Suècia	1919		
Noruega	2008		
Lisboa	0675		
Praga	13850	7530	
Austria	3125		
Argentina	3125		
Rio Janeiro	818		
Montevideo	2050		
Xile	3506		

ECONOMIA

LA INTERVENCIO DELS CANVIS

per METRIOS

No hauria estat compierta la tasca realitzada per la Conferència Monetària si s'hagués limitat a adoptar unes conclusions sobre les mesures d'immediata adopció, prescindint d'assenyalar tota direcció referent al futur, però els seus treballs tampoc haurien merescut gran atenció, sobretot per part dels governants i els homes pràctics, si hagués esmerçat la major part de les seves activitats parlant del futur i menyspreant el present. Per això, un cop aprovades les Conclusions sobre la futura política monetària, s'entrà a discutir tot el que feia referència als mitjans per a evitar les alteracions del valor intern i extern de la pesseta iniciant-se una animada i fèrtil controvèrsia que cristallitzà en les Conclusions adoptades referents al tema segon.

S'hagué de discutir en primer terme la conveniència de la intervenció dels canvis que la Conferència cregué que havia d'existir, fent-la, però, compatible amb la major llibertat del comerç de divises i procurant anar disminuint en allò que sigui possible les restriccions que poden perjudicar el nostre comerç exterior, propugnant també l'establiment a casa nostra d'un mercat de dobles per moneda estrangera.

De tot el que fa referència a la intervenció dels canvis voldríem fer ressaltar el que es refereix a la manera de realitzar-lo quan es diu "mentre no s'hagi fixat un tipus d'estabilització que vulgui mantenir-se a cis que pot causar l'entossudir-se a conjuntura es propícia, la intervenció del canvi no s'ha d'efectuar de manera continuada, sinó que ha de consistir en reaccions brusques contra el moviment especulatiu utilitzant importants masses de maniobra i procurant cobrir l'opració com més aviat millor". La desastrosa experiència de les primeres intervencions del canvi efectuades a Espanya en 1928 i 1929 és la prova més eloqüent dels perjudicis que pot causar l'entossudir-se en mantenir uns tipus de canvi quan les circumscripcions econòmiques ho desaconsellen i oferir a l'especulació internacional un fàcil mitjà per augmentar els seus beneficis. Recordem que sols van donar bon resultat aquelles intervencions que han anat d'acord amb l'especulació que l'han combatuda amb els mitjans indispensables i la decisió precisa, com les que emprengué Poincaré contra els que jugaven amb la depreciació del franc i el feien baixar fins a tipus de canvi molt inferiors als que li pertocava pel lliure joc de les forces econòmiques.

Volem recordar que el dia 12 d'agost de 1928 public vem en aquestes mateixes planes i sota el títol de "Els préstecs estrangers i la regulació del canvi de la pesseta" un article en el qual dèiem: "Nosaltres ens pensàvem que el Comitè interventor trigaria un xic més a actuar i es dedicaria a l'estudi dels diferents factors que intervenen en el canvi de la pesseta i una vegada estudiada detingudament la situació decidiria si era prudent mantenir el canvi actual, deixar que baixés encara una mica més, defensar una cotització fixada amb anteladació, limitar-se a vigilar tota temptativa d'especulació, o anar decididament i per etapes a la revalorització. A hores d'ara no sabem encara el que es vol fer". Comentant la baixa paulatina que havia experimentat la pesseta en els mesos anteriors a la publicació d'aquell article sostenim que, en aquell moment l'especulació internacional no hi posava gaire interès i dèiem: "Déu vulgui que els cinquanta milions de dòlars no li serveixin d'esquer"". I així succeí, que el peix es menjà l'esquer sense tocar l'am. Més avall afegiem: "Nosaltres sempre hem sostingut que era molt difícil estabilitzar la pesseta trobantse com es troba tan prop de la part, i defensàvem com a única solució la vigilància dels canvis per evitar l'entrada de l'especulació en gran escala. Per evitar l'especulació de gran estil o per castigar-la el Banc d'Espanya té en les seves caixes, dormint, uns quants centenars de milions de lliures i dòlars. I és per això que no entenem que s'hagi d'anar a demanar crèdit i pagar interessos i comissions". Després d'haver passat prop de quatre anys hem defensat com a un dels ponents del segon tema de la Conferència, punts de vista molt semblants als que ja sosteníem aleshores quan tot just s'iniciava la intervenció oficial dels canvis a Espanya. Si en aquells moments hagués tingut lloc una Conferència monetària i el Govern hagués fet cas de les seves conclusions, probablement s'haurien estalviat molts dels diners que s'han perdut.

El Butlletí de l'Institut d'Investigacions Econòmiques

Hem rebut el Butlletí número 3 de l'Institut d'Investigacions Econòmiques d'aquesta ciutat, que conté:

Un estudi sobre "L'estalvi a Catalunya", acompanyat de tres gràfics que corresponen als saldos totals a fi de mes i a les corbes històriques i moviments cíclics de les imposicions i reintegraments a partir del 1920 ençà. En aquest treball es fa palesa la gran capacitat d'estalvi del poble català i a la vegada la seva progressió marcadament creixent, ja que de 202 milions de pessetes que importaven els saldos el 1920 arriba a 724 milions al març de 1932.

Segueix un treball sobre "L'índex del preu de les subsistències" a Barcelona, en el qual es comparen dades des dels darrers mesos de l'any 1911. Es una llàstima que per diverses causes no sigui possible tenir tota la sèrie completa, ja que manquen índexs dels anys 1919, 1920 i 1921, i del 1922 al 1930. De totes maneres, en el gràfic que publica s'endevina prou bé un moviment d'alça que comença al 1915 i que es manté amb lleugeres oscilacions a partir del 1922. L'índex, que era de 210'5 el març de 1931, és de 204'6 per al mateix mes d'aquest any.

A "El canvi de la pesseta" estan dedicades les planes centrals, en les quals veiem un gràfic on està representada l'evolució del preu en or de la pesseta des del 1913 fins ara. Aquesta completa comparació per un període de 20 anys, de la qual sobresurt, a partir del 1929, la cada vegada més accentuada baixa de la nostra divisa, va acompanyada també d'un moviment cíclic per als anys 1922-1932.

I finalment, trobem un estudi general sobre els principals factors de l'economia catalana, en el qual s'han acoblat els moviments de llarga durada referits a factors ja estudiats en altres Butlletins i que mostren en general una marcada tendència a l'alça.

Completen el Butlletí uns estats numèrics, referits en índexs que corresponen als estudis comentats.

II Congrés Nacional de les Indústries de la Pintura i Afins

EL MUSEU ARANZELARI I L'EXPOSICIO DE PRIMERES MATERIES I MAQUINARIA.— VISITES IMPORTANTS

Continuen essent visitadíssims el Museu Aranzelari i l'Exposició de Primeres Matèries i Maquinària que, com anexes al clausurat Segon Congrés Nacional de les Indústries de la Pintura i Afins, estan instal·lats al Palau de les Arts Gràfiques, de Montjuïc.

L'Exposició de Primeres Matèries i Maquinària és una exhibició monogràfica importantíssima, rares vegades presentada. S'hi pot contemplar totes les matèries primes, maquinària i utensilis necessaris per a la fabricació i aplicació de pintures, colors, vernissos i tintes per a imprenta.

El Museu Aranzelari és una manifestació capitalíssima, veritable èxit del Congrés. El Museu Aranzelari, reduït a les indústries de la pintura i afins, es presenta per primera vegada i té per finalitat corregir els errors aranzelaris i mostrar als estudiosos les possibilitats de noves indústries.

Podem dir que la primera finalitat serà aconseguida. Totes les persones que s'interessen per qüestions econòmiques i aranzelàries han passat pel Museu Aranzelari i l'han estudiat detingudament, detenint-se davant de cada producte i de cada fitxa, comparant xifres i dades en els llibres sobre la matèria instal·lats a la mateixa sala, preocupantse pel que s'anomena "aberracions aranzelàriques". Adhuc el gros públic —nombrosíssim, especialment els dies festius— surt interessat per aquesta important manifestació.

Totes les personalitats que han visitat el Museu han manifestat al seu director, doctor Agell, i al Comitè del Congrés la gran importància d'aquest anexe del Congrés i han expressat la necessitat que quedi amb caràcter permanent.

Aquesta visita tingué lloc dissabte passat, al matí. El sota-secretari d'Agricultura, Indústria i Comerç, senyor Santiago Valiente, vingué a Barcelona expressament per estudiar-lo. L'acompanyaren el seu secretari, senyor Martí, i el Director General de Comerç, senyor Carles Pi i Sunyer. També eren presents a la visita el senyor Farnau, en representació de la Cambra Oficial de la Indústria, de Barcelona, i els senyors Pagès Maruny, Bonafont i Moragues, en representació de la Cambra Nacional d'Indústries Químiques.

El senyor Valiente manifestà que el Museu Aranzelari constituïa una institució de la més alta importància, per la qual es palesa tot el que s'havia de fer en política aranzelària. Prometé cercar solució als grans errors que conté l'actual aranzel.

Envieu les notes en català!

MERCAT DE LLOTJA

Bastant animat fou el mercat d'ahir, i les transaccions, bon xic animades.

BLATS: S'han fet algunes vendes d'Extremadura a 51 i 51 1/2 pessetes damunt vagó origen per a remetre tot seguit.

De l'exòtic disponible al moll s'autoritza retirar-ne mil tones per a aquestes fàbriques; en canvi, per a les de la provincia, de moment, res, si bé hi ha la creença que demà se'ls donarà autorització per a retirar-ne una mica. Això ha estat prou perquè veiéssim gran disgust en els fabricants de la provincia, i amb motiu més que sobrer, perquè es troben avui amb iguals o més compromisos per a atendre llurs clients.

Per la nostra banda, direm que val la pena de fixar-se una mica en què no hi hagi preferències, i que es tingui present les necessitats en general.

MORESC: Feren al preu mateix, i amb més animació compradora.

ERPS: S'ha fet alguna venda amb procedents de La Manxa a trentatres pessetes estació sortida.

Els altres gèneres segueixen iguals.

ARROS

Bomba Calasparra	170 a 195
Bomba	110 a 115
Granja	69 a 70
Floret	62 a 63
Matisat segona classe	59 a 61
Selecte	61 a 62
Bentloc O.	58 a 59
Trencat	50 a 52
Farina d'arròs	

MORESC, ORDI I CIVADA

Moresc Plata disp	40 3/4 a 41
Ordi nou	34 a 35
Civada Extremadura	35 a 35 1/2
Civada roja	
Escaiola país s. c.	
Escaiola estranger	

LLEGUMS

Faves Mahoneses s. c.	70 a 80
Faves Extrm. c. And.	
Faves Mallorca noves	48 a 49
Faves Llobregat	
Favons Extr. c. And.	
Favons estrangers s. c.	53 a 54
Veces Andalusia noves	43 a 43 1/2
Veces estranger	45 a 48
Erps país	41 a 41 1/2
Titus	
Guixes	

MONGETES

Asturies s. c.	90 a 95
Gallegues	65 a 85
Castella tipus Barco	131 a 132
Castella corrent	121 a 122
Estrangeres, s. classe	107 a 108
Mallorca	75 a 100
València, segona cl.	105 a 110
Urgell i Comarca	100 a 105
Prat	104 a 106

CIGRONS

Saüc	170 a 185
Mexicans segona classe	120 a 130
Marroc segona classe	70 a 72
Andalusia 44/46	142 a 143
» 48/50	130 a 131
» 52/54	127 a 128
» 54/56	113 a 115
» 58/60	98 a 102
» 60/65	95 a 96
Pelons	75 a 85

(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

Pèsols estr. s. c.	103 a 105
Llentles Salamanca	115 a 125
Llentles Andalusia	90 a 95

(Preus en pessetes els 100 quilos damunt carro Barcelona)

FARINES

Força	75 a 80
Extra local	73 a 75
Corrent local	68 1/2
Extra de Castella	
Corrent de Castella	
Baixa	

(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

DESPULLES

Número 3	31 a 32
Número 4	30 a 31
Segones	25 a 26
Terceres	23 1/2 a 24
Quartes	22 a 22 1/2

(Preus en pessetes els 60 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

Menut (prims)	20 a 21 1/2
Segonal	21 a 21 1/2
Segó	18 a 19

(Preus en rais la quartera de 70 litres damunt carro fàbrica)

ALTRES GENERES

GARROFES

Negra Vinaroç	43 1/2 a 49
Negra Castelló	48 1/2 a 49
Negra Matefera	47 1/2 a 48
Hirja	46 1/2 a 47
Eivissa	42
Mallorca	42

(Preus en rais els 49 quilos sense sac damunt carro Barcelona)

Bolpa remolinada país	29 a 30
Tintó de coco	39 a 40
Farina de llinosa	26 a 27

(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

Alfals primera	8 a 9 1/2
Alfals segona	8 a 8 1/2
Palla d'Urgell	3 1/2 a 4
Palla curta	4 1/2 a 5

(Preus en pessetes els 4 quilos damunt carro Barcelona)

ARRIBADES

Per M. S. A. - Vagons: 4 de blat, 1 de civada i 2 d'orgs.

Per Nord. Vagons: 7 de farina i 1 d'ordi.

NO OBLIDEU

Els que aneu a París que trobareu

LA PUBLICITAT

a tots els quioscos dels Grans Boulevards, de la Place de la Republique a la Madelaine

A la Place de la Bastilla.

A la Place de Saint Michel (costat Metropolità)

Al Boulevard Saint Michel.

Al Boulevard Sebastopol.

I a tots els grans quioscos de París

LA PUBLICITAT

Carrer de Barbarà, 11 i 13

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL	Disp.	G.	M.	M.	J.	D.	D.
Tanca anterior	4.76	4.45	4.34	4.52	4.46	4.43	4.46
Obertura		4.42	4.45	4.37	Nom.	4.37	Nom.
Segon telegrama		4.43	4.50	4.45	4.42	4.39	
Tanca	4.70	4.44	4.50	4.43	4.42	4.39	4.43
Alça							
Baixa	6	3	4	4	4	4	3

NOVA YORK	Disp.	G.	M.	M.	J.	D.	D.
Tanca anterior	5.75	5.98	6.12	6.26	5.61	5.70	5.91
Obertura		5.97	6.10		5.60	5.70	5.91
Segon telegrama		Nom.	6.09		Nom.	5.74	5.88
Tanca	5.85	5.98	6.26	6.39	5.73	5.88	6.03
Alça	10	13	14	13	12	12	12
Baixa							

NOVA ORLEANS	Disp.	G.	M.	M.	J.	D.	D.
Tanca anterior	5.65	5.96	6.10	6.34	5.67	5.73	5.89
Obertura		Nom.			Nom.	5.75	5.88
Segon telegrama							
Tanca	5.70	6.05	6.19	6.35	5.73	5.84	5.99
Alça	5	9	9	11	8	9	9
Baixa							

EGIPTE (Liverpool)	Upper Gener	Sakellar Gener	Upper Gener	Sakellar Gener
Tanca anterior	5.74	5.78	6.55	6.78
Obertura				
Segon telegrama				
Tanca	5.78	5.79	6.59	6.82
Alça	4	1	4	4
Baixa				

Alexandria, Tanques del dia	R.	R.	C.	C.
Ashmount	10.10	10.22	10.34	
	D.	R.	J.	
	12.98	13.42	13.63	

DISPONIBLE EN PLAGA

Good Middling (Standard Universal)

Texas	Orleans	Alg. Pern
112	111	111

(Base tanca anterior)

Import del Centilitre 0'20 plus.

Arrib. als EE. UU. en un dia	7.000 en alzar 4000 s/a contra
Arrib. als EE. UU. Gen d'1 agost	9.0.32.000 » » 8.874.000 » »
Vendes a Liverpool	
Transferència	2.56 1/8

ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE NOVETATS
Companyia lírica
LLUIS CALVO

Tarda, a dos quarts de cinc: Per única vegada a preu popular. 5 actes, 5. La famosa sarsuela en tres actes **EL BARBERILLO DE LAVAPIES**, per l'Avelli i el gran Palacios. **LA DOLOROSA**, per Emili Vendrell. Debutant la gran tiple **MARIA VALLOJERA**. Localitats des d'una pesseta. Nit, a les 10'15: **EL AGUADUCHO** i l'obra del dia
LUISA FERNANDA
d'èxit constant per les tiples Vila i Gubert, el gran tenor Simon i el gran baix Lluís Jimeno, amb la Llanos, Palacios, Ruiz Paris, Bareja, etc. Espléndida presentació. 35 Professors d'orquestra, 35. Demà, tarda: Gran Matinée de Moda. **LOS CLAVELES**, per Emili Vendrell i Maria Vallojera. El formidable èxit **LUISA FERNANDA**, per la Vila, la Gubert, Simon i Jimeno. Nit: **EL AGUADUCHO** i **LUISA FERNANDA**, per Sagi-Barba, Vendrell, Gubert, cantant-la per primera vegada la gran tiple Maria Vallojera. Diendres: Grans programes a honor de l'eminent barítion Emili Sagi-Barba amb **LUISA FERNANDA** i Gran acte de Concert a càrrec del beneficiat
Despatx a Comptaduría

TEATRE TIVOLI
Companyia del Romea, de Madrid. Avui, tarda, a les 5. Butaques a 2 ptes. **ALI-GUI I LAS PAVAS**. Nit, a les 10'30: L'èxit del dia
LA PIPA DE ORO
Exit de tota la Companyia

TEATRE GOYA
Deu únics dies de la Companyia
MARGARIDA XIRGU
debut demà passat, divendres. Estrena de l'obra en tres actes **LOS JULIANES**, amb assistència del seu autor, senyor Eduard Marquina. Es despatxa a comptaduría.

TEATRE NOU
Gran Companyia Lírica de Teatre Cubà
Director artistic: Josep A. Miranda
Avui, dimecres, nit, a les 10'15: Presentació de la Companyia amb l'ESTRENA A ESPANYA de la comèdia lírica en 3 actes, original d'Aureli Riancho, música del Mire. Elisi Grenet.
LA VIRGEN MORENA
(El més sorollós èxit del Teatre Nacional Cubà)
24 Girls, 24 - 14 Boys, 14. L'Orquestra serà dirigida pel Mire. Ortiz de Zárate. 2: Ilustracions instantànies de la revista
Habana - New-York
per les principals parts de la Companyia i la gentil vedette ELSIE BYRON
Les Girls i els Boys
Demà, dijous, nit, segona i tercera representació de
LA VIRGEN MORENA
I HABANA - NEW-YORK

TEATRE BARCELONA
Companyia de comèdia CARME DIAZ oficial del teatre Fontalba, de Madrid

DARRERA SETMANA
Avui, dimecres: Tarda, a dos quarts de sis; nit, a dos quarts d'onze: La farsa en tres actes, de F. Serrano Anguita,
TRES LINEAS DE "EL LIBERAL"
Demà, dijous, benefici de CARME DIAZ. Tarda i nit, **Señora ama.**

OLYMPIA
Marc Red nó
EMPAR SAUS - RICARD MAYRAL
GLORIA ALCARAZ - RICARD FUENTES
JOSEFINA BUGATTO - FRANCESC GODAYOL - VICTORIA RACIONERO
ANTONI MIRAS - ENRIQUETA CONTI
RODOLF BLANCA - ROSETA MARCO
PERE VIDAL - ROSER NAVARRO
LLUIS SIERRA - PEPETA GARRIGA
JOAN CULLA - CARME GARCIA
MODEST CID - CARME CERVERA
RICARD GARRIDO i
34 Choristes d'ambdós sexes, 34
Mestres: PALOS i TOMAS
Prendran part en els magnes cartells dels dies
24 i 25 de juliol
Es despatxa a taquilla i als Centres de Localitats

CINEMES

COLISEUM
TELEFONO 18466
Temporada de grans represes. Tarda, a les 4'30. Nit, 10'05. **EL REY VAGABUNDO**, per Denis King i Jeanette Mac Donald

CINEMA PARIS
Tarda, 4'30. Nit, 9'45
Charles Farrell i Dolors del Rio en
La danza roja
Maurice Chevalier en
PETIT CAFE
Dijous: EL SECRETO DEL ABOGADO i FATALIDAD

Pathé-Palace
Avui, tarda, de 4 a 8. Nit, 10: Dibuixos Acero - Noticiari Eclair Natació. Darrer dia de **EL TRIO DE LA BENCINA**. Demà, dijous: **Mamá**, per Caterina Bárcena

CINE RAMBLAS
R. Centre, 36-38 - Telèf. 18872
Maravillas del mundo (natural)
ORDENES SECRETAS
sonora, per B. Helm i W. Friebs
EL DESFILE DEL AMOR
per Maurice Chevalier-J. MacDonald
Sessió contínua. **PLATEA, 70 CTS.**

Cinema Principal Palace
Aparell Western Electric
Avui sessió contínua des de les 4'30
Dibuixos sonors
Adoración
per Billie Dowe i Antoni Moreno
EL GENERAL CRACK
per John Barrymore

SALONS CINAES

FEMINA: 4'30 i 10 nit: "La máscara de iul", "El barbero de Napoleón". Noticiari. **CAPITOL:** 4 tarda i 9'45 nit. "El impostor", "Jóvenes pecadores". **CATALUNYA:** 4 tarda i 9'45 nit. "Vidas truncadas" i "Quién dijo miedo". **PATHE PALACE:** 4 tarda i 9'30 nit. "El pilluelo", "Nacida para amar", "Forasteros en Escocia" (tarda). **EXCELSIOR:** 4 tarda i 9'15 nit. "Hermanas de la farándula", "La huerfanita", "El valle de la sorpresa". Noticiari (tarda). **MIRIA:** 4'30 tarda i 9'30 nit. "El signo del Zorro", "Diosas de Montmartre". Noticiari. **TEATRE COMTAL:** Continua 3'45 tarda. "Jóvenes de New-York", "El espía", "La calle". **MONUMENTAL:** Continua 3'45 tarda. "Honrarás a tu madre", "Piratas del aire", "Vaya una enfermera" i Dibuixos. **IRIS PARK:** Continua 3'45 tarda. "Honrarás a tu madre", "Mar de fondo", "El cadete del amor". **ROYAL:** Continua 3'45 tarda. "Malvada", "Cisco Kid", "El amor solfeando". **WALKYRIA:** Continua 4 tarda. "Malvada", "Cisco Kid", "A 50 brazas". Noticiari. **BOHEMIA:** Continua 4 tarda. "Más allá del Oeste", "Luz de montaña", "Hacia Siberia". **DIANA:** Continua 3'45 tarda. "Más allá del Oeste", "Luz de montaña", "La chica del cabaret". Dibuixos. **ARGENTINA I PEDRO:** Continua 3'45 tarda: "Pollyana", "Pastores del hampa", "Cadenas de honor" i Dibuixos.

PUBLI-CINEMA

Passeig de Gràcia, 57 - Telèfon 70001
Sessió continua de 4 a 8'30 i de 10 a 12
BUTACA 1 PESSETA
A les cinc de la tarda canvi total de programa
Noticiaris - Reportatges - Documentals
Donde las aguas se dividen
(Como se forman y extinguen los ríos)
Alfombra mágica Fox
De dentro a fuera
Els senyors espectadors de les quatre podran pel mateix preu veure el programa d'estrena
Equip sonor R. C. A. Photophone

ESPORTS

FRONTO NOVETATS
AVUI, DIMECRES
Tarda, a les 4'15
GABRIEL I - MARTIN
CONTRA
EGOZCUE II - LORENZO
Nit, a les 10'15
ERDOZA menor
GUILLERMO
CONTRA
IRIGOYEN I-BERRONDO II
Detalls per cartells

BOXA NOU MON
Avui, dimecres, a un quart d'onze
EXTRAORDINARIA VETLLADA
En deu rounds, els pesos forts en revenja
OLANGUA — SICILIANO
KID TUNERO — TOMMY CAMPOLO
cubà invencible — primera sèrie italiana
Entrada general, 3 ptes. Ringe, des de 5

DIVERSOS

CASINO SANT SEBASTIA
Tots els dies
TE DE MODA a la terrassa i brasserie
Sopar a l'americana
I CONCERTS
SORTIDA DE TEATRES
al Roof Garden
CRAZY BOYS ORCHESTRA

Tota la COSTA BRAVA
Des de SANT FELIU A LLANSA, coneixereu amb l'excursió en autocar de VIATGES CATALONIA, Ribla. Estudis, 12. Tel. 23252, dels dies 24-25 juliol.

:: PIANOS :: lloguer, des de pessetes 8 al mes. - C. BIEGER ERUC, 78

Una bona cura
La que costa menys diners.
La més activa.

PER a obtenir instantàniament un aigua mineral deliciosa, gaseosa, refrescant i que contingui tots els principis actius de les aigües minerals més famoses, n'hi ha prou amb disoldre en un litre d'aigua usual un paquet de
LITHINÉS del Dr. GUSTIN
Aquesta aigua mineralitzada presserva a totes les persones sanes que puguin usar-la a tota edat, i cura els malalts de totes les afeccions dels
RONYONS VEIXIGA—FETGE—ESTÓMAC
ARTICULACIONS—GOTA—MAL DE PEDRA
REUMA — ARTERIO - ESCLEROSIS
Dipòsit General: Mallorca, 313 *BARCELONA*

Vies urinàries i totes llurs greus complicacions de l'aparell GENITO-URINARI, com són: Cistitis, prostatitis, gota matinal o militar, orquitis, etc., de l'home; metritis, vaginitis, anexitis, etc., de la dona; s'obté un ràpid i eficaç resultat amb l'ús dels SELLOS OSSAM; llurs propietats antisèptiques i microbicides es comuniquen a la sang i orina, notant-se els seus efectes a les primeres preses; calmen els dolors produits per la micció. L'orina es manté aèptica i els gonococus són destruits, fins que s'obté amb el seu ús un veritable i complet guariment. De venda: Doctor Andreu; Segalà, Rambla de les Flors, 14; Farmàcia "La Cruz"; Farmàcia Tarrés, carrer del Carme, 84; Centre d'Especifics, Pelayo, 56.

¡Basta ya de estropear la ropa de la colada!

Se puede conseguir una perfecta colada, sin necesidad de estropear la ropa con el empleo de productos inadecuados que la queman. Toda ama de casa conoce por experiencia el triste resultado de los antiguos métodos de lavar. Se conseguía la limpieza de la ropa a costa de sacrificar, en gran parte, la resistencia de la misma. Gracias al método de lavar combinado de PERSIL y HENCO se puede hacer la colada casi sin trabajo, obteniendo una ropa blanca como la nieve, sin que las piezas lavadas sufran en lo más mínimo. PERSIL es un superjabón a base de oxígeno que tiene la característica de disolver y quitar la suciedad sin atacar los tejidos. Queda plenamente demostrado que lavar con PERSIL y HENCO es alargar en mucho la vida de la ropa. El modo de usar el PERSIL es sencillísimo y va explicado en cada paquete. Si quiere usted ahorrar tiempo, dinero y trabajo, pruebe el **PERSIL**

El posar-vos constantment pólvors és dolent per al cutis
-diu un especialista

Moltes dones senten la necessitat de posar-se constantment pólvors a l'objecte d'evitar que els brilli el nas o que els rellueixi la cara. No han pogut mai donar-se compte de l'efecte que això pot causar al cutis.

Una nova i enginyosa idea permet ara a qualsevol dona posar-se pólvors una sola vegada al matí i conservar-los durant tot el dia. Una bona culleradeta d'Escuma de Crema barrejada amb els pólvors preferits, fa que aquests es mantinguin tan ferms i adherents, que romanen intactes malgrat del sol, del vent o de la pluja, i fins al saló de ball més caldejat.

En els pólvors Tokalon, l'Escuma de Crema està científicament barrejada amb els pólvors més fins i aerificats. Per conseqüent, els Pólvors Tokalon constitueixen els únics pólvors genuïns amb Escuma de Crema. Exerceixen també una acció tònica sobre la pell, estimulant els teixits i no obstruint mai els porus —ço que es produeix en posar-se constantment pólvors. Poseu-vos Pólvors Tokalon a la cara demà al matí i espereu el resultat.

Dice la ciencia:
"Hay insecticidas que pueden producir envenenamientos mortales. Fly-Tox tiene el secreto: extermina los insectos y es inofensivo para las personas"
FLY-TOX
EL LEGÍTIMO FLY-TOX SE RECONOCE POR SU NOMBRE EN LATA AZUL

OTTOZONO Procediment nou i únic a Espanya **BLENORRAGIA** i les seves conseqüències
C. del Asalto, 10, entrl., 1.ª. De 7 a 9 i hores convingudes
QUARIMENT EN DEU SESSIONS

COMPAÑIA TRASMEDITERRANEA
Madrid: Passeig de la Castellana, 14. - Barcelona: Via Laietana, 3
Serveis regulars de vapors comercials i correus entre la Península, Balears, Nord d'Africa, Canàries, Guinea Espanyola
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-CADIZ-CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes, a les 12 hores. Efectuaran els serveis les modernes motonaus
"CIUDAD DE SEVILLA" i "CIUDAD DE CADIZ"
Línia comercial amb escales en tots els ports de la Mediterrània, Nord d'Africa i Canàries. — Sortides quinzenals els dijous
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-PALMA DE MALLORCA
Sortides tots els dies (llevat els diumenges) de Barcelona i Palma, a les 21 hores per les modernes motonaus
"CIUDAD DE BARCELONA" i "CIUDAD DE PALMA"
Serveis regulars entre Tarragona, València, Alacant i Palma de Mallorca i entre Barcelona i Maó
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE GUINEA ESPANYOLA (Fernando Poo)
Sortides el dia 15 de cada mes amb escales a València, Alacant, Cartagena, Cadiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Río de Oro, Monrovia, Santa Isabel (Fernando Poo), Bata, Kogo i Río Benito, pels vapors
"TEIDE" i "LEGAZPI"
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA
Sortides de Barcelona els dilluns i dijous, a les 20 hores.
Sortides de València els dimecres i dissabtes a les 19 hores.
Servei prestat per la motonau
"CIUDAD DE VALENCIA"
Primera: 32'00 Ptes. Segona: 21'50 Ptes. Tercera: 10'00 Ptes.
Servei ràpid setmanal Mediterrània - Cantàbrica
Amb escales en tots els ports. Sortides tots els dimarts
LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA, ALACANT, ORAN, MELILLA, CEUTA, MALAGA I VICEVERSA
Sortides de Barcelona tots els diumenges, a les 8 hores.
Servei comercial entre la Península, Nord d'Africa i Canàries, amb escales a tots els ports de la Mediterrània
Sortides quinzenals
SERVEIS DIARIS ENTRE MALAGA I MELILLA
DELEGACIÓ DE LA COMPANYIA A TOTS ELS PORTS

Afaiti's higiènicament
Afaiti's de pressa
Afaiti's bé
Com?
Usant la PASTA NIX
S'afaitarà ràpidament, agradablement, perfectament.
No li quedarà la cara irritada, no hi sentirà cremor o irritació després d'afaitar-se.
Eliminarà el sabó, la brotxa, els potets i tots els altres objectes tan exposats a cultivar microbis.
Demani-ho en perfumeries, drogueries, etc., al preu de 2'50 pessetes tub.

Casa de Caritat de Barcelona
SERVEI PUBLIC DE POMPES FUNEBRES
DIRECCIO I OFICINES: EDIFICI DE LA CASA DE CARITAT, carrer de Torres Amat, núm. 8
Telèfons: 16524 - 16525 - 16526
SUBCENTRALS: Carrer del Clot, núm. 71. Telèfon 50461
Carrer de la Creu Coberta, número 91. Telèfon 33761
SUCURSALS: Carrer de Sant Andreu, 221. Telèfon 51051
Plaça del Centre (Sans), número 4. Telèfon 33471
Passeig del Triomf, número 17 ... Telèfon 52012
Carrer de Sarrià, número 72 ... ... Telèfon 73632
BADALONA: Carrer Reial, número 110. Telèfon 57 B.
Carrer Fermín Galàn (St. Adrià), 26. Telèfon 248
HOSPITALET: Central: Laureà Miró, 60. Telèfon 33 H.
Sucursals: Pi i Margall, núm. 90. Telèfon 31226
Progrés (Coll Blanc), 58. Telèfon 31227
STA. COLOMA DE GRAMANET, Anselm Clavé, núm. 13

Sordera - Tartamudesa
Consulta gratis de 4 a 8. Mètode Assuero
Guariment segur i ràpid. Clínica Bellestero, Sant Pau, 19, pral., d'11 a 1.
RAIGS X econòmics

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

DIVERSOS

VIES URINARIES
Defectes sexuals
POLICLINICA FARRE PIJOAN
Ramblas Canaletes, 11, 1.er

PEDRO ROMERO GARCIA
DE VINUESA
Agent Comercial, Ciudad Jardín, Sevilla

FABRICA DE
CERAMICA
Articles de construcció
Rajoles de València
CASIMIR VICENTS
Despatx: Tallers, 72
Telèfon núm. 15644
BARCELONA

CAPSES DE LUXE
PER A CASAMENTS I BATEIGS
ANTIGA CASA
BARGUES
38 — SANT PAU — 38

SOLER I TORRA G.MANS
BITLLETS
Francesos, 48'95 per 100.
Anglesos, 44'50 pessetes.
Italians, 63'90 per 100.
Belgues, 34'60 per 100.
Suissos, 243'20 per 100.
Estats Units, 12'49 pessetes.
Alemanya (Reichsmark), 2'96 pessetes.
Austria (xilling): 1'10 pessetes.
Txecoslovàquia, 36'95 per 100.
Holandesos, 5'03 pessetes.
Suècia, 2'29 pessetes.
Noruega, 2'20 pessetes.
Dinamarca, 2'41 pessetes.
Romania: 6'50 per 100.
Bulgària: 7 per 100.
Turquia: 5'15 pessetes.
Portuguesos, 0'40 pessetes.
Canadà, 10'40 pessetes.
Argentins, 2'30 pessetes.
Brasilers: 0'55 pessetes.
Colombians: 7 pessetes.
Venezuela: 1'15 pessetes.
Japonesos: 3'15 pessetes.
Argelins, 48'60 per 100.
Egipte, 44'20 pessetes.